

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 8/2005 - 64 pàgines
Sessió ordinària del dia 1 de desembre del 2005

El dia 1 de desembre del 2005, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 35/2005, que és el següent:

1. Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Antoni Puigdel·lívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca, i Carles Font Rossell, Ministre d'Esports i Voluntariat.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00 h)

El Sr. síndic general:

Abans de passar a les respostes del Govern, us informo que s'han afegit al llistat, tal com ara s'està distribuint a l'inici de la sessió, tres preguntes de caràcter urgent, admeses a tràmit ahir per la Sindicatura, i que figuren, -com és normal-, doncs, en el primer lloc de les preguntes que a continuació procedirem a...

Procedirem, doncs, amb la primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de novembre del 2005, relativa a la signatura de la Convenció del Consell d'Europa relativa al blanqueig, el descobriment, l'embargament i la confiscació dels productes del crim i al finançament del terrorisme (STCE no. 198).

Fou registrada amb el número 1114, i publicada en el Butlletí número 36/2005, del 30 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, la pregunta es motiva per la següent situació: ens hem assabentat, evidentment a Estrasburg... -dic evidentment perquè seguint la marca habitual de la casa, no és pas el Govern que ens ha informat del que havia signat a Estrasburg el dia 17 de novembre-, ens hem assabentat, deia d'unes signatures d'uns convenis per part d'Andorra.

Hem constatat que s'havia signat el Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme, que porta el número 196 del sistema de tractats del Consell d'Europa, però que paradoxalment no s'havia signat, -paradoxalment al nostre entendre-, un conveni relatiu al blanqueig dels productes del crim lligat amb el finançament del terrorisme. Dic lligat, perquè el mes de gener d'aquest any, l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa va procedir a examinar aquests dos projectes de conveni. I precisament, en puc parlar amb un cert coneixement, perquè vaig ser el ponent davant de l'assemblea per informar, per donar l'opinió de l'assemblea en relació amb aquests dos convenis; que estan estretíssimament lligats en la concepció dels seus autors, és a dir del Consell d'Europa. Aquests

dos convenis van ser signats, recordo, van ser presentats, -més ben dit-, a la cimera de caps d'estat i de govern del Consell d'Europa que va tenir lloc durant la passada primavera a Varsòvia.

Des d'aleshores hem rebut en aquest Consell General, almenys dos recordatoris per part del president de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, en la qual demanava que s'insistís a prop dels Governos per tirar endavant la signatura i subsegüent ratificació d'aquests dos importants convenis, que es consideren cabdals pels plantejaments del Consell d'Europa.

A partir d'aquí, i aquesta és la pregunta, veiem amb sorpresa que se'n signa un i no es signa l'altre, demanem per quin motiu el Govern no ha signat el Conveni relatiu al blanqueig, el descobriment, l'embargament i la confiscació dels productes del crim i al finançament del terrorisme? Tenint en compte que ha signat l'altre, que insisteixo, van agafadets de la mà. Per tant, no l'ha signat. Preguntem per què? I de passada pregunto, també, quan és que el pensa signar?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern respon, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Permeti'm, demano la vènia per fer un mínim de retrospectiva, perquè es pugui entendre ben bé la resposta a aquesta pregunta.

És que el 7 de maig de 1999 a Budapest, vaig tenir l'honor com a ministre de Relacions Exteriors, de signar el Conveni europeu, dit d'Estrasburg de 1990, de blanqueig, descobriment, embargament i confiscació dels productes del crim. Va ser ratificat pel Consell General el 28 de juliol del 1999, i entrat en vigor l'1 de novembre de 1999. Ha resultat ser un conveni fonamental per la lluita contra el crim, ja que tots els 45 estats membres l'han signat i ratificat.

La dramàtica realitat després dels atemptats de Nova York, Madrid i Londres, van portar a revisar completament aquest Conveni. Aquest Conveni és molt important, però entra en una zona delicada de la sobirania dels estats que és l'aspecte financer. En efecte, entre altres aspectes es menciona cèdules d'informació financera, demandes d'informació sobre comptes bancaris, demandes d'informació sobre operacions bancàries. Són aspectes, aquests, molt sensibles que comporten una acurada reflexió i

anàlisi. A aquests efectes el Govern ha demanat informes a l'INAF i a la UPB, atesa la possible incidència sobre el sistema financer andorrà, i també per conèixer la importància i transcendència de les modificacions legislatives que faran falta, en general i, sobretot, a nivell del Codi penal.

Voldria afegir que un aspecte important del Govern és el compromís absolut de lluitar contra la criminalitat, el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, i, en general, combatre la delinqüència. És per això d'aquest motiu, que es va signar el Conveni que cita en la pregunta de prevenció del terrorisme, el passat 17 de novembre.

Aquesta cooperació es fa sempre per via de cooperació activa a nivell policial, assistència judicial, tant a nivell bilateral com a nivell de Consell d'Europa i de Nacions Unides. La resposta concreta és que un cop rebrem aquests informes, i analitzats acuradament, signarem aquest Conveni.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Bartumeu pel torn de rèplica.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Començo la rèplica pel que acaba de dir el cap de Govern. És a dir, em diu que signaran aquest Conveni. Si aquest és el compromís del Govern davant del Consell General, la rèplica s'acabaria aquí. Però com que també em diu que una vegada analitzats aquests informes, jo no puc estar-me de reiterar el que he dit en exposar la pregunta, no?

Es fa molt difícil d'entendre que se'ns digui que es vol lluitar eficaçment, responsablement i coordinadament amb Europa, contra el fenomen del terrorisme lligat amb el blanqueig de diner, i se signa un Conveni i no se signa l'altre, quan insisteixo, el Govern sap perfectament i no li cal pas informes de l'INAF ni de la UPB, que té menys informació que el Govern sobre aquesta qüestió, -segur-, que el plantejament del Consell d'Europa és de portar els dos convenis conjuntament, van ser informats per l'Assemblea Parlamentària conjuntament, van ser ratificats pel Comitè de Ministres conjuntament, i es van portar a Varsòvia conjuntament; i es demana la ratificació conjunta.

Si encara estem, després de tants discursos sobre transparència en el debat d'investidura del cap de Govern, en el que ara sento dir aquí de la zona delicada de la sobirania dels estats, i encara tenim dubtes que quan arribin peticions d'auxili

internacional sobre comptes bancaris, demandes d'informació vinculades a delictes de terrorisme i de blanqueig de diner, encara tenim dubtes si primer ha de passar la sobirania o la solidaritat internacional en la lluita contra el terrorisme, llavors aquest Govern té un problema.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de dúplica Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La voluntat de cooperació, d'entesa i d'ajuda mútua entre els estats a nivell bilateral i a nivell del Consell d'Europa, Andorra l'ha manifestat en tot nivell i en tota ocasió. Però, Andorra té com a línia de conducta des de les seves relacions exteriors, preservar un aspecte important del seu sistema financer, que és el secret bancari. El secret bancari és una peça fonamental del sistema financer andorrà, com ho és en tots els demés estats. I aquest Conveni, precisament perquè té unes incidències financeres molt genèriques, on s'interpreta, com la financiació del terrorisme, moltes activitats i de les més diverses, s'ha de fer, almenys per un petit país com Andorra, aquests passos ben ponderats, ben analitzats, i ben conseqüents, que tot el que hem salvat en les repetides ocasions a nivell de relacions bilaterals i multilaterals, aquest cop també serà preservat. I no crec que enlloc es pugui dir que Andorra no cooperi, i puc afirmar que tant l'UPB com el sistema financer andorrà, avui per avui, té molt bona consideració a nivell internacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entrariem a les repreguntes.

Bé, si no hi ha cap repregunta, doncs, passariem a la següent pregunta.

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de novembre del 2005, relativa a una suposada conspiració destinada a desestabilitzar el Govern.

Fou registrada amb el número 1115, i publicada en el Butlletí número 36/2005, del 30 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Llegiré els antecedents.

Primer van ser, durant el passat mes d'octubre, unes declaracions del Sr. ministre de Justícia i Interior, en les que relacionava entre si alguns fets: com l'assumpte dels fitxers de l'escola especialitzada N.S. de Meritxell, el cas del llistat de l'STA, una intrusió dins de l'edifici Administratiu, i va incloure el robatori de la imatge de la Mare de Déu de Meritxell, i atribuïa aquests fets a una suposada conspiració o complot destinat a desestabilitzar el Govern. Posteriorment, allò que podia semblar fruit d'una humorada del Sr. ministre, es va veure reprès i confirmat en boca de la Sra. ministra Portaveu i, per tant, oficialitzat com a opinió del Govern. Igualment, aquesta "teoria de la conspiració" se l'han anat fent seva diferents membres de la majoria liberal, semblant així forçosament el dubte com a mínim en part de l'opinió pública.

Donades aquestes circumstàncies, pregunto:

Si pot indicar-nos el Govern, en què es basa per afirmar l'existència d'una conspiració destinada a desestabilitzar-lo? I si pot també informar sobre quins individus o col·lectius recauen les seves sospites?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El cap de Govern va declarar en un mitjà de comunicació que no existia cap conspiració, ni suposada, ni inventada, ni imaginada, i molt menys real o creïble. El mot "conspiració" està absolutament fora de lloc i excessiu, i el de "complot" encara molt més. És veritat que el tractament mediàtic d'aquests fets en una sèrie seqüencial de sis, que era el robatori de la Mare de Déu de Meritxell, l'incendi a la porta d'una església de Santa Coloma, la desprotecció del fitxer de les dades de l'Escola de N. S. de Meritxell, l'afer de les contrasenyes de l'STA, les visites i remoguda de papers i documents del despatx del Govern, i l'obertura d'ordinadors, són fets aïllats, que no hi ha lloc a dir que hi ha conspiració i molt menys complot.

Però sí que és una conseqüència que és original. Però no tenim ni indicis, ni conjectures, ni sospites envers una persona, i molt menys envers un col·lectiu. Solament hi ha un fet, que una empleada de l'Administració està encausada per la justícia d'Andorra, i la justícia segueix el seu curs.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals pel torn de rèplica.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, davant de l'evidència que aquí no ha passat res, que és clar... la paraula "complot" i "conspiració" no són meves, i la paraula mà negra és de la ministra Portaveu. Per tant, el fet de relacionar aquests fets entre si no és una imaginació meva ni del meu grup parlamentari. Però bé, si vostè em diu aquí públicament, el Govern, que no hi ha cap lligam entre aquells fets, més que la incompetència dels responsables de cada un d'aquells fets, que aquí és un altre tema. Doncs, jo ja em dono per contestat Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern torn de dúplica...

Doncs, passaríem a repreguntes si és que n'hi hagués?

No n'hi ha?

Doncs, continuem amb la tercera pregunta.

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de novembre del 2005, relativa a la gestió de les cendres i les escòries dins del territori andorrà.

Fou registrada amb el número 1116, i publicada en el Butlletí número 36/2005, del 30 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay Ferrer.

Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Introdueixo la pregunta, que diu:

Després que el Partit Socialdemòcrata fes pública la seva posició en relació amb el tractament dels residus generats pel forn incinerador de la Comella, el Govern ha respost en els mitjans de comunicació amb unes manifestacions que, en interès de tothom, convindria, -entenem-, que quedessin degudament aclarides i completades.

Atès el nostre desconeixement sobre quines han estat, des del moment de la concessió, les accions de l'empresa Centre de Tractament de Residus SA i del Govern en ordre a garantir el correcte tractament del rebuig d'incineració.

I atès, també, que no disposem de cap informació formal sobre els termes i el moment en què s'ha produït la negativa dels governs espanyol i francès a autoritzar el dipòsit de cendres en els seus abocadors ni quins han estat els interlocutors en aquestes negociacions.

Atès tot això, es demana:

Quines han estat les accions empreses fins a la data per l'empresa concessionària i pel Govern en relació amb el tractament i destí del rebuig de la incineració i -en el supòsit, en la hipòtesis que el Govern doni per definitivament tancada la possibilitat de dipositar aquest rebuig en abocadors autoritzats dels països veïns- (hipòtesis que ja ens confirmaran si és així), quines són, en aquest cas, les accions i el calendari que contempla el Govern pel que fa a la gestió de les cendres i les escòries dins el territori andorrà?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. ministre de Medi Ambient teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern d'Andorra està molt sensibilitzat per la protecció del medi ambient al nostre país, i aposta molt fermament per un creixement sostenible. Volem, a l'acabar la legislatura, poder tenir un país exemplar quant a tots els temes mediambientals. Considerem que la protecció del nostre medi ambient ens ha de permetre potenciar el desenvolupament del nostre turisme, un turisme de més qualitat, i fins i tot, d'excel·lència.

Durant el primer trimestre de l'any 2006, el Ministeri de Turisme i Medi Ambient estudiarà totes i cadascuna de les possibilitats de tractament o de destí de les escòries i de les cendres del Centre de Tractament Tèrmic de Residus; tenint en compte tots els paràmetres possibles, i sobretot el paràmetre d'excel·lència en la protecció del medi ambient.

El Sr. síndic general:

Pel torn de rèplica, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, Sr. síndic gràcies.

Jo agraeixo al Sr. ministre aquestes manifestacions de bona voluntat, de les quals no en dubto, sobretot pel càrrec que ocupa el Sr. Puigdemívol, però he de dir que, bé, la pregunta tal com l'he formulada no ha merescut la contesta que jo m'esperava.

A veure, durant aquesta setmana hi han hagut manifestacions per part nostra, evidentment, la roda de premsa, però després hi han hagut manifestacions del Sr. ministre, que, fins i tot, posava en dubte, no dic la veracitat, però si més no el to, la pertinència, de les paraules que havíem formulat nosaltres.

Jo li estava demanant quines eren les accions que s'havien fet per part de l'empresa concessionària des del moment en què s'havia produït la concessió, i no m'ha contestat res. He demanat quines accions havia fet el Govern des d'aquell moment. Vostè m'està dient les accions que faran després, però la concessió es va produir ja fa dos anys, i bé hi ha hagut temps suficient com perquè es prenguessin mesures, que es tinguessin contactes aquí i allà, i a demés en els diaris ha aparegut que s'han tingut aquests contactes. Si més no he llegit que l'empresa ANDEOL, l'empresa del Centre de Tractament de Residus havia tingut contactes amb l'Estat espanyol i se'ls hi havia negat la possibilitat d'exportar les cendres. Que tampoc vostè m'ha negat que això fos una cosa que estigués inclosa ni en el plec de bases ni en el contracte, i m'agradaria, Sr. Puigdemívol... torno a formular la pregunta perquè s'entén que no m'ha contestat res del que li he preguntat. Quines són les accions que s'han fet des del primer moment, des del moment en què es produeix la concessió, i quines són les accions concretes i com s'ha produït la relació amb el Govern espanyol o amb el Govern francès, si escau, sobre aquesta possibilitat de traslladar residus i escòries als estats veïns?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Puigdemívol.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo no li puc contestar en nom de l'empresa Centre de Tractament de Residus sobre les accions que ha pogut realitzar. Jo l'únic que li puc contestar és sobre les accions a nivell del Govern. El que sí que els hi vull precisar, sobretot i crec que és el més important, és que el Centre de Tractament Tèrmic de Residus està previst que entri en funcionament a

partir del 30 d'abril, amb inici de proves en fred, que és diu. Aquestes proves en fred duren dos mesos. Vol dir que a partir del 30 de juny i en principi, entrarien les proves en calent. A partir del moment que entren les proves en calent, és quan es començaran a produir algunes escòries i algunes cendres.

I està previst que el 30 d'agost es produeixi la recepció provisional. Vol dir que el forn, el Centre de Tractament Tèrmic de Residus entraria en funcionament real a partir del primer de setembre.

La problemàtica de les escòries i de les cendres es produirà amb realitat a partir del primer de setembre.

Per tant, crec que és una opció molt responsable la del Govern d'actuar a partir del primer trimestre de l'any vinent, per estudiar aquesta problemàtica i no descartar cap solució. Només sabem, a nivell nostre, i no es tracta de l'empresa ANDEOL, pel que actualment és el Centre de Tractament de Residus SA, que actua, -vull dir-, però nosaltres hem rebut, en principi, uns primers avisos del Govern espanyol, que en principi no acceptarien ni les escòries ni les cendres. Això ja ho vaig manifestar fa un temps.

Al mateix temps també vaig informar als senyors cònsols, potser, de la necessitat d'estudiar la problemàtica de les cendres i de les escòries, i en aquest sentit, els hi vaig deixar una carta, que és un primer document de negociació i d'estudi, però això no vol dir que no hi hagi d'altres possibilitats. És a dir, nosaltres a nivell de Govern, les estudiarem totes, i també les valorarem. Hi haurà dos qüestions molt importants que s'han de tenir en compte, són els aspectes mediambientals, la problemàtica de crear abocadors de cendres o d'escòries, i els aspectes econòmics. Perquè el fet potser d'exportar certs productes, com poden ser les cendres, hi ha molt pocs centres de tractament, i els costos de transport poden ser realment excessius, i crec que val la pena que estudiem totes les possibilitats que hi ha de tractament de les cendres i de les escòries.

El Sr. síndic general:

Sí, doncs, entràriem a les repreguntes.

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, voldria formular una repregunta, que en definitiva és la mateixa, però la vaig a preguntar d'una altra manera a veure si ara obtinc...

Em sembla important de fer-ho, perquè a demés en els diaris se'ns a tractat de demagogs, al Partit Socialdemòcrata, quan hem manifestat el que vam manifestar en aquell moment a la roda de premsa, els

companys Esteve López i Francesc Casals. Jo li demanaria al Sr. ministre que em contesti si el que li vaig a dir és cert o no és cert.

En primer lloc en el plec de bases del concurs s'establia que el licitador havia de contemplar quin havia de ser el destí del rebuig siguin escòries o siguin cendres. Amb la proposta que va fer la societat, que després ha resultat adjudicatària, ANDEOL, en aquell moment, ara Centre de Tractament de Residus, en la proposta d'explotació parlava que tenia un destí per les cendres que eren dos abocadors espanyols. Això ho deia a demés en un complement d'informació que se'ls hi va demanar des del propi ministeri, a través d'empreses externes que assessoraven o que auditaven el procediment, doncs, hi havia una manifestació per part de l'empresa adjudicatària de portar aquestes cendres a un abocador, un a Catalunya i l'altre, em sembla que era a Galícia, o en el seu defecte de mirar de trobar una autorització per portar-ho a França.

I pel que fa a les escòries hi havia, i està també ratificat per aquestes empreses auditores, un compromís d'utilitzar les escòries aquí a Andorra, escòries que són per qualitat escòries de classe V, és a dir valoritzables, escòries que l'empresa parlava d'utilitzar per a subbases de carreteres, etc. Això és el que es va dir a la roda de premsa i això és el que va merèixer els seus comentaris.

Més endavant hi ha un decret d'autorització... bé d'adjudicació, i en el decret d'adjudicació se segueix afirmant que el concessionari s'ha de fer càrrec d'aquest tipus de coses i, bé, parlo de memòria, tinc els documents aquí, però per no allargar-ho, -espero no equivocar-me sinó m'hi referiré directament llegint-los-, però més endavant, en el propi contracte, el contracte estableix que hi ha una sèrie de drets i una sèrie d'obligacions per part de l'adjudicatària. Una de les obligacions és de fer-se càrrec... bé, fer-se càrrec o donar un millor destí al rebuig que resulti de la incineració, i amb un apartat que és el dels drets, i jo crec que és important recordar-lo, es parla que el concessionari té dret a obtenir de l'Administració tot l'ajut per portar a bon fi aquesta gestió de residus.

És a dir, que al nostre entendre, la concessionària quedava obligada per contracte, per plec de bases, per la seva pròpia proposta, a gestionar d'una determinada manera aquestes escòries i aquestes cendres; i paral·lelament, Govern quedava, també, obligat a donar-li el màxim de suport. Entenem que el Conveni de Basilea facilita el transport, ens habilita per fer un transport transfronterer d'aquest tipus de productes. El que passa és que vostè el va citar i aquí no ho contradirà, que aquesta habilitació

necessita el *referendo*, l'autorització, evidentment, del país receptor.

Pel que m'ha dit, vostè diu que han rebut una negativa, però no he entès de quina manera s'havia formalitzat sobre això.

Jo la repregunta que formulo és: de tot el que he dit hi ha alguna cosa que es pugui dir que nosaltres diguem una mentida o que no s'ajusti a la veritat? Simplement això.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Suposo que es refereix a l'annex 5 del contracte que es va firmar amb aquesta societat. Vull dir, aquest annex 5 és una possibilitat que dóna, que, a més a més, precisa ben clar el... diguem, el titular diu "Precisions complementàries de l'oferta al concessionari pel règim del tractament de residus".

Efectivament, el concessionari va fer algunes proposicions pels tractaments d'aquests residus, però vull dir, que és el Govern que ha de decidir encara quins seran els sistemes que s'empraran. Si bé, hi ha aquestes proposicions, i dins d'aquestes proposicions hi ha la possibilitat d'exportar-ho, necessitem obligatòriament el permís de l'estat en el qual s'importaran aquests residus. A part d'això, també, el diferent quadern de clàusules de preus comprèn ja unes fórmules a nivell dels costos.

Vull dir que tot això s'ha d'estudiar. Perquè vull dir, potser aquestes proposicions si bé potser es pot obtenir l'autorització d'algun estat veí per exportar aquests residus, potser els costos poden ser excessius, i podem trobar millors solucions a casa nostra. Per això pensem que avui dia potser és una mica prematur d'entrar en aquest tema, i que és un anàlisi que s'ha de fer amb molta profunditat, i pensem que, el primer trimestre de l'any que ve, és suficient per poder prendre una decisió sense cap pressa, i realment amb tots els elements a la mà.

És tot.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, jo personalment, en roda de premsa vaig fer aquestes afirmacions que ara acaba de reproduir el meu company Vicenç Alay. Ell ha fet una pregunta molt concreta. Li ha dit quina d'aquestes afirmacions no és certa. Vostè no ha respost a la pregunta.

Jo li preguntaria d'una altra manera: en què es basa vostè per afirmar que en aquesta roda de premsa, les persones que la van fer, i en aquest cas la meua persona, jo concretament, van fer demagògia?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí. El fer demagògia també és una sèrie d'afirmacions sense contrastar amb la documentació escaient. Vull dir, el tema de les escòries és un tema que s'ha tractat en reunió de cònsols, i hi ha diferents posicions adoptades. El ministeri ha adreçat una carta als cònsols per entrar en una negociació, i per valorar aquesta qüestió.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra pregunta?

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. ministre, perdoni'm, però jo discrepo del concepte que té vostè de demagògia. Crec que se l'hauria d'aplicar, a vostè mateix, en primer lloc.

Jo li demanaria, si us plau, si fos tan amable de dir aquí, públicament, en quina afirmació de les que vam fer en aquella roda de premsa es basa vostè per dir que vam fer demagògia?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Ara no ho recordo exactament, perquè la pregunta no anava enfocada sobre aquest punt i no he pogut agafar la documentació necessària.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Bartumeu-

El Sr. Jaume Bartumeu:

És una repregunta que segurament també és de reglament, no? Jo li voldria preguntar al Sr. ministre si quan rep les preguntes es prepara per contestar-les o ve aquí disposat a contestar qualsevol cosa menys el que se li pregunta? Aquesta és la repregunta Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdellívol:

Sr. conseller general, em sembla que vostè no m'ha entès bé. Si vol tornaré a repetir tot el meu exposat, però crec que he contestat sobradament a la pregunta que se m'ha fet.

El Sr. síndic general:

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, jo volia incidir en un tema. Jo posava una mica l'èmfasi, també, de si estava tancada la possibilitat o no estava tancada, d'exportar les cendres. Vostè ens està parlant que tenim temps, que en el primer trimestre ho farem. Jo encara no sé si s'ha fet una gestió formal. Entenc que l'ha fet l'empresa concessionària i em sembla que és la seva obligació, i, en tot cas, no fa res més que donar-nos la raó quan nosaltres diguem que havia adquirit una sèrie de compromisos. Segons he llegit al diari sembla que l'empresa ha fet això, i era l'empresa la que havia rebut aquesta negativa. Jo entenc que d'acord amb el Conveni de Basilea hauria de ser, i és lògic que sigui així, una demanda formal del Govern andorrà avalant la petició que fa l'empresa. L'empresa no és ningú per obtenir una declaració del Govern espanyol. Jo demano si s'ha fet aquesta demanda formal o si pensen fer-la, perquè encara no sé si això està tancat o no. I faig aquesta pregunta i a demés la recolzo amb una cosa, que independentment que pogués ser més econòmic o no tractar les cendres aquí, hi ha un compromís amb les escòries, hi ha un compromís perquè es fes d'una altra manera, i va ser un compromís que va donar peu a què se li adjudiqués aquesta concessió a aquesta empresa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdellívol:

No, avui per avui no s'ha presentat cap demanda sobre aquesta qüestió a nivell oficial. Vull repetir que el Ministeri farà l'estudi escaient el primer trimestre de l'any vinent, i un cop l'estudi estigui realitzat, es prendran les decisions escaients, i si es creu convenient, es presentarà una demanda a algun dels estats veïns.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Maria Pilar Riba havíeu demanat la paraula per repreguntes.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. ministre, jo li volia demanar a veure si s'ha fet una estimació de la quantitat de cendres que pot generar el funcionament d'aquest forn durant l'any?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdellívol:

És un tema que ja quedava contemplat dins de tots els dossiers, i més o menys el global de les cendres representarà un 25% del total dels residus tractats. Vol dir que si es pensa tractar més o menys unes 40.000 tones, un 25% ve a ser un mínim de 10.000 tones d'escòries a l'any, i les cendres em sembla que representen, més o menys, l'equivalent d'un 2.000 tones, és a dir un 0,5%.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu, havíeu sol·licitat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Confessant ja d'entrada la meva absoluta incapacitat d'arribar als nivells de comprensió suficients per estar al nivell de les contestes del Sr. ministre, jo el que voldria és conèixer exactament què vol dir, -perquè evidentment la meva incapacitat absoluta m'ha fet que no l'he entès abans-, quan ens diu que ha rebut uns avisos dels Governes dels països veïns i d'Espanya. Què vol dir avisos? Per algú que no està gaire preparat necessitaria saber què és això dels avisos del Govern d'Espanya sobre el trasllat d'escòries? Què és això?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Bé, lamento que no m'hagi entès Sr. Bartumeu, però bé, la meva intenció és que m'entenguin perfectament. Vull dir, ja he precisat en diverses ocasions que el Ministeri de Turisme i Medi Ambient manté contactes permanents amb els serveis de medi ambient de la Generalitat de Catalunya i del Govern de Madrid. I en el curs d'aquestes trobades i reunions, a mi personalment, un dia se'm va passar el missatge, una miqueta barrejat amb altres temes que poden ser l'exportació de terres i pedres, que avui dia, doncs, l'Estat veí, doncs, no ho veia bé poder tractar el tema d'escòries i de cendres avui dia. Diguem, que no tancaven la porta en el futur, però diguem que actualment... potser és una miqueta complicat parlar d'aquest tema.

Però bé, voldria sobretot insistir en què és una qüestió, la problemàtica aquesta es presentarà més que res a partir del mes de setembre, i crec que hi ha temps suficient per presentar les solucions adients.

El Sr. síndic general:

Molt bé. Hi ha alguna altra repregunta?

Perdó?

Sí, Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, vist tot el que s'ha parlat aquí avui, jo hi ha una cosa que a mi em preocupa. Bé, no és que em preocupi, però és un interès per a mi, i suposo que pel conjunt dels ciutadans, tal com s'ha parlat aquí, això és una empresa concessionària, que suposo que això ha quedat claríssim, i m'agradaria saber fins on arriba la responsabilitat d'aquesta empresa en el tractament d'aquests residus. Perquè com s'ha dit aquí, hi havia una part en el moment de signar aquest contracte, que se n'havia de fer càrrec. Resulta que avui en dia no se'n fa càrrec? Això és el que demano, i suposo que la resta de ciutadans també voldran saber-ho. I a veure fins on arriba la responsabilitat d'aquesta empresa? Jo entenc que el Govern, com a Govern, doncs, ha d'assumir les coses que ha d'assumir, però m'agradaria que el Govern assumís el que ha d'assumir i prou. En aquest sentit poso la pregunta, per clarificar.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, bé, el contracte que està firmat amb la societat del Centre de Tractament de Residus preveu totes les possibilitats, però hi ha possibilitats que s'han de definir, perquè depenen de les autoritzacions dels països veïns, i després és quan, fins i tot, també, val la pena analitzar els costos. Perquè si bé aquí hi ha un quadre de preus, hem de veure si potser aquests preus són molt interessants per l'Administració. Llavors negociarem amb l'Estat veí la possibilitat d'exportació. Potser són molt gravosos. Avui dia no ho sabem.

A nivell de les cendres, per exemple, sembla ser que avui dia hi ha nous sistemes de tractaments de les cendres, que potser es podrien tractar al país, i resultaria molt més barat el tractament. Vull dir que tot això s'ha d'estudiar la situació avui dia exactament, i fer un estudi global, i a partir d'aquí es podran prendre decisions.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla recordar, i parlo de memòria, que un dels elements que es van... no sé si va ser arrel d'una pregunta, però en tot cas va ser en el moment que es va adjudicar, un dels elements que el Govern va plantejar, en el seu dia, per donar aquesta concessió, era justament l'exportació d'aquests elements cap a l'exterior i la possibilitat d'aquests contractes.

Llavors, segons el que ens està dient, ara ens està dient que això s'ha de calcular prèviament. Què vol dir? Que no es va fer la feina correctament? O que se'ns va dir... només van fer les coses a mitges? Perquè em costa d'entendre. No acabo d'entendre que en aquell moment un dels elements que semblava important per fer la concessió, fos justament aquesta possibilitat d'exportació cap a l'exterior, i resulta que ara potser allò no és tant important, i prèviament s'ha d'estudiar. Hi ha alguna cosa que se m'escapa, i que no acabo d'entendre.

M'ho podria aclarir?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, bé, jo crec que a finals del primer trimestre podré donar tots els aclariments, amb tots els quadres comparatius i els costos del global de l'operació. Llavors tindrem la informació exacta. Avui dia no tinc aquests elements. Ho sento.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López havíeu demanat la paraula per una repregunta.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, és una repregunta que anava exactament en el mateix sentit que la repregunta que acaba de fer el meu company Sr. Dallerès.

Sr. ministre, suposo que vostè deu saber, -m'imagino-, que fa tres anys, en aquesta Cambra, la majoria liberal va aprovar una llei per la qual es crea una subvenció milionària, en aquest cas s'ha de dir milionària perquè són 135 milions d'euros a pagar en vint anys, per la construcció, el finançament de la construcció, i l'explotació del Centre de Tractament de Residus. Suposo que vostè coneix el dossier o potser no el coneix tot, no?

Li puc informar que els residus previstos, d'acord amb l'oferta presentada, els residus previstos de la incineració, és a dir el rebuig, són aproximadament un 28%, un 25% d'escòries i un 3% de cendres. Que les escòries, el plec de bases demanava, "i l'oferta d'ANDEOL en el seu moment, es comprometia" que fossin completament revaloritzables al 100%. Per tant, que no s'haguessin ni d'exportar ni d'abocar. I que les cendres, que és un residu altament tòxic, doncs, es preveia l'exportació fora d'Andorra a un abocador de residus de classe 1, en el sentit francès o de classe 3, en el sentit espanyol, és a dir un abocador de residus molt perillós. Un abocador que si s'hagués de fer aquí a Andorra, s'hauria de fer amb molt temps, perquè no es pot fer en qualsevol lloc ni de qualsevol manera. I que els costos... els costos econòmics del tractament del rebuig estaven contemplats a l'oferta de l'empresa i estaven contemplats en la Llei per la que es va aprovar aquesta subvenció.

Jo li vull dir això, perquè no ho puc entendre. I la repregunta és aquesta, per què en aquest moment, si ja tenim una Llei aprovada i votada per la majoria d'aquesta Cambra, una Llei que està en vigor, per què en aquest moment vostè ens diu que ara tornarem a replantejar-nos les possibilitats en funció

dels costos econòmics? És això el que no puc entendre.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Jo li puc assegurar que no replantejarem els costos econòmics. Bé, vostè ha parlat d'una quantitat d'alçada, d'un preu elevadíssim. Vull dir, que de tot això li podem donar tota la informació a partir del mes de març en funció de la situació.

El que li vull recordar, és que el que jo li he dit és que les condicions van canviant. Les cendres, vostè mateix ha dit, que quan es va firmar aquest Conveni, hi havia l'obligatorietat d'haver-les d'exportar pels seus problemes de toxicitat. Avui dia, sembla ser, ens han informat que hi ha procediments que permeten tractar les cendres a Andorra, i que potser, serien molt menys costosos que els que estan previstos en aquest contracte. Per tant, si podem realitzar un estalvi en aquest punt, crec que és important.

Referent a l'altre punt que vostè parla de les escòries, l'annex 5 que li he precisat abans ho contempla perfectament. Però no contempla tot el conjunt de la situació, perquè l'annex 5, si les escòries es volen reutilitzar, es necessiten uns terrenys especials per l'estocatge, pel tractament, i per poder-lo reutilitzar. I tot això, és el que s'estudiarà el primer trimestre de l'any vinent, el que està previst al contracte, i fins i tot, el que no està previst sempre i quant representi una millora important a nivell de la protecció del medi ambient i dels costos que hagi de sufragar l'Administració.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El meu company Esteve López també ha demanat la paraula, no sé si és pel mateix. Jo per no allargar massa això li vaig a fer simplement una precisió i una pregunta. I la precisió és que moltes de les coses que ens ha explicat les tenim. No cal que s'hi amoïni perquè hi són en el dossier des del primer moment. Ja li agraeixo que ens ho faci arribar el que és nou, però de les coses antigues moltes d'aquestes coses... bé, ja ha vist que el Sr. Esteve López té prou informació al respecte, que de memòria és capaç de parlar encara de moltes xifres de fa tres anys.

Jo la pregunta que li vull fer és, a veure, ara entrem en període entre sessions, però en el principi de període entre sessions, pot agafar el compromís de fer una compareixença davant d'aquesta Comissió amb totes aquestes dades. Ho dic perquè el concepte d'urgència és un concepte discutible, però nosaltres en aquesta banda de l'hemicicle pensem que és un tema urgent. I ara el company Esteve López ha parlat que les cendres són uns residus tòxics que mereixen un tractament molt específic. Jo li agrairia que es comprometés a tenir una compareixença davant de la Comissió a principis de març, per poder posar les coses al seu lloc i veure quin és el calendari i que no arribem, com arribem sempre tard, a la resolució d'aquest problema.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Jo em comprometo a aquesta compareixença, potser a principis de març no, però sí abans de finals de març.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, miri, jo també per acabar, Sr. ministre, això que vostè vol estudiar a partir de març, vull que sàpigui que ja estava estudiat fa tres anys. En aquell moment el Govern va plantejar aquesta possibilitat. Es va dir que les escòries no es podien utilitzar en continu, perquè els ritmes de producció de la indústria de la construcció no ho permetien, i per tant, ja es va preveure, i així es contempla en el contracte, que una de les societats que formen part de la gran societat Centre de Tractament de Residus, es comprometia a posar a la disposició de la societat una plataforma intermitja per emmagatzemar les escòries que no es poguessin utilitzar de forma immediata. Per tant, em sembla molt interessant que vostè ho vulgui estudiar a partir del mes de març, però recordi els antecedents. Això ja està estudiat fa tres anys, i això ja està contemplat en el contracte

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Doncs, si tot això està estudiat, aniré molt més ràpid durant el primer trimestre per fer l'anàlisi global. Gràcies per la informació, Sr. López.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ens ha parlat d'una modificació de les condicions en el tractament de les cendres en tot el tema aquest, i que això es traduirà en aquests famosos quadres. Jo només li demanaria a veure si, és clar, això implica una modificació dels compromisos que hi havia i que, en tot cas, tocaria assumir a l'empresa i que tocarà assumir per part del Govern, a dins d'aquests quadres també hi haurà una rebaixa dels costos?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Hi pot haver una rebaixa dels costos. Això ho veurem al final de l'anàlisi. Avui dia no ens podem pronunciar sobre la qüestió.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, passaríem a la quarta pregunta.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, consellera general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 21 de novembre del 2005, relativa a la xarxa de depuradores.

Fou registrada amb el número 1070, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Lurdes Font.

Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Volem, per començar, recordar que hi ha en el nostre país una preocupació social creixent per tot

allò relatiu a la protecció del medi ambient i a la sostenibilitat del creixement. I no falten motius de preocupació: intens creixement urbanístic, problemes amb el forn incinerador, dificultats per a trobar espais adequats on abocar terres i runes, entre moltes altres qüestions. Volem, però, centrar-nos avui en allò relatiu a la qualitat de les aigües dels nostres rius i a la xarxa de depuradores que ha d'assegurar l'esmentada qualitat.

El Sr. Antoni Puigdemívol, ministre de Turisme i Medi Ambient, en la seva compareixença pública davant la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, assegurava el dia 29 de setembre del 2005 que "les depuradores estan construïdes en funció d'una població mitjana de 170.000 persones", i afirmava, també, que "en temporada d'activitat elevada la població ronda les 150.000 persones". Per tant, i en paraules del propi ministre, "l'actual xarxa de depuradores quan estigui en ple rendiment, seria avui en dia suficient, però deixaria d'ésser-ho en un termini de temps curt, si es continua optant per un model de creixement quantitatiu".

Per la seva part, el Sr. Manel Pons, ministre d'Ordenament Territorial, en la seva compareixença pública davant la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme del dia 17 de novembre del corrent, va afirmar que existeixen deficiències tècniques que impossibiliten el funcionament de la depuradora massanenca.

A partir d'aquestes consideracions fetes pels Srs. Antoni Puigdemívol i Manel Pons, i preocupats pel tema de la contaminació de les nostres aigües, voldríem, ara, demanar al Govern les següents qüestions:

Quin és el rendiment actual de la xarxa de depuradores, i quines previsions de futur té elaborades el Govern en relació amb aquesta important qüestió?

I més concretament,

Quines són les raons que expliquen que la depuradora de Sant Julià de Lòria no estigui funcionant a ple rendiment?

Quan començarà a funcionar la depuradora de Canillo de forma definitiva?

I quins són els problemes que fan que la depuradora de la Massana continuï, encara avui, sense funcionar? És cert que no està ubicada correctament? És cert que les seves dimensions i capacitat de depuració no són les adequades?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre de Medi Ambient, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern és molt conscient que al nostre país hi ha una preocupació social creixent per tot allò relatiu a la protecció del medi ambient i a la sostenibilitat del creixement. I dins la protecció del medi ambient és mot conscient, també, sobretot al tema relatiu a la qualitat de les aigües dels nostres rius i al bon funcionament de la xarxa de col·lectors i de depuradores.

El Govern va acordar a principis del seu mandat, prioritzar d'una forma ràpida i absoluta el Pla de sanejament de les aigües residuals. Avui dia, els hi puc dir que tenim previst que a finals del mes de febrer proper, tindrem tractades el 80% de les aigües residuals actuals amb la connexió dels col·lectors d'Andorra la Vella i d'Escaldes a la depuradora de Sant Julià. A finals del mes de juny, tractarem pràcticament el 90%, i a finals del 2006 podrem tractar, ja, el 100%; i podrem considerar acabat l'actual Pla de sanejament de les aigües. Això a nivell general.

A nivell més particular de la seva pregunta, dir-li que la depuradora de Sant Julià, tal com li he dit abans, a partir del mes de febrer del 2006, de finals de febrer, funcionarà pràcticament a ple rendiment. Avui dia només tracta les aigües de la parròquia de Sant Julià de Lòria.

La depuradora de Canillo està actualment en període de proves. Aquest període de proves durarà uns dos mesos. I passat aquest període de proves es realitzarà la recepció provisional de l'obra, que es farà abans de finals de gener del 2006. I d'aquí uns anys, és adir, a finals del gener del 2007, es podrà fer la recepció definitiva de la depuradora de Canillo. Aquesta depuradora no hi ha res a dir. Funciona en perfectes condicions, i conjuntament amb altres ministres, la vam poder visitar no fa gaires dies.

Quant a la depuradora de la Massana podem dir que actualment funciona el 50%, i que, en principi, els problemes tècnics que té aquesta central depuradora es resoldran molt ràpidament, d'acord amb l'informe que els nostres tècnics de la societat CEMAGREF van fer. La depuradora de la Massana s'ha de dir que està ben ubicada, i que la seva capacitat de depuració, després de solventar els problemes tècnics actuals, serà la prevista inicialment.

És tot.

El Sr. síndic general:

Molt bé, teniu la torn per la rèplica Sr. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

És efectivament un tema important, no solament per la qualitat de vida aquí a Andorra, sinó també per la relació amb els tres països veïns.

Quant a la depuradora de la Massana, l'adjudicació va tenir lloc a finals del 98 principis del 99. Ja estem a finals del 2005, i encara no està en funcionament. Llavors, jo, el que a mi m'agradaria saber aquí, em diu que aviat arribarem a un resultat. Me n'alegro, però qui es farà càrrec dels costos que això suposarà?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Efectivament, la depuradora de la Massana és molt important precisar que es va adjudicar el 30 de desembre del 98. I també s'ha de dir que des de l'any 98 fins avui, és una depuradora que ha tingut alguns canvis, perquè hi ha hagut problemes d'ubicació. Es va canviar la ubicació en el seu moment, però tot això, ja diem, és de molt abans.

Els problemes tècnics, en principi, el Consell General ja els coneixia perquè havia sigut objecte d'un debat. Avui dia podem dir amb molta satisfacció que hem tingut diversos contactes, ja, amb l'empresa responsable, que és la UTE SAUR-VALLNET, i que són conscients, també igual que nosaltres, després d'haver llegit l'informe de la CEMAGREF francesa, que s'ha de procedir a uns canvis perquè aquesta central depuradora realment funcioni, tal com estava previst a l'inici.

Llavors aquí, el que sí, totes aquestes despeses aniran a càrrec de la societat UTE SAUR-VALLNET.

Ara bé, a nivell nostre, del Ministeri de Medi Ambient, ens estem avui dia fent algunes preguntes perquè, és clar, això es tracta d'una adjudicació que es va realitzar l'any 98. Han passat molts dies, i d'un altre costat a la parròquia, tant de la Massana com a la Parròquia d'Ordino, s'ha construït molt, i potser la central depuradora, si funciona totalment, no està sotadimensionada, diguem avui dia, rendiria plenament. El que passa, potser, ens estem fent la pregunta, d'aprofitar l'ocasió per aportar algunes millores perquè ens pugui permetre en un futur que es pugui tractar molta més aigua de la que es tracta actualment. Llavors, d'un costat, el que és la posta

en funcionament de la central depuradora aniria a càrrec de la societat adjudicatària, i naturalment, si s'aporten millores i s'augmenten els cabals d'aigua, això haurà d'anar a compte nostre.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre pel seu torn de dúplica. Passaríem, doncs, ara a les repreguntes.

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria fer una repregunta, concretament sobre el tema de la depuradora de la Massana. El Sr. ministre ja ha recordat que això va merèixer un debat en aquesta mateixa Cambra, que va conduir per part nostra el company Esteve López, i que li contestava en aquell moment la ministra i ara companya en el Parlament, la Sra. Olga Adellach. En aquell debat quedava clar que la depuradora, -i era assumit pel propi Ministeri-, que la depuradora de la Massana no havia funcionat mai bé. Aquest debat es produïa l'any passat al mes de juny, i s'estava parlant sobre la recepcions provisionals i recepcions definitives, i els problemes que s'havien produït perquè el Govern no ho fes efectiu.

Va comentar en aquell moment, -juny de l'any passat-, la Sra. ministra, que estaven a l'espera d'un document, a partir d'una auditoria que anava a fer un enginyer de l'empresa CEMAGREF, que vostè ha comentat.

A mi m'agradaria saber des d'aquell moment fins ara, quines han sigut... es parla que encara segueix havent-hi problemes. Si no he apuntat malament, tinc aquí anotat un 50% de funcionament. O sigui que la depuradora funciona a un 50%. Vostè mateix també, si no l'he entès malament, deia que estava funcionant com al principi. A mi m'agradaria que m'expliquéss exactament quines eren des de l'any passat, a partir del moment que vostès coneixen, -que no sé en quin moment ho fan-, en què vostès coneixen els resultats de l'auditoria, quines són les obres que s'han fet, i quines són les obres que queden pendents de fer encara en aquest moment?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Nosaltres al rebre l'auditoria de la CEMAGREF, vam estudiar la problemàtica. A partir d'aquell moment

vam prendre contacte amb l'empresa adjudicatària, i ha sigut al llarg d'aquest temps que hem tingut diverses reunions. I al final hem pogut, pràcticament, arribar a aquest acord. Vol dir, que fins a la data, encara no s'ha aportat cap modificació a la central depuradora. És a partir d'ara que, en principi a partir de l'any vinent, que es començaran a fer les modificacions escaients, d'acord amb l'informe dels nostres tècnics, perquè aquesta central depuradora pugui entrar a ple rendiment ràpidament.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Si ho he entès bé, el Sr. ministre quan ens ha parlat de la depuradora de la Massana o d'Anyós, ens ha dit que està perfectament ubicada. Ho he entès bé?

La compareixença del Sr. ministre, és que ara ja, entre la roda de premsa d'abans i aquesta compareixença, ja dubto, *inclús*, de les meves facultats mentals. La compareixença del Sr. ministre d'Ordenament del Territori de l'altre dia, un dels problemes que va esmentar de la depuradora, i així està en l'acta de la compareixença, és precisament un problema d'ubicació. O és que tampoc ho vam entendre bé això.

Llavors m'agradaria que un o l'altre, o els dos alhora, m'aclarissin si la depuradora d'Aynós està al lloc on ha d'estar o no?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

La depuradora d'Anyós està al lloc en què ha d'estar. L'únic que a nivell de Govern, justament, pensant en aquestes possibles millores de la depuradora, per realitzar aquestes possibles millores de la depuradora, es necessita segurament més terreny. Llavors, Govern tenia previst fer uns locals en aquests terrenys. El que ha fet Govern és desistir la construcció d'aquests magatzems per poder permetre un millor, diguem, dimensionament, potser, de la millora de la depuradora.

El Sr. síndic general:

Sra. Maria Pilar Ribba.

La Sra. Maria Pilar Ribba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí. Sr. ministre, vostè va declarar que a finals del 2006 principis de 2007, es podria arribar a tractar el 100% de les aigües. Segons les seves declaracions els problemes de construcció dels col·lectors d'Encamp i de Canillo hi hauria uns certs problemes, i que està sota la responsabilitat del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial. Com està aquest tema? Em podria precisar quins problemes hi ha en aquests sectors?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre podeu respondre, si us plau, la repregunta.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Diguem que pràcticament tots els problemes tècnics estan resolts sobre tots els sectors. Queda un punt que s'hi està negociant a nivell de la Parròquia d'Encamp, que crec recordar que és el tram que passa pel riu prop de Ràdio Andorra, perquè és molt difícil i hi ha una negociació amb propietaris que s'està actualment duent a terme. En cas que això s'hagués d'allargar, el Govern té previst fer un conducte provisional per poder empalmar els col·lectors d'Encamp amb els que baixen cap a Escaldes, que realment és un tram molt curt, perquè crec que es tracta d'un tram de 100 o 200 metres màxim.

El Sr. síndic general:

Sí, havia demanat la paraula el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, reprenc el tema de la depuradora de la Massana. Jo li he dit que no sabia de quina data, però bé, no és que vagi a dir una mentida, però és que ara ho veig i puc dir-ho exactament. La data de l'informe de CEMAGREF és del 27 de setembre del 2004, i que el tinc aquí al davant. Vostè em diu que des de l'informe de CEMAGREF fins ara no s'ha fet res, i ha passat més d'un any. A mi em preocupa que amb les pressions que tenim, i que són conegudes per tothom, per la qualitat de les aigües que aboquem al Valira i que arriben a Espanya, en un any no s'hagi fet res. O sigui que li manifesto la preocupació la més profunda en aquest cas, no?

I després li he de dir una altra cosa, vostè estava comentant que igual s'han de fer obres, que les

hauria, -si no ho he entès malament, contestant a la Sra. Lurdes Font-, que deia que una part de les obres les hauria d'assumir l'adjudicatària i una part potser les hauria d'assumir el Govern. Jo els hi recordo que existeix un contracte i que hi ha, fins i tot, una carta de la pròpia empresa adjudicatària reconeixent que s'han de fer millores substancials, i prenent el compromís que no hi hagi sobre costos.

Jo el que li demano és: després que hagi passat un any i no s'hagi fet res, en quin termini pensa que això pot estar resolt, i què pensen vostès sobre que Govern haurà de col·laborar per millorar la qualitat, quan jo entenc, que amb el contracte a la vista, que això és un compromís assumit a la totalitat per l'empresa adjudicatària?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Aquí hi ha dos coses, una cosa és posar en funcionament la central depuradora a ple rendiment, que és el compromís que hi ha amb l'empresa, i això, naturalment, ho ha d'assumir l'empresa. Però, naturalment, que si pretenem millorar la depuradora perquè pugui tracta, per exemple, 20 o 30% més de cabal d'aigua, això és una despesa que l'haurà d'assumir el Govern.

Quan al seu informe, jo crec que és d'aquest estiu, de l'any 2005. No el tinc aquí i no em voldria equivocar, però no crec que sigui del 2004.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Torno a la pregunta d'abans, perquè no m'ha quedat gens clar. Que aquesta depuradora, a demés renunciem a fer uns locals perquè necessitem ampliar-la, -o sigui que té problemes de dimensions-, aquest és l'altre argument que ens va donar el Sr. ministre d'Ordenament del Territori. Però insisteixo, hi havia primer un problema d'ubicació, que no té res a veure amb les dimensions de la depuradora, i m'agradaria sortir d'aquí, avui, sabent si realment el que ens vau dir l'altre dia és així o si ja l'han pogut moure o hi ha una nova versió. Però no parlo de les dimensions de la depuradora, Sr. ministre, que això ja ens ho va aclarir, també, el Sr. ministre d'Ordenament del Territori.

Per tant, el que vull saber és si el que ens vau dir textualment que "tenia problemes de dimensions i d'ubicació", és veritat una cosa i l'altra?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Entenem, doncs, que la pregunta va directament al ministre d'Ordenament del Territori?

Doncs, teniu la paraula Sr. Manel Pons.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Evidentment, dins de la meua compareixença vaig dir que la ubicació no era l'adequada, bàsicament no és que s'hagués de posar en un altre terreny, ni molt menys, sinó que la concepció directament del dipòsit estava molt pegada cap a sota, i aquesta era la ubicació que jo estava dient. I després la dimensió, evidentment, ja vaig anunciar que hi havia d'haver una dimensió de la depuradora per poder fer front a tot.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, fins avui pensàvem que amb el tema de la depuradora d'Anyós hi havia un problema, i avui descobrim que, de fet, n'hi ha dos. És a dir, pensàvem que el problema era que l'empresa adjudicatària no estava complint allò que s'havia compromès, i per la qual el Govern estava pagant, que és construir una depuradora i que funcionés. Avui descobrim, ens diuen, que és que a Ordino i a la Massana s'ha construït molt.

Bé, en principi les depuradores, quan es fan els projectes, es dimensionen en base a uns estudis, que si no recordo malament, es van fer en un horitzó 2020. És a dir que encara queden uns anys per esgotar-lo, pel qual, doncs, suposo, si pensàvem ara que el problema era únicament amb l'empresa adjudicatària, resulta que potser, també, els estudis, el Pla de sanejament està mal calculat.

L'estudi CEMAGREF és de setembre 2004, el tenim aquí. I la preocupació nostra, -insisteixo-, és que si en un any, en prou feines el Govern aconseguix que l'empresa compleixi amb la seva obligació, que faci allò pel qual es paga, com pot pretendre que d'aquí

un any, com s'està compromentent amb el Govern espanyol, les aigües del riu baixin netes?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, sobre la problemàtica de la capacitat de depuració de les depuradores, i d'acord amb el Pla de sanejament, s'han contemplat sempre dos paràmetres a Andorra: l'un són les aigües residuals i l'altre són les aigües pluvials. El tema de les aigües pluvials ja hi han hagut uns acords presos amb els comuns, que han de realitzar una sèrie d'obres, perquè les aigües pluvials es puguin abocar directament al riu i no es barregin amb les aigües residuals. Això és un tema.

Però nosaltres hem pogut constatar, a nivell de medi ambient, dels cabals que s'estan tractant, i ho vam poder constatar la setmana passada visitant la depuradora de Canillo, que malgrat això, entren uns cabals d'aigua, i el mateix problema es produeix a la Massana, entren uns cabals d'aigua residuals molt importants. I aquesta aigua entra bastant neta. Això vol dir que a nivell d'aquestes parròquies hi ha possiblement alguns abocaments d'aigua natural, diguem que no és residual, ja sigui de fonts o de torrents, que entren dins del clavegueram. Llavors, avui dia hem de començar a demanar als comuns que comencin a estudiar detingudament aquesta qüestió, o sinó ens trobarem que molt aviat tindrem les centrals depuradores amb falta de capacitat per poder depurar les aigües. Això és un problema afegit. Vull dir que sempre parlàvem d'aigües residuals i d'aigües pluvials, però sembla ser que hi ha algunes fonts, diguem, que s'aboquen a les aigües residuals i fan que hi ha moltes més aigües per tractar. I això és el que s'ha de separar ja, perquè aquestes fonts ragen diàriament. Si bé les aigües pluvials només són els dies de pluja o de fosa de neu, aquestes fonts rajant cada dia, provoquen que hi ha un excés d'aigua a tractar a les depuradores, i pensem que amb la bona col·laboració dels comuns, ja tenim alguns punts a nivell de medi ambient detectats, i podrem arribar a que les centrals depuradores només tractin les aigües residuals. I a part d'això, això ens interessa molt perquè ens representa uns sobrecostos molt importants de tractament d'aigües. I hem de baixar els costos i hem de mirar que les centrals funcionin el millor possible.

I a finals d'any 2006, podrem garantir que totes les aigües residuals d'Andorra estiguin tractades.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo li voldria demanar al Sr. ministre, i que segur que serà de l'interès, doncs, dels nostres ciutadans i, també, dels nostres veïns del sud, si el Govern considera que les inversions que s'han fet fins ara i les que queden pendents de realitzar, són suficients per garantir una bona qualitat dels nostres rius?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, el Govern ha dedicat aquests 3 o 4 últims anys unes quantitats molt importants, ja ho hem declarat en diverses ocasions, en la depuració de les aigües, el que són les centrals i el que són els col·lectors. Avui dia considerem que és suficient, i el mateix Pla de sanejament ja preveia algunes possibilitats futures, però avui dia, en principi, no es contemplen. Pensem que amb la situació actual, si arribem a poder classificar, diguem, les aigües de tal forma que només les residuals vagin a les centrals depuradores, creiem que realment és suficient.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, el Pla nacional d'entorn i salut va detectar l'existència de sanejaments autònoms en habitatges, el manteniment dels quals no es realitzava de manera correcta. Com ha evolucionat aquesta situació, actualment com està tot això?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

No tinc cap informació. Suposo que el que es fa és de manera correcta, i no tenim, crec, cap denúncia a nivell de medi ambient sobre aquests temes.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès havíeu sol·licitat la paraula per preguntes?

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, hi ha una cosa que no acabo d'entendre. A la contesta que ha fet a la Sra. Adellach diu que és suficient. Llavors com s'explica que fa aproximadament un quart d'hora o vint minuts, ens ha dit que s'havia de fer obres, perquè la depuradora de la Massana no era suficient. Aquí hi ha alguna cosa que no acabo d'entendre.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Perdoni, però crec que m'ha entès malament.

No, el que vull dir... el que he dit és que aprofitarem l'ocasió d'aportar a aquesta depuradora les millores necessàries, perquè ja que es van fer els càlculs abans de l'any 98, i ha passat molt temps, i s'ha construït molt a la Parròquia de la Massana i d'Ordino, aprofitarem per millorar, justament, la seva capacitat de tractament d'aigües residuals. Res més.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. ministre, miri, fa un moment la meua companya, la Sra. Olga Adellach, li demanava sobre els diners que s'han esmerçat al Pla de sanejament, si vostè considerava que eren suficients. Jo també estic preocupat per aquest tema, i voldria saber si té ara aquesta informació de la quantitat total de diners que s'han esmerçat al Pla de sanejament des de la seva aprovació l'any 96, aproximadament. Ja sé que és una pregunta que queda una mica fora del tema, però si vostè tingués aquesta informació aproximada.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

No, no la tinc aquí, però si vol li faré arribar. Serà un plaer fer-li arribar tota aquesta informació.

El Sr. síndic general:

Sr. Daniel Mateu li dono la paraula.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, procuraré ser ben concret i ben clar. Després d'haver sentit tota la informació que ens ha donat a la Cambra, vull entendre, -i sinó em corregiu-, que les previsions que es van fer quan es va adjudicar la depuradora, no són correctes, i s'ha de modificar la depuradora per tenir un horitzó més llarg? Sí o no?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre

El Sr. Antoni Puigdemall:

Sí, bé, jo no crec que hagi dit això, no. Va confós. Si vol li repeteixo el que he dit, però jo no he dit que no eren correctes.

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

No, és referent al que ha manifestat el meu company Esteve López, que sembla ser que jo he dit sobre els diners que s'han esmerçat al Pla de sanejament. Jo no he parlat de diners, jo he parlat de les inversions. Inversions vol dir, depuradores, sanejaments autònoms, col·lectors, i tot això és necessari perquè hi hagi una bona qualitat, doncs, de les aigües dels nostres rius.

El Sr. síndic general:

Formuli la repregunta, si us plau.

La Sra. Olga Adellach:

No, no era cap repregunta, simplement era un aclariment.

El Sr. síndic general:

Per al·lusions, doncs, molt bé.

Sr. Esteve López, per al·lusió.

El Sr. Esteve López:

Només una puntualització per al·lusions. Naturalment, Sra. Adellach, estic d'acord que són importants les depuradores i els col·lectors, només faltaria. Coincidim completament. Però vostè i jo sabem que els col·lectors i les depuradores valen diners, i aquests diners s'han d'esmerçar. Jo he preguntat al Sr. ministre sobre quants diners s'han esmerçat per fer aquestes depuradores i aquests col·lectors, que tant vostè com jo, sabem que són necessaris. Era aquesta la pregunta que jo havia fet al Sr. ministre.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, passariem a la pregunta número 5.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 21 de novembre del 2005, relativa als problemes que ocasionen les obres als ciutadans en la xarxa viària.

Fou registrada amb el número 1071, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Enric Tarrado.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern, quan realitza determinades obres a les carreteres nacionals, sembla sovint no tenir prou consideració pels problemes que es poden ocasionar als ciutadans. Així, sobta veure com, de vegades, es treballa en hores en les que el trànsit és especialment intens, ocasionant-se nombroses molèsties als usuaris de les carreteres. I això no és una vegada, sinó que passa molt sovint. No fa gaires dies, per exemple, es va decidir asfaltar un tram de la carretera entre Aixovall i la Margineda al matí, just quan la gent

anava a treballar, al voltant de les nou del matí. I això us ho podeu imaginar, suposo que alguns s'hi ha trobat, el trànsit que es va ocasionar i el bloqueig que va ocasionar.

Les conseqüències, doncs, com dic van ser immediates: la gent que va arribar tard a la feina, els nens que van arribar tard a l'escola i, en general, va crear una situació una mica caòtica. Nosaltres som conscients que cal fer obres, especialment les que estan destinades a millorar la circulació, i som també sabedors que les obres sempre ocasionen molèsties. Ara bé, també pensem que cal vetllar per minimitzar aquestes molèsties en tot el que sigui possible: embrutant poc, actuant amb celeritat, procurant no provocar cues, entre d'altres. Es tracta de reduir al màxim els efectes col·laterals negatius que ocasionen les obres mentre es fan. Des de CDA i Segle XXI considerem que, durant l'elaboració d'unes obres, cal fer aquelles actuacions més complexes, més lentes i més susceptibles de provocar molèsties en les hores en què causin el menor nombre possible de maldecaps a la població.

És per això que volem, ara, demanar al Govern el següent:

Comparteix el Govern la nostra preocupació sobre la problemàtica que acabem d'exposar? Comparteix el nostre criteri consistent en tractar de reduir al màxim l'impacte de les molèsties derivades de les obres?

Quines mesures ha pres el Govern per tal de millorar el dia a dia dels ciutadans en aquesta important qüestió?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Sí, Senyoria, el Govern compartim plenament el seu neguit, i com vostè ha dit molt bé en el seu exposat, és necessari, però alhora difícil de poder fer obres a la xarxa viària nacional sense pertorbar la circulació.

La voluntat del Govern i del Ministeri que encapçalo és dins de les possibilitats minimitzar al màxim les conseqüències negatives sobre el trànsit, així com de reduir l'impacte visual dels treballs a la via pública. I per tant, hem articulat una quantitat de diferents accions per portar a terme aquestes accions.

En primer lloc el plec de bases de totes les noves obres que licitem des del Ministeri contempla:

l'obligatorietat i la responsabilitat a les empreses, a més a més de la senyalitzacions obligatòries; un enllumenat important a la nit en els llocs afectats pels treballs; acotar els llocs per tal de reduir l'impacte visual; tancament i ocupacions mínimes possibles de la via per tal de minimitzar l'afectació sobre el trànsit; i es fa una especial èmfasi en els plans sobre la seguretat en el treball, la reducció i el compliment estricte dels terminis d'execució.

En totes les obres que poden afectar de forma important a la circulació, es preveuen alternatives de trànsit, s'examinen i es tenen en compte els habitatges de l'entorn, la circulació, els paràmetres del lloc, situació i possibilitats d'actuació, coordinació amb tots els possibles serveis afectats, i el temps d'execució prevista. I amb tots aquests elements s'adopta els horaris que en cada cas corresponguin, i en molts casos prioritzem que s'efectuïn a la nit, i si fa falta dos tornos.

Per tal de conservar en el millor estat possible el paviment de tota la xarxa de carreteres, s'ha regulat amb el reglament de rases aprovat el dia 26 d'octubre d'aquest any: les condicions de com s'ha d'actuar per l'obertura i tancament de les rases, la senyalització, pla d'indicació, coordinació, i exigir la responsabilitat fins a un any dels treballs efectuats, els horaris, els terminis i l'acabament de les rases.

Som i serem molt estrictes pel que fa al compliment dels terminis en els treballs a la via pública. Estem suprimint progressivament tots els girs a l'esquerra per tal d'augmentar la seguretat i, també, l'aprofitament de la capacitat viària. En els llocs possibles també estem estudiant la implantació de noves rotondes per tal d'ordenar i agilitar al màxim els canvis de sentit. S'ha anul·lat la majoria de girs a l'esquerra a la carretera general número 1, entre Sant Julià i Andorra la Vella, i s'està treballant en el tram des de la frontera fins a Sant Julià.

En pavimentació, prioritzem els treballs en zones urbanes en horaris nocturns, sempre tenint en compte la magnitud dels treballs, i la difícil i complicada planificació dels treballs dins del curt període de temps que disposem per efectuar tots els treballs de pavimentació del país.

Aquestes són algunes de les accions previstes per reduir les molèsties a la via pública.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Tarrado teniu el torn de rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Primer donar les gràcies al Sr. ministre per l'explicació, però bé, les explicacions són molt correctes, està tot molt clar. Però, a mi m'agradaria que tot això es plasmés al carrer. Perquè una cosa és el que pugui explicar aquí el Sr. ministre, però aquí crec que hi ha una mica de descoordinació entre el Ministeri i les empreses que treballen en aquestes obres. Perquè això és un discurs que hem tingut aquí i fora d'aquí, doncs, especialment amb el Sr. ministre alguna vegada que n'hem pogut parlar. Però això no s'acaba de veure's plasmat al carrer. A mi m'agradaria que aquesta continuïtat i aquestes bones intencions que té el Govern, que comparteixo, que com a ciutadà d'aquest país, doncs, també pateixo els problemes de les cues i del trànsit, m'agradaria que es veiessin plasmades en el nostre dia a dia.

Després hi ha una altra cosa que, també, ja que hem vingut a parlar una mica de la circulació en aquesta pregunta, hi ha un tema que també és molt important, i ara estem entrant en una època que és l'època d'hivern, la temporada d'esquí, i és una cosa, doncs, importantíssima. S'ha parlat que els cotxes i els visitants d'aquest país, i sobretot els ciutadans i residents d'aquest país han d'anar equipats, i hem pogut veure, doncs, aquest cap de setmana, aquest últim cap de setmana, com amb quatre volves de neu que han caigut hem estat bloquejats. Jo em vaig trobar bloquejat, doncs, no un sol dia sinó dos dies desplaçant-me del centre d'Escaldes cap a d'alt a Encamp i Canillo, doncs, m'he trobat bloquejat durant dos hores, i pel fet que hi havia dos turismes o dos camions travessats. Trobo que és una llàstima, i crec que el pont que ens arriba ara, justament la setmana que ve, no donem la imatge, o almenys jo no tinc la confiança de poder donar la solució si cauen quatre volves de neu. Potser, en detriment de les pistes, valdrà més que pensem que no nevi aquest cap de setmana, perquè si neva farem un caos terrorífic, com va passar amb pocs turistes que teníem el cap de setmana anterior.

I amb això voldria demanar-li si el Ministeri que vostè dirigeix té previst alguna cosa especial o alguna cosa, que jo no crec que pugui ser especial, que hauria de ser una cosa normal a dins del nostre país, doncs, per evitar el caos que vam tenir i que van patir molts ciutadans d'aquest país el cap de setmana passat. I repeteixo, dos dies seguits, vull dir que un dia era perdonable, però l'endemà la mateixa història. Llavors jo crec que aquí hem de posar-hi mà, i mà seriosa.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel torn de dúplica, Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Evidentment, aquesta va ser la primera posta en marxa de l'hivern, i com tal, va agafar desprevinguts a molts dels nostres ciutadans i visitants. Però això no és una excusa, ni molt menys. Però sí, dins del nostre Departament de Mobilitat s'ha articular, ja, una campanya a nivell de sensibilitzar tots els ciutadans de l'obligatorietat de tenir els equipaments necessaris dins del cotxe, que en el cas d'una nevada puguin actuar.

I també el que estem fent és preparar una campanya informativa a tots nivells, bàsicament als ciutadans d'Andorra, però també als nostres visitants, perquè en el moment que arribin puguin saber que en un moment determinat hagin de posar cadenes, o que no podran arribar al lloc si no posen cadenes.

La Policia i els comuns, dins la Taula de Mobilitat, han fet una sèrie de reunions per estipular la manera de funcionar, i s'ha d'agrair als comuns tota la col·laboració que estan portant a terme, perquè aquestes coses que van passar l'altre dia no tornin a passar.

Esperem que aquest cap de setmana, que serà un cap de setmana complicat a nivell de circulació, i meteorològicament sembla ser que també hi haurà neu, doncs, que sigui dins de les possibilitats, el menys impactant possible.

Però evidentment hi ha tots els comuns que estan col·laborant amb Mobilitat, per arribar almenys a reduir aquests impactes, que moltes vegades és conseqüència de la gent que es pensen que amb el seu cotxe poden arribar a tot arreu, i després aquestes són les conseqüències que patim tots. Per això l'obligatorietat de portar cadenes o equipaments, serà obligatori a partir d'ara.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Havia demanat la paraula la Sra. Lurdes Font, que entrariem, doncs, al capítol de les repreguntes.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies.

Jo, anant amb el tema, ja que estàvem parlant de neu, m'agradaria preguntar a veure a nivell de les

màquines de treure la neu, els horaris que tenen a nivell de la carretera general, normalment és tota la nit suposo, però hi ha un tema que em preocupa que és a nivell de les carreteres secundàries. Perquè també parlant de la nevada de l'últim dia, a partir de les 5 de la tarda, en moltes carreteres secundàries, ja no...

El Sr. síndic general:

Sra. Lurdes, hauríem d'intentar de centrar el tema, si no li sap greu, cap a la pregunta original, cap a les obres i el perjudici que porten les obres. Crec que és molt interessant, també, la pregunta que fa, però potser allargaria molt el debat.

Si li sembla oportú de centrar la repregunta amb l'original, que és el que representa.

Moltes gràcies.

La Sra. Lurdes Font:

Doncs, serà per a una altra ocasió.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre jo el felicito per les iniciatives, però voldria assegurar-me que aquestes iniciatives tenen un seguit pràctic i que s'està buscant obtenir uns resultats verídics. Per què li pregunto això? El què li preguntaré després.

He constatat aquestes dos últimes setmanes, treballs d'enquitrانament de nit. Vostè ens ha dit que es trobarien solucions alternatives al trànsit. Jo, dues vegades, li puc assegurar, que no hi havia solucions alternatives. Ha dit que farien cura especial amb la senyalització. No hi havia cap senyalització lluminosa. I per altra banda, al meu entendre, jo penso que tampoc hi vaig veure cap responsable.

Llavors la meua pregunta és: l'elaboració d'aquests plans alternatius de circulació hi participa l'Administració o només els elabora l'empresa, i té l'obligació d'elaborar-los? I després si hi ha algun seguiment per part dels funcionaris de l'Administració per seguir la correcta realització d'aquests plans o no? I jo penso que ja n'hi ha prou per ara.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

És veritat que moltes vegades la planificació o l'alternativa de circulació no existeix. No existeix, perquè no hi ha altres carreteres per poder donar alternativa.

El que sí que li he de dir, és que dins del Ministeri hi ha unes persones encarregades que estan al peu de l'obra, tot i que potser no es veuen folklòricament, però són els que controlen l'obra, i són els que realment segueixen la bona marxa.

També li he de dir i li he de donar la raó que, -i és un dels greuges que he fet a la companyia-, que tot el que és la senyalització, moltes vegades no és l'adient que han de tenir. Això li he de reconèixer que és cert, i estem fent l'esforç perquè això no sigui.

El tema de la il·luminació moltes vegades a la carretera és molt difícil de poder fer la il·luminació, i sobretot en trams que no tenim cap mitjà per poder connectar-nos enlloc. Però, bàsicament, la idea és que totes les obres, i bàsicament em referia a la il·luminació, totes les obres que són fixes a la carretera, que moltes vegades hem vist que hi posen quatre senyals i prou, que això sí que volem potenciar, perquè hi hagi una il·luminació important perquè es vegin les obres.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Dilluns passat, no sé quin dia era, a les deu de la nit es va iniciar, -em sembla que era en aquella hora-, una rasa a la zona del càmping Europa, -una rasa que travessava la carretera-, jo pujava i hi havia un senyor al mig ajupit amb un senyal d'aquests de la fletxa sota el braç que estava movent uns cons, que no portava cap armilla reflectora, un company seu em va fer amb els braços uns senyals, el que va permetre, com que anava a una velocitat molt reduïda, que no passés res.

Aquest matí, a les onze i quart, al mateix lloc hi havia una cua, d'una banda venia de més avall de les dues gasolineres que hi ha a baix, de l'altra arribava a la cruïlla de la desviació d'Encamp, estaven

treballant al mateix lloc sense cap tipus de senyalització personal. Al mateix lloc, el dilluns, i tots els dies, hi havia una molt bona senyalització lluminosa, però aquell dia, com que havien de fer les obres no hi havia la senyalització lluminosa.

Espero que em dirà, que el que van aprovar a finals d'octubre, pel que fa a l'obertura de rases, és totalment oposat a això.

L'únic que li demano és, no només per a la seguretat dels automobilistes sinó pels propis treballadors, que facin complir la poca reglamentació que hi ha de normativa d'higiene i seguretat en el treball, en una obra, encara més, que és pública i del Govern, i que si us plau, prenguin les mesures. I com deia el meu company, Jordi Font, que hi hagi algú que ho vigili i que ho realitzin, perquè estem tots d'acord que a vegades és molt problemàtic, costa. La iniciativa de fer aquesta rasa a la nit va ser, evidentment, bona, però és clar, s'ha de fer en condicions, sinó hi va el perill de les persones, i això no és normal.

Els hi demano que prenguin les mesures escaients, perquè sinó, després, no és d'estranyar que hi hagi tants accidents laborals.

El Sr. síndic general:

Si pogués formular la repregunta, que estem a les repreguntes.

El Sr. Francesc Rodríguez:

La pregunta era: espero que el decret i l'acord que van prendre, -que ha dit del 27 d'octubre-, sobre l'obertura de rases, que no va en aquest sentit. Que em digui, en tot cas, si me'l vol ampliar una miqueta, si considera que hi ha temps i interès suficient?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Evidentment, moltes vegades, nosaltres, l'Administració no és responsable de l'actuació dels treballadors, en aquest cas l'empresa, sí que són els responsables de fer complir la normativa, i no podem tenir una persona física a cada una de les obres, evidentment. Però el que sí és cert és que el responsable és la companyia, que té l'obligació de complir tota aquesta reglamentació, i evidentment, almenys, ho marquen els plec de bases que fa l'Administració.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jordi Font heu sol·licitat la paraula per preguntes?

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Volia entendre el Sr. ministre que no hi ha cap animositat amb les meves intervencions, sinó que és tot al contrari, per intentar col·laborar i fer avançar les coses.

Els dos casos que jo li citava, li puc assegurar que hi havia possibilitats de situació alternativa, perquè era a l'avinguda de l'obac, i si la gent no passa per l'avinguda de l'obac, pot passar per l'avinguda Santa Coloma o d'Enclar. No estava senyalitzat.

El que a mi em preocupa més i que és en aquest sentit que anirà la meua pregunta, és que aquestes obres eren d'enquitrانament. Si no ho tinc mal entès l'enquitrانament és una concessió, aquesta sí, de Govern, a una empresa. És a dir, que aquí la responsabilitat és directa del Govern. Pensa vostè Sr. ministre que no s'hauria d'estrènyer una miqueta més els cargols amb aquests concessionaris que tenen concessions a llarg terme, perquè respectin més les senyalitzacions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Evidentment, ja li he dit abans que tenia raó amb això, i hi estem sobre aquesta empresa, perquè realment respecti almenys la normativa que hi ha i les nostres indicacions, i serem durs amb aquest tema.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només és refer una pregunta que vaig fer, em sembla que va ser al primer Consell de preguntes que hi va haver i era sobre aquest tema. Ja els vaig felicitar en

aquell moment per haver tret la normativa aquesta, però els hi vaig demanar que a veure si hi havia la possibilitat de fer passar, en tot cas, els responsables, no únicament de dia sinó de nit, perquè, justament, en el tram aquest famós que s'ha parlat, doncs, sí que està tot senyalitzat amb llums, però les llums de nit no sempre funcionen. Se'ns va explicar en un moment que era un problema de piles. Doncs, jo demanaria que es vigilés perquè hi va la vida de molta gent. Els que coneixem el circuit i el tram aquell, doncs, molt bé, però la setmana que ve, per exemple, tindrem molta gent de fora; no és evident que se sàpiga que allà hi ha unes obres, estan iniciades en plena corba. És insistir sobre el fet aquest. És dir, si vol li poso en forma de pregunta: és únicament de fer-ho passar a d'altres hores.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

L'obligació del Ministeri va lligada una mica amb la Policia. Quan passa la Policia ens passa un informe per poder actuar, als llocs que realment hi ha aquestes problemàtiques.

Perquè moltes vegades no és el mateix ministeri que ho fa, sinó a través de la Policia o dels mateixos serveis de circulació.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, si no hi ha cap més pregunta, passàrem a la pregunta següent.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa als decrets de creació, modificació o supressió de fitxers de naturalesa pública.

Fou registrada amb el número 1076, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Rodríguez Rossa.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

L'article 30 de la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals determina, i la cito: que "la creació, modificació o supressió de fitxers de naturalesa pública s'ha de dur a terme mitjançant una norma de creació, que ha de ser aprovada per l'entitat pública responsable del seu tractament, i que ha de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* abans de la creació, la modificació o la supressió del fitxer."

D'altra banda, la disposició transitòria primera de la mateixa Llei, relativa a l'aprovació i publicació de normes de creació de fitxers de naturalesa pública, ens diu que, i torno a citar: "les entitats públiques disposen d'un termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per aprovar i publicar al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* els decrets previstos en l'article 30 que afectin fitxers de naturalesa pública existents abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei."

Atès, doncs, el contingut d'aquestes normes, es pregunta:

Quants fitxers de naturalesa pública inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei de protecció de dades personals existeixen en l'actualitat? Quants decrets o normes de creació, modificació o supressió de fitxers de naturalesa pública ha aprovat el Govern?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo faré una mica de memòria del que és l'article 30 de la Llei qualificada de protecció de dades personals, publicada al BOPA número 3 de l'any 16, del 21 de gener del 2004, i quina disposició final li atorga vigència de tres mesos després de la data de publicació. Estableix concretament les normes de creació de fitxers de naturalesa pública. Per mitjà, doncs, de l'article 30 i 31 de la Llei qualificada en qüestió, les diferents administracions públiques del Principat d'Andorra han de procedir a la publicació dels decrets, mitjançant els quals es doni coneixement públic de l'existència de fitxers, dades personals sota el seu control.

La informació que cal incloure en els decrets de creació relativa a cada fitxer sota la responsabilitat

de cada administració, queda regulada en l'article 31 de dita Llei, i es contreu essencialment: finalitat del tractament de fitxers, fons de les quals s'obtiniran les dades de caràcter personal; tipologia de dades que continguin els fitxers; composició internacional de dades que es preveu efectuar; altres entitats de naturalesa pública amb les quals es preveu intercanviar dades personals als efectes de la gestió de fitxers; identificació dels òrgans responsables de fitxers i dels òrgans davant els quals es podran exercir els drets d'accés, rectificació, supressió o oposició; descripció genèrica de les mesures tècniques i organització que s'apliquin al tractament de fitxers per garantir la seva confidencialitat i seguretat.

Per tant, el contingut de les normes de creació requereix un esforç notable per tal de poder estructurar i donar eficàcia al mandat legislatiu. El Govern és conscient pel que fa al termini de la publicació al BOPA de les normes de creació, modificació o supressió dels fitxers de naturalesa pública, que finalitzava el 7 de febrer del 2005, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria primera de la Llei qualificada de protecció de dades personals. A comptar de la seva entrada en funcions el mes de juny d'enguany, ha fixat com a objectiu prioritari de procedir a la redacció i publicació dels decrets de creació dels fitxers.

Resulta necessari l'obtenció dels diferents departaments o àrees d'actuació que integren les diferents administracions del Principat. Una revisió entorn a quins tipus de dades personals són objecte de tractament per cadascuna de les àrees o matèries de les seves respectives competències.

Resulta igualment necessari que cada departament o àrea d'actuació, a més d'analitzar quins tipus de dades personals són objecte de tractament, prepari un inventari de tots aquells fitxers i arxius, ja sigui en suport informàtic o en suport paper que continguin dades personals. Un cop finalitzat aquest treball d'anàlisi previ, i havent detectat cada departament, per cadascuna de les àrees o en matèries que és competent, quins tipus de dades personals són objecte de tractament, i hagi preparat l'inventari dels fitxers que contenen dades personals.

Resulta imprescindible classificar les dades personals per categories conceptuals de fitxers. La voluntat i recomanació al respecte consisteix en què la definició de les categories conceptuals de fitxers de dades personals es dugui a terme d'acord amb els criteris i la finalitat del tractament a què es destinin les dades personals. Una vegada s'hagin definit les diferents categories conceptuals de fitxers de dades personals, la recomanació a seguir resideix en agrupar, dins d'aquestes categories, els diferents

fitxers i arxius que continguin dades personals que s'hagin inventariat prèviament.

Finalment, una vegada que cada departament hagi detectat les diferents categories de fitxers que gestiona, i el tipus de dades personals que integren els diferents fitxers s'haurà de procedir a la redacció amb el contingut obligatori indicant l'article 31 de la Llei qualificada de protecció de dades, de la corresponent norma de creació i la seva publicació al BOPA. Per tant, resulta prou evident que el treball previ que condueix finalment a la publicació de la norma de creació de fitxers és complex i extens.

Govern és conscient del retard en la publicació dels decrets o normes de creació, modificació o supressió dels fitxers de naturalesa pública, degut a la complexitat de la tasca que s'ha de dur a terme.

Senyors, per finalitzar hem de reconèixer que el termini establert per aprovar i publicar els decrets previstos a l'article 30, que afecten els fitxers de naturalesa pública existents, abans de l'entrada en vigor de la Llei és molt curt en proporció a la tasca que s'ha de realitzar per donar eficàcia a la disposició transitòria primera de la Llei qualificada de protecció de dades.

Creguin que la voluntat d'aquest Govern és donar satisfacció amb la major promptitud al mandat legislatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel torn de rèplica. Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Moltes gràcies.

Per començar, no sé si és el mateix text de Llei el que hem mirat els uns i els altres, perquè aquí diu que entra en vigor al cap de quinze dies, i em sembla que vostè ha dit tres mesos, aquí potser hi va haver una esmena. Però és que fins i tot quan ha fet referència a l'article 31, al final de l'article, de l'apartat g, a mi no em coincideix amb el que ha llegit. Però no és massa important això.

El que sí que li volia dir, és que el termini aquest d'un any... aquí no hi va haver cap esmena, va ser una proposta del Govern anterior que, des de l'oposició almenys no es va fer cap esmena, i des de la majoria tampoc en aquell moment no es va fer cap esmena per allargar-ho. Vol dir que ho trobaven bé.

Indirectament m'ha dit que des del febrer, de principis de febrer del 2004 fins al juny del 2005, no s'havia fet res al respecte. Perquè és clar, si vostès entren al juny del 2005 i diu que llavors s'ho troben i

que miren a veure que es farà... És clar, si durant un any i pocs mesos no s'ha fet res, és difícil que al cap d'un any estiguin aprovats.

Si han començat a treballar-ho al juny del 2005, potser haurem d'esperar al juny del 2006 per demanar-los-hi, per respectar-los-hi l'any. A mi em sembla que no, però bé.

La complexitat de la que ens ha parlat, evidentment, tots en som conscients. Per això es va donar un termini d'un any, per això el Govern va demanar-lo, i per això, per als consellers generals, tant d'una banda com de l'altra, van trobar un termini just i raonable, i per això es va aprovar la Llei en aquest sentit. Ara bé, si no s'ha fet la feina, malament es pot assolir el resultat al qual es volia arribar.

Jo li havia demanat quants fitxers de naturalesa pública inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei de protecció de dades personals existeixen en l'actualitat? Entenc que cap.

D'acord, gràcies.

Quants decrets o normes de creació? Evidentment, tampoc, perquè si no n'existeix cap, doncs, no hi ha hagut cap decret. Jo em pensava que no hagués sigut un problema de publicació al *Butlletí Oficial*, però bé, no ha sigut així.

Miri, jo per l'interès, sobretot per l'interès de tots aquests fitxers públics que, no directament només els de Govern, sinó d'altres organismes que depenen directament del Govern, o parapúbliques, diguem-ho, és urgent, i molt urgent, que aquests fitxers s'aprovin, es faci el decret i siguin publicats al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Jo, m'agradaria que em donés, vist que ens ha reconegut que no estaven i que era complex, que ens donés, almenys, un termini, quant temps podem esperar perquè aquests fitxers estiguin enllestits. Perquè, és clar, enllestits, decretats i publicats em refereixo.

Les urgències aquestes que duren molts anys -d'aquí dos mesos farà dos anys que va entrar en vigor la Llei- a nosaltres no ens convencen. Que hi hagi hagut un canvi de Govern entremig, bé, doncs, pot ser un element que pot jugar d'alguna manera a amortir el problema. Nosaltres pensem que no, perquè és un tema massa sagrat. Però bé, si des del febrer del 2004 fins al juny del 2005 no s'ha fet res, evidentment, vostès ho han d'assumir.

De moment res més.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu el torn de dúplica.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, com he repetit i he dit, tots sabem la complexitat amb què ens hem trobat, i el que comporta. Nosaltres sí que ens hi hem posat i urgentment, però sempre fent-ho pas a pas, perquè això comporta, com tots sabeu la dificultat i la seguretat que això ha de tenir, i urgentment, com deia, per les parapúbliques i tot el Govern complet. Però el que sí que tenim clar es que esperem... data concreta no li puc dir, però sí que li repeteixo que el Govern, especialment el Ministeri, té la prioritat de donar la màxima prioritat perquè puguem tenir les dades penjades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entràriem a les repreguntes.

Sr. Jordi Jordana.

Sr. El Sr. Jordi Jordana:

Amb el que deia el Sr. Rodríguez de l'article 30, només per acabar de completar i per tenir coneixement, també, de l'aplicació d'aquest article, hi ha un apartat segon en aquest article, que diu que no és necessària l'aprovació d'una norma de creació de fitxers, diu quan, de dades personals... diu per a fitxers de dades sota el control d'entitats de naturalesa pública relatius a registres que ja disposen d'una normativa pròpia. Llavors, jo el que voldria és, d'acord amb aquest estudi que s'ha de fer urgentment, ja s'ha classificat, hi haurà una part de fitxers que no necessitaran una norma de creació? Perquè és clar, sinó donaria la impressió que tots els fitxers han de tenir una norma. Però jo pel que entenc, hi pot haver una part que pot quedar exclosa en virtut d'aquest apartat o no? És aquesta la meva pregunta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, aquí com dieu, és important saber, per això és llarga i feixuga aquesta tasca, perquè una vegada s'han fet o s'han vist els registres de cada departament o de cada ministeri, a partir d'aquí s'ha de fer un triatge del que sí s'ha de fer o no. El que sí

que és cert, és que també s'ha treballat molt amb l'Agència de Protecció de Dades, que ja a l'octubre, precisament és va fer un treball, ja, amb els directors i els caps d'àrees, perquè entenguessin la urgència que corria fer tot això, i a partir d'aquí fer aquest triatge per poder-ho penjar. Sí és així.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A mi aquestes coses em molesten. És una intervenció molt semblant a la que vaig fer no fa gaire temps, si realment en un determinat moment es dona un compte, en aquest cas el Govern, que un any no és suficient, abans d'arribar a la caducitat, no és més senzill d'estar a dins de la Llei i de portar al Consell una modificació temporal d'aquest article. Perquè amb quina força moral, em demano jo, -i quasi demanaria al Govern-, amb quina força moral el Govern farà aplicar les lleis si el Govern no aplica les lleis que es voten?

A mi em sembla molt bé, i puc entendre tot el que ens ha explicat el Sr. ministre. És complex, doncs, en aquest sentit, entenc que el que s'havia de fer és entrar una modificació del text donant un termini més important. Perquè encara que només sigui un sol fitxer que necessita ser publicat, doncs, és un de massa. I jo em demano, què passarà, o passarà exactament el mateix quan un ciutadà no apliqui la llei perquè no ha tingut temps vist tot el que es necessita per poder-la aplicar. A ell se li imposarà la multa corresponent o la sanció que li pertoqui?

No sé, crec que la pregunta, doncs, és aquesta, amb quina força moral el Govern pot fer complir les lleis que ell no compleix? I em passo de la resposta perquè la coneixem tots!

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'economia.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, com vostè diu, nosaltres ens hem trobat, doncs, amb aquest problema. Però nosaltres, sí que és cert, s'havia de fer abans del dia 7 de febrer del 2005. Nosaltres vam arribar al seu moment, doncs, al juny, i evidentment, nosaltres ens vam posar a treballar. I a partir d'aquí, no li puc dir, com vostè

diu, res més que el que està dient. Nosaltres farem tot el possible per tirar-ho endavant, per fer-ho al més aviat possible, i tenint la importància que té.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Rodríguez havíeu demanat la paraula per repreguntes.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, gràcies.

Bé, em volia referir també a l'article 30, apartat segon, abans que el Sr. Jordana en parlés. Com a continuació de la pregunta que havia posat, volia fer una altra repregunta, i la faré igualment, encara que d'una altra manera.

És evident que si es va aprovar aquest segon apartat, el Govern, qui és qui disposava, evidentment, de la major informació, ja preveia que n'hi havia uns que no serien necessaris, segur, i tots els consellers així ho vam considerar. No es va fer cap esmena aquí, al contrari, vam pensar que estava molt bé. La meua pregunta, la que li volia posar al Sr. ministre era en funció dels que m'hagués dit que s'havien decretat, doncs, a quins no calia aquest decret.

Suposo que des del juny cap aquí, que és quan vostè em diu que han començat a treballar, sí que han pogut fer aquesta relació de normes... diu aquí exactament el 30, en el segon paràgraf de l'article 30: "registres públics que disposin de normativa pròpia" i després diu "ni tampoc els que fan referència a matèries excloses, etc.". Si ja disposen dels registres públics que, -la llista, la relació de registres públics-, disposen de normativa pròpia. Perquè buscar les normatives, això és relativament fàcil. Per tant, és dir: mira aquest ja té normativa, ja no cal que ens en preocupem. Sobre això hi ha hagut algun avanç, tenen ja alguna llista, ens pot aportar alguna relació?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sí que tenim una relació. Són 76, exactament, però evidentment, el dia que vulgui li puc fer arribar, o ho puc fer arribar a la comissió quan vostès vulguin.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb la pregunta número 7.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa al decret d'ajuts a l'habitatge.

Fou registrada amb el número 1077, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Davant l'escalada dels preus dels lloguers dels habitatges a casa nostra al llarg dels darrers anys, celebrem qualsevol mesura que es pugui dur a terme per tal d'alleugerir les càrregues que molts ciutadans poden difícilment assumir i viure decentment, tot a l'hora.

Hem vist i analitzat el decret governamental de 26 d'octubre d'enguany, publicat al BOPA núm. 91, any 17, del 27 d'octubre del 2005. Reprèn pràcticament les mateixes línies que les del 30 de març, aprovat per l'anterior Govern lliberal.

El que es podia entendre en aquells moments costa més d'entendre ara, -i ja en aquells moments ho vam expressar més o menys així-, i entendre no significa compartir del tot. Tots teníem clar, en aquells moments, que es tractava d'una mesura dictada per la urgència d'unes eleccions, quan tothom sabia que al llarg dels deu anys anteriors no s'havia fet res, no s'havia fet el més mínim gest en aquest sentit.

Vist el decret analitzat, es demana:

No creu el Govern, que tal com està redactat el decret pot provocar efectes contraris als que es pretén posar remei i, fins i tot posar en dificultat, en un determinat moment, als beneficiaris de tal mesura?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sra. ministra d'Habitatge teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria informar prèviament que les intervencions realitzades pel Govern, en matèria d'habitatge en els darrers 10 anys, han perseguit un doble objectiu. Per un costat regular el règim de lloguers donant més seguretat jurídica i protecció a l'arrendatari amb, per exemple, la Llei d'arrendaments del 99, per l'altre, promoure la compra d'habitatges mitjançant el subsidi de finançament com l'any 94, amb els anomenats crèdits tous.

D'altra banda, en els darrers anys, l'escalada de preus dels habitatges, tant de compra com de lloguer, degut a situacions econòmiques específiques que afecten la majoria dels països occidentals, i en tot cas, els països que envolten el Principat d'Andorra, han tingut uns efectes directes sobre la qualitat de la vida familiar. Només cal observar que en els darrers tres o quatre anys, l'increment mig dels preus de lloguer a Andorra se situa a l'entorn d'un 9%.

Una altra dada a comentar, i segons l'informe presentat per l'AGIA l'any 2005, el preu mig de l'habitatge de lloguer dels pisos que actualment estan a disposició del mercat immobiliari ha augmentat en els darrers tres anys un 24%.

Un dels majors problemes pel que fa referència al mercat del lloguer és la manca d'oferta davant de la important demanda, i particularment a Andorra que és un país on el 70% de la població viu del lloguer. En aquest sentit, des del Govern, l'any 2003 i fruit de treballs anteriors entorn a l'habitatge, es va crear el grup de treball interministerial d'habitatge, amb l'objectiu d'analitzar la situació a Andorra i proposar-hi solucions adequades.

Arran de les conclusions a les que es va arribar, es va crear una estructura destinada, exclusivament, a analitzar i coordinar aquestes mesures i polítiques entorn a l'habitatge. Aquesta estructura ha experimentat una gran evolució en un període molt curt de temps, perquè recordem que neix l'any 2004 com un departament del Ministeri de Finances, i tot just, un any després el Govern, conscient de la problemàtica, decideix elevar-ho a ministeri.

No obstant això, voldria remarcar que abans d'aquest procés ja s'havien pres mesures, com tal he dit anteriorment, en el marc dels crèdits tous o concretament pel que fa al lloguer, en el marc d'arrendaments, que va permetre a partir de l'any 99, una moderació dels preus dels pisos del lloguer incidint en la durada del contracte, que passa de tres a cinc anys, i, en el fet, que quan es parli de la renovació del contracte no es podrà excedir l'índex general dels preus del consum de l'any anterior. És a dir, parlem d'un 3%. Només es podrà més enllà en el cas d'obres de millora.

L'acció actual de les ajudes a l'habitatge de lloguer es crea per pal·liar aquelles situacions intermitges que es troben situades entre les més desfavorides i la mitja del país.

En relació amb la part de la seva pregunta, on vostè ens demana si el redactat del decret pot provocar els efectes contraris als que pretén posar remei, m'agradaria informar que la redacció d'aquest decret respon als criteris de transparència, de publicitat i d'objectivitat prevista. Estan en la Constitució com en el Codi de l'Administració, tenint en compte que la finalitat és la redistribució del diner públic.

Tanmateix, com ja vaig fer saber i vaig fer públic, arran de la segona convocatòria que actualment s'està resolent, es preveu una modificació del reglament el 2006. No cal dir que un reglament és un document viu, que permet millorar i adaptar la seva aplicació a la realitat socioeconòmica del moment, respectant, òbviament, com a criteri prioritari per a l'atorgament de l'ajut, la situació econòmica de la llar o de la persona beneficiària.

Per finalitzar, només dir-li que la propera revisió es farà aquest 2006, i tota proposta o suggeriment per millorar-ne el contingut serà la benvinguda, i des d'ara el meu compromís personal per recollir les inquietuds i analitzar-les.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, teniu la paraula Sr. Josep Dallerès pel torn de rèplica.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, hi ha primer una primera part, ja que n'ha parlat, doncs, en parlaré.

En la Llei d'arrendaments, efectivament, hi ha una millora comparativament a l'anterior, però, per exemple, no solventa el problema dels desnonaments, i n'hem tingut bastants aquest últim any. Potser a conseqüència d'alguna modificació que no ha estat completada del tot. És a dir que no és perfecte, i tenim un element que ha sigut causa de problemes tot al llarg de l'any anterior que és el tema dels desnonaments, justament per poder apujar els preus, i que cada cop afecten més a persones amb moltes dificultats últimament. I encara hi ha algun cas pendent, com coneixeu, en temes de gent que únicament rep pensions.

Ha parlat dels crèdits tous per la compra d'habitatges. Jo li recordaré que els crèdits tous per la compra d'habitatges és una represa del que hi havia

del Govern del 94, que no era precisament el Govern liberal, i en què es va rebaixar bastant el tema dels crèdits habitatges que hi havia en aquells moments, en particular, no es va solventar el tema de tots els que tenien crèdits ja contractats, -9,75%, si mal no recordo-, que el primer decret, doncs, alineava sobre la mateixa tarifa, i que el decret del Govern liberal va modificar.

Podria continuar, però em sembla que eren dos dates que valia la pena recalcar sobre aquest tema. Després, el grup d'habitatge creat el 2003, la primera realització que se'n veu és, curiosament, aquest decret de l'habitatge de l'any passat, just al moment de les eleccions. És a dir, que durant, pràcticament dos anys o un any i mig, ben poca cosa va fer de més. Va analitzar i diu que va treure conclusions, i jo m'ho crec.

Referent a la pregunta m'ha contestat molt poc, i llavors... el decret, ja passo sobre les possibles contradiccions que tenen l'article 7 o l'article 8, i que són perjudicials, en tot cas, pel llogater, única i exclusivament. La primera lectura dóna una impressió que es tracta de textos, que jo quasi diria més adreçats a delinqüents o a potencials delinqüents, vist el sistema de control que es posa. Llavors, primer per accedir-hi són disset documents, en molts dels quals amb un cost que per a algú que ja té problemes d'arribar a finals de més, doncs, pot ser important. I quan es fa referència al crèdit de l'emancipació, quan es mira tot el sistema de control que es posa al darrera després, i al punt final, que hi pot haver, *inclús*, una manera de trobar el fet de no pagar, de no retornar, jo em demano si ja no valdria més anar més lluny, i dir que són ajuts sense retorn i, potser fóra menys car per a l'Administració.

Per altra banda, i aquí és on el text és més... jo diria que té algun problema, quan es pretén fer a través del llogater, un control que hauria de fer l'Administració, en tot cas, se l'obliga a portar un document que no depèn d'ell, que, en tot cas, és el propietari que l'hauria de tenir. Se li fa fer de control de l'Administració, i en tot cas, si el propietari no ha fet la feina, el responsable de no tenir el crèdit, resulta que és el llogater. Entenc que s'està fent, a través d'aquest decret i aquesta mesura, és contrària al que hauria de ser una norma senzilla i una norma per donar ajuda i donar possibilitats a gent que ho necessita. Aquí se'ls hi obliga a fer fer una feina que, en tot cas, no és la seva, i que els hi pot portar perjudicis.

Si agafo la mesura del 35%, tal com està redactada...

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès, si pogués anar resumint una mica potser pel temps.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, doncs, resumeixo i acabaré aquí.

La mesura del 35% tal com està plantejada, efectivament afavoreix, jo diria, més els lloguers alts que no pas els lloguers baixos, tot i la norma que fa planejar 125 o 175 euros, però el 35% resulta que afavoreix... no és el mateix un 35% d'un lloguer alt que un 35% d'un lloguer baix. Acabaré aquí quant a la intervenció.

I únicament un altre punt, només faltaria que no complís les normes que dicta la Constitució.

El Sr. síndic general:

Doncs, té la paraula la Sra. ministra d'Habitatge pel seu torn de dúplica.

La Sra. Meritxell Mateu:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Li agraeixo, Sr. Dallerès, totes les seves observacions. Només dir que, de fet he fet esment dels crèdits tous, jo he dit que eren de l'any 94, no he precisat res, només m'he limitat a dir que a partir d'aquell any és va incentivar aquest tipus d'ajuda per incentivar la compra. I després m'he concentrat en el tema del lloguer que era, em semblava, el tema que respon a la pregunta, i en el qual, el nostre Departament ens estem concentrant actualment, perquè també els hi he donat una altra dada que correspon al 70% de la població d'Andorra. El que és molt superior al que passa en els països veïns (12% a Espanya i 42% a França).

Pel que fa al tema del Reglament, hi ha una confusió que m'agradaria aquí, potser, aclarir, i és que en aquest Reglament es parla de dos tipus d'ajuts. Una cosa són els ajuts, i això no hi ha retorn de res, vull dir que són ajuts, i l'altre són els crèdits a l'emancipació, que això només concerneix als joves. Quan vostè em parla dels dos articles dels que m'ha fet esment abans, són articles que parlen, única i exclusivament, dels crèdits a l'emancipació, per la qual cosa estan destinats als joves, i és un crèdit suplementari que es pot afegir a l'ajut i que se li dóna al jove per sortir de casa. És a dir, per fer front a les despeses suplementàries que suposa el fet de pagar, doncs, una fiança, els mobles, i que se li dóna amb unes condicions. S'han marcat unes condicions

seguint altres fórmules de crèdit que ja existeixen en l'Administració.

Òbviament, sempre tot està subjecte a suggeriment, però aquí s'han seguit uns paràmetres tenint en compte que són els crèdits.

Pel que fa a allò del càlcul del 35%, aquí, també, el 35% només està destinat als joves. Aquí, de fet hi ha també dos col·lectius diferents: el col·lectiu jove és 35%, 30% pel col·lectiu de la gent gran, les famílies monoparentals i les persones amb una discapacitat, i després, la resta, 25%. S'ha calculat en base a un lloguer mig que es va prendre de l'enquesta de pressupostos familiars, i que donava aquell lloguer mig de l'habitatge que era de 500 euros, -dic bé lloguer mig. Això es va agafar en aquell moment. Òbviament són coses que s'hauran d'anar actualitzant. Llavors, quan es parla del 30, del 25, del 30 o del 35%, es parla sempre del 25, 30 o 35% de 500. Però, mai aquí, nosaltres fem cap barrera perquè una persona tingui un lloguer de 700, 800 o 900 euros.

Em sembla haver respost a la seva pregunta, n'hi havia tantes que no sé si me n'he descuidat alguna.

El Sr. síndic general:

Molt bé, llavors passàrem ja directament al que són les repreguntes. Aquí sí que demanaria que intentéssim de ser breus, perquè donat el gran ordre del dia que tenim avui, interessants preguntes que tenim, doncs, m'agradaria donar sortida. Doncs, simplement demanaria a les senyories, doncs, si poguessin intentar de resumir molt breument la repregunta, i també la contesta del Govern, és clar.

Gràcies.

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Seré molt breu.

El Sr. síndic general:

Em diu que m'ha demanat la paraula?

El Sr. Josep Dallerès:

Sr. síndic serà molt breu, tot i que efectivament, quan he parlat del control, era referent a l'emancipació, efectivament. I ho he dit malament.

La pregunta és molt breu. Ha parlat de la modificació del Reglament al 2006. No creu que seria millor que hi hagués una norma superior a la del reglament per regular tot el que són aquests tipus

d'ajuts, i que el reglament, en tot cas, desenvolupés una norma en rang de llei?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritzell Mateu:

Moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, a nosaltres el que ens agrada és l'agilitat. I com he explicat abans, un reglament és un element, un instrument viu, i que tenint en compte que les ajudes poden anar variant la situació econòmica de cadascú, també, ens sembla que és molt més àgil, de moment, pel que fa a les ajudes al lloguer, -recordo que és un tema específic-, de deixar-ho amb la qüestió reglamentària, que així ens permet i ens ha permès ja en qüestió de sis mesos de fer una modificació, i en qüestió, suposo, per la propera convocatòria, de tornar-ne a fer una revisió.

I aprofito per dir una de les coses que m'havia oblidat abans en la resposta. Vostè m'ha parlat del tema de la cèdula o del certificat d'habitabilitat. A veure, la cèdula o el certificat d'habitabilitat és un tema de seguretat. És a dir, aquí és òbviament una responsabilitat exclusiva dels propietaris de tenir el pis que posen en arrendament, que sigui un pis segur i que compleixi aquestes normes de seguretat, que són bàsicament normes que fan referència a l'electricitat i al gas.

A veure, el problema que hi ha és que nosaltres donem per...

El Sr. síndic general:

Aneu resumint Sra. ministra, si és tan amable.

La Sra. Meritzell Mateu:

Bé, nosaltres donem per segur que el propietari no li és cap nosa de donar aquesta cèdula d'habitabilitat, tenint en compte que és obligatòria.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Un altra repregunta, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

És a dir, si ho entenc bé, em diu que no és necessària una llei. Justament hi ha un dels temes pels quals proposava un llei i insisteixo, i torno a fer la mateixa pregunta, en tot cas, li demanaria que em digués sí o

no. El tema aquest que vostè diu que és de seguretat, jo entenc que és una norma o el control d'alguna cosa que no té res, estrictament, res a veure amb el fet del lloguer. És, en tot cas, una cosa que és una documentació que ha de tenir el propietari davant de l'Administració, però que, en tot cas, no és el llogater el que ha de formular això. I estic segur que si elements d'aquests es discutissin prèviament al Consell, i molt em temo que a través d'un reglament, doncs, en poden passar d'altres, fóra més senzill.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Només per dir que la cèdula o el seu certificat, depèn de si és abans o després de la normativa d'habitabilitat, és un tema de seguretat. Les elèctriques, per exemple, abans de donar d'alta l'electricitat demanen, també, a la persona que ha arrendat un nou apartament de donar aquesta cèdula. Perquè és la garantia que el pis on aniran a viure aquestes persones presenta les mesures de seguretat. Ara li giro el tema. Què passaria si nosaltres estiguéssim subvencionant una persona que ho necessita, que aquesta persona viu en un lloc i passa un accident, tipus incendi com va passar a París fa uns mesos, i no solament aquí ens dirien a nosaltres que a demés estem subvencionant una persona per viure en un pis que no estava en condicions. Quan és una obligació que té el propietari. Nosaltres només fem remarcar aquesta obligació.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Estic perfectament d'acord amb la Sra. ministra que si el Govern atorga un ajut a l'habitatge, de complir les condicions d'habitabilitat que marca la normativa vigent. Ara, el problema és, i és el que li estem intentant explicar des d'aquí, és que el certificat d'habitabilitat és obligatori a partir d'una data. És a dir, el problema quin és? Que vostès haurien de mirar de solventar, penso jo, -perquè no està resolt-, quan la persona que demana l'ajuda té un contracte

anterior al Reglament d'habitabilitat, aquell habitatge no té l'obligació de tenir aquest certificat. Llavors, vostès estan exigint a una persona que demana una ajuda, que faci una despesa per obtenir aquest certificat, que si l'habitatge està bé, com a mínim només li costarà allò. Ja sé que l'obligació és del propietari, però és que el propietari, si no fa un contracte d'arrendament nou, no té perquè fer-lo aquest certificat. Llavors el propietari també s'hi nega. Jo entenc que li costarà molt menys, segur, al propietari de fer-lo que no a la persona que demana l'ajut.

En tot cas li demanaria que estudiessin una vegada més aquesta qüestió.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Sí, òbviament no es preocupi que des de fa sis mesos estem estudiant aquesta qüestió, tant amb el Ministeri d'Ordenament Territorial com amb el Ministeri d'Economia, amb una gran preocupació, perquè, òbviament, la preocupació de tots els ministeris és una mica diferent, però en tot cas, hem de tenir una acció coherent de Govern.

Aquí, també, deixaria caure que al fer tots la interpretació que es té, perquè quan es caduca un arrendament, -que és al cap de cinc anys-, es podria entendre que encara que hi hagi renovació tàcita, el propietari podria assegurar-se que ha fet una millora en el manteniment del seu edifici.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Havia demanat la paraula per preguntes, també, el Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, vostè ha dit que partien d'un preu de lloguer mig de 500 euros i que vostè havia tret aquestes dades de l'enquesta de pressupostos familiars. Bé, jo també he fet aquesta pràctica, i amb aquesta descripció que vostè ens ha fet de 500 euros, correspon a un habitatge, segons les dades de l'enquesta familiar, de 110 metres quadrats, 3 habitacions i 2 sales de bany, i depèn l'alternativa que vostè posi al cercador, pot obtenir una cosa o bé una altra.

Bé, aquestes dades són dades de finals 2004. Jo ja entenc que com que no hi ha una nova publicació actual, vostè s'hagi de basar en això, però jo li demanaria: no creuria oportú aplicar un coeficient corrector a aquestes dades perquè avui en dia estan moltíssim allunyades de la realitat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. Font, de debò que nosaltres estem fent tot el possible per millorar i per acostar-nos molt més a la realitat, tant dels preus de lloguer com dels temes dels ingressos, i és una de les qüestions que fa que per a nosaltres el tema reglamentari és cabdal, perquè és la manera més àgil per anar evolucionant i aportant cada cop mesures correctores als reglaments anteriors.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè convindrà amb mi, que per exemple, es pot donar el cas, tal com està redactat el decret, -i torno a la meua-, que es pot donar subvenció o ajut, -diguem-ho com convingui-, a una persona que està de llogater en una casa, i quan arribi el moment de renovació de contracte, que no hi hagi renovació de contracte, i doncs hi hagi desnonament. I aquesta persona que tenia un contracte, doncs, de 500 euros, es pot trobar que vista l'evolució que hi ha actualment, es trobi que ha de pagar 900, 1.000 o el que sigui.

No fóra, realment pensant amb l'ajut als llogaters, i d'aquí ve la pregunta, que no sempre es té la impressió, a la lectura del decret, que únicament es van solventar els problemes dels llogaters, de què hi hagués obligatòriament un protocol d'acord amb els propietaris que estiguessin disposats a una sèrie d'elements en contrapartida, vist que hi ha una mancança en la Llei?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, correspon a una altra de les nostres accions. Una acció és l'ajuda directa que respon a aquest Reglament, i una altra de les nostres accions és el treball per la creació d'una borsa d'habitatge, i aquí sí que hi haurà una mena d'acord amb els propietaris amb els quals nosaltres marcarem unes condicions perquè ells puguin deixar en disposició els pisos en unes condicions. Nosaltres els en donarem unes quantes i ells ens n'hauran de donar unes quantes. Això vindrà, en principi, abans de l'estiu 2006.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies.

Interpreto la seva resposta, doncs, com a un complement que efectivament fa falta el decret. Celebrarem el dia que hi sigui, si algun dia arriba.

Llavors, una pregunta molt més concreta i més terra a terra. Sembla ser que ja n'hi ha alguns... és cert que quan es donen els crèdits, per exemple, quan es donin els crèdits, ara caldrà esperar fins al febrer o més tard per poder-los fer efectius?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Nosaltres seguim tot el que preveu el Codi de l'Administració. Ara hi ha hagut... es va finalitzar el dilluns l'entrada de sol·licituds, és té fins al gener per a la resolució, i no... no serà al febrer, serà al gener i serà retroactiu des del juny. És a dir, la gent tindrà un any de lloguer de juny a juny.

Això seguint els procediments del Codi de l'Administració.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, al marge d'aquestes millores que sense dubte es poden introduir en aquest reglament, jo voldria demanar -tot i que potser és una mica aviat perquè aquest reglament veig que està publicat el 27 d'octubre-, si ja hi ha uns resultats de l'aplicació d'aquest reglament d'ajuts al lloguer, quanta gent ho ha sol·licitat, i si hi ha hagut gent que ja se n'ha pogut beneficiar?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

A veure, els resultats són molt preliminars, l'única cosa que podem donar és el número global de persones que han formulat una sol·licitud, que ha estat bastant elevada perquè ha estat de dos-centes setanta-quatre sol·licituds, és a dir, quasi bé un centenar superior a la primera convocatòria. Això és el resultat.

Del resultat, les persones d'aquestes dos-centes setanta quatre sol·licituds s'hauran d'examinar i s'afegiran també les cent vuit sol·licituds que tenim pendents de la primera convocatòria, que els hi aplicarem aquest reglament i que els hi serà més afavoridor.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com interpreta la Sra. ministra aquest centenar de més de sol·licituds? És que la situació d'Andorra s'arregla o és que en realitat estem estagnant?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

A veure, nosaltres el que estem aquí constatant és una situació, una situació que ja des del departament d'habitatge s'havia previst. És a dir, el departament d'habitatge al mes de març del 2005 ja havia fet un

estudi on havia calculat que la mesura estaria destinada a unes quatre-centes famílies i ara, amb aquestes dades, i si s'afegeixen a les cent vuitanta de les sol·licitud sdel mes de maig anem a aquestes premisses, per la qual cosa pensem que ja es va calcular en aquell moment, i la dada era correcta.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, si un s'entretén una mica a mirar el BOPA resulta que a part del decret aquest del que vostè parlava, de què els reglaments eren molt àgils... a part d'aquest reglament, el primer que va sortir, i la modificació d'aquest segon, -si un s'entretén i va passant-, doncs, hi ha el Comú de Canillo que dóna ajuts a l'habitatge, el Comú de la Massana, el Comú de Sant Julià també té algunes coses, el Ministeri de Sanitat també té una part, doncs, que també té unes certes ajudes a l'habitatge, el Comú d'Andorra, el Govern... Doncs, ara que hi ha un ministeri, com vostè bé ha dit, d'aquesta sensibilitat lliberal d'ara de fer un ministeri dedicat exclusivament a l'habitatge, creu que és normal que en un territori tant petit com tenim i amb relativament pocs habitants, -que no som més que qualsevol municipi d'aquí de Catalunya-, les persones tinguin aquesta complicació i aquestes diferències segons la parròquia en què visquin, perquè, miri, l'una que si un màxim de lloguer, l'altra que si sense màxim, l'un que si només per discapacitats, l'altre és que... a més a més abans de decidir-se, segons la parròquia on vius, a fer un o l'altre, doncs, la persona ha d'estar molt ben assabentada, perquè fins i tot vosaltres que teniu un article en què posa que allà on no arribi l'ajuda del comú el Govern serà subsidiari. No creuríeu que seria més normal que aquests criteris fossin, en aquest país, més harmonitzats i que no depengués de la parròquia en la qual vius?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Miri, nosaltres el que fem aquí és voler arribar a un màxim de persones del Principat d'Andorra i la nostra missió és tothom, sigui de la parròquia que

sigui. Ara bé, el que nosaltres no farem aquí és entrar en competències o en accions que han fet els altres comuns. El que hem fet aquí és preveure de què la nostra acció no es solapi i, en tot cas, pugui ser complementària, com és també complementària amb les accions que fa el Ministeri de Salut i Benestar, per això vam preveure dins del nostre reglament un article específic que deia que no seria incompatible i nosaltres hem provat sempre de ser els més amplis possibles.

A veure, si els comuns volen participar i crear tots una acció d'estat, jo encantada de la vida, però a veure tampoc no m'aniré a posar amb les competències comunals i amb les polítiques de cada comú en aquesta matèria. En tot cas, respon a una necessitat ja que tothom s'hi posa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, entenem que si no hi ha cap més pregunta paràriem la sessió durant deu minuts.

(Són les 18.20h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.42h)

Doncs, prosseguirem amb la reunió.

Continuarem amb la pregunta número 8.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2005, relativa a la circulació de camions els dies de gran afluència turística.

Fou registrada amb el número 1078, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Efectivament en aquesta pregunta entrada el dia 22 de novembre, dimarts, s'hi plantejava la preocupació que ens havia fet arribar un nombre molt important d'empresaris i de ciutadans d'aquest país després del caos circulatori que s'havia produït durant el pont de Tots Sants, especialment el dilluns dia 31 d'octubre, en el qual, tal i com diu l'exposat de la pregunta, van circular tota mena de vehicles de transport de

mercaderies i del sector de la construcció. Davant del veritable caos que es va organitzar aquell dia i a la vista de què la setmana vinent tenim aquesta mena de doble pont de les festivitats espanyoles del dia 6 i del dia 8, la pregunta anava i va únicament adreçada a saber què pensa fer el Govern? Si pensa adoptar algunes mesures sobre aquesta qüestió i en cas afirmatiu, quines són aquestes mesures?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El pla d'actuació i les mesures del Govern són nou mesures genèriques i dos concretes relatives a la circulació de camions.

Les nou genèriques són continuar prohibint els girs a l'esquerra sobretot a Sant Julià -al pont de Fontaneda i a la plaça Laurèdia-, habilitar carrils suplementaris, ampliar zones d'aparcament amb la col·laboració dels responsables de circulació dels comuns, comunicació als usuaris a través de rètols informatius i mitjans de comunicació, intercanvi d'informació amb les agències d'informació viària catalanes de Foix i de Perpinyà, horari intensiu per a l'Administració andorrana tota la setmana, i el divendres pont a les escoles, restringir i regular els horaris de càrrega i descàrrega amb l'ajuda dels serveis de circulació dels comuns, lluir una fase preventiva de la Policia on el 80% dels efectius estan en estat de vigilància i d'alerta.

Les mesures concretes per a la circulació dels camions consten de dos: la setmana del 5 a l'11, prohibida la circulació dels camions de més de quaranta tones; i durant tota la setmana el Govern tanca totes les seves obres en la carretera general i en la xarxa bàsica. Cal contar amb la circumstància favorable que, naturalment no és mèrit nostre, que tant el 6 com el 8 no hi haurà entrada de camions al Principat d'Andorra perquè la Duana estarà tancada. Doncs, contem que amb aquestes mesures s'alleugerirà molt la circulació.

Sobretot perquè tenim raó en què el pont de Tots Sants va ser un desastre per molts motius, un dels quals és que hi va haver un accident entre La Seu i Andorra pel qual van tallar la circulació; i l'altre va ser una circumstància de calendari que no vam poder disposar a Andorra de l'aparcament on hi havia La Fira. Aquell dia es tancava La Fira i l'aparcament aquell va quedar inutilitzat. Són dos circumstàncies, i a més la casualitat de què no es van

prendre mesures relatives als camions de gran tona que van circular normalment. Així que, badada del Govern... Per això, aquesta setmana hem parat completament la circulació.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Té la paraula el Sr. Bartumeu per la rèplica.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Bé, estava a punt de no fer rèplica però em sembla que n'he de fer una mica.

A veure, jo celebros que el Govern hagi adoptat tota una sèrie de mesures que no es van adoptar el dia 31, i no estranyarà a ningú que no pugui compartir que atribuir una part important de responsabilitat en el caos circulatori del dia 31 en el fet de què un aparcament comunal estigui ocupat per La Fira, em sembla com a mínim exagerat i no ha deixat d'estar tenyit d'una connotació política que no estava a la pregunta i que m'hauria estimat més que no estès a la contesta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern pel torn de dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Lluny del meu pensament aquesta idea en la que no havia pensat de cap manera, era una realitat. L'acabament de la Fira i aquell pàrquing que és tan transcendental, i que no en vam poder disposar, com que hi havia la setmana de vacances escolars s'havia pensat de què hi hauria molt poca incidència i que hi hauria una circulació fluida, i va ser un desastre. I ho reconeixem perquè no vam prendre les mesures per a la circulació de camions. Es va pensar que la manca de circulació escolar compensaria la via normal amb la dels camions, i l'accident que va haver-hi a La Seu d'Urgell durant dos hores ens va fer parar completament la circulació, i és una realitat que assumim i deplorem naturalment.

El Sr. síndic general:

Hi ha repreguntes?

Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En el moment de la seva locució o de la seva resposta, el Sr. cap de Govern ha parlat de la prohibició de camions superiors a quaranta tones... Jo crec que amb aquesta prohibició pocs en prohibirien perquè la majoria són inferiors a quaranta tones. No creu que és poca la prohibició aquesta? Perquè quan un camió fa més de quaranta tones, em sembla que n'hi ha molt pocs que circulen de quaranta tones. Vull dir, que aquesta prohibició quedarà pràcticament sense prohibició, o no és això?... Perquè és clar, de quaranta tones pocs en circulen.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

La mesura també va acompanyada en aquesta taula tècnica, en la qual els serveis de circulació dels comuns es coordinen perquè els serveis de càrrega i descàrrega siguin els mínims possibles, i una altra mesura important és que creiem important que tota obra pública durant la setmana es pari. No hi haurà cap camió treballant per l'Administració en la xarxa viària.

És veritat que la càrrega i descàrrega és impossible parar-la més de dos dies perquè els sectors considerats que es poden regular, es poden minimitzar, però és impossible fer-los quedar a casa per diverses raons de serveis als establiments comercials, en tota la xarxa de distribució ja que els comuns consideren que és molt difícil la prohibició absoluta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta?

Doncs, continuarem amb la pregunta número 9.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2005, relativa a la convocatòria oberta per a la provisió de llocs de treball a la seu de la Secretaria General Iberoamericana a Madrid.

Fou registrada amb el número 1079, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

En el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* del 16 de novembre del 2005, el ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació, Sr. Juli Minoves, ha signat un *Avis* mitjançant el qual es fa pública la convocatòria de contractació externa per a la provisió de llocs de treball a la seu de la Secretaria General Iberoamericana a Madrid. Concretament pel que sembla són tres places o llocs de treball. Després, verificant, semblaria ser que són bastants més.

En el mateix BOPA també s'informa que l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI) fa pública la contractació externa per al lloc de supervisor principal a la Divisió d'Auditoria i Supervisió Internes amb afectació a Ginebra.

L'endemà d'haver presentat aquesta pregunta entrada a tràmit, també en un BOPA número 99 del 23 de novembre del 2005, també surt un altre *Avis* en el que es fa pública la contractació externa per al lloc de tècnic sènior de formació i desenvolupament humà grau P4 de l'organisme per a la Prohibició de les Armes Químiques (OPAC), i es convoca també aquesta plaça.

Com sigui que pot ser una bona sortida professional per als andorrans que reuneixen les condicions que es requereixen per ocupar llocs de treball en organismes internacionals en els que participa activament Andorra, tant per l'experiència que els pot aportar com pel prestigi propi d'Andorra i l'haver positiu que ens pot aportar per la realitat del nostre Estat, es pregunta al Govern: a més de la simple publicació al BOPA, el Govern pensa utilitzar algun altre mitjà de publicitat perquè qualsevol nacional pugui tenir coneixement de la convocatòria d'aquestes places de treball? I també, creu convenient el Govern promocionar nacionals andorrans per ocupar aquests tipus de llocs de treball en organismes internacionals en els que participa Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Exteriors.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Govern està convençut que la presència de nacionals andorrans com a funcionaris dels

organismes internacionals als quals pertany Andorra afavoreix el prestigi d'Andorra i obre possibilitats als joves andorrans preparats per aquests llocs.

Així, doncs, quan arriben convocatòries per a llocs vacants en organismes internacionals com per exemple aquests que esmenta la consellera per la provisió de llocs de treball en la seu de la Secretaria General Iberoamericana a Madrid, tot i que són fets públics per aquests mateixos organismes i publicats en les seves pàgines *web* el Govern els tradueix al català, els fa publicar al BOPA perquè així tinguin encara més ressò al nostre país i arribin al major nombre de persones possibles tant a dins com a fora d'Andorra mitjançant la pàgina *web* del BOPA.

Des del començament de la nova legislatura s'han publicat uns quaranta edictes.

Jo crec que el sistema funciona ja que, per exemple, en el cas dels llocs de treball a la Secretaria General Iberoamericana em consta personalment que almenys dues persones de nacionalitat andorrana s'haurien presentat a la selecció, ja que així ho han indicat al ministeri.

Comparteixo amb la consellera que com més publicitat hi hagi millor. La pàgina *web* que ja gairebé està acabada tot i que porta retard i està en fase de prova interna del Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació i que es preveu, doncs, que pugui entrar en funcionament imminentment, constarà també d'un apartat on s'hi reproduiran les publicacions dels edictes publicats al BOPA pel Govern oferint places de treball dels organismes internacionals.

El Govern no només creu convenient promocionar nacionals andorrans per ocupar aquest tipus de lloc de treball a organismes internacionals en els quals hi participa Andorra, ho fa aquest mes de juliol en un *Avis* al BOPA del 22 de juliol. Després d'acordar-ho amb les Nacions Unides vàrem tornar a fer pública una convocatòria de proves de selecció de candidats per al lloc d'oficial P2, a l'Organització de les Nacions Unides, i aquestes proves específiques per Andorra tindran lloc a mitjans de febrer del 2006 a Andorra la Vella.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de rèplica la Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, celebro de què es facin coses, el que passa és que aquesta pregunta va una mica lligada amb la

pregunta que he entrat conjuntament amb aquesta i si de cas després ja em pronunciaré més quant als aspectes més concrets que ha exposat aquí també el Sr. ministre.

Només li voldria fer una... A mi em sembla molt bé que a través de la *web* del Govern es publiquin tots aquests tipus de convocatòries de places d'organismes internacionals i també crec que el Govern hauria de fer un doble esforç per afavorir que aquestes persones andorranes puguin treballar en aquests llocs.

La meua pregunta -o la repregunta- concreta és per exemple en el cas de la conferència iberoamericana o en l'altra, a l'OMPI que són els que cito més aquí, el Govern pot d'alguna manera recomanar o incidir perquè aquests dos candidats, per exemple, que s'han presentat com a candidats per ocupar aquestes places tinguin possibilitats de, realment, acabar-les ocupant i que se'ls hi adjudiqui algun tipus de plaça d'aquestes com a nacionals andorranos ja que Andorra és Estat membre que en forma part?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu el torn per la dúplica.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies, Sr. síndic.

Contestant a aquesta pregunta, són processos que són oberts, doncs, als nacionals dels diferents països, normalment, -per exemple aquests de la Secretaria Iberoamericana-, i són processos en els quals no es pot influir més que per la capacitat de les persones, evidentment.

Sí que hi pot haver, doncs, altres places en les que el Govern té més a dir, per exemple, doncs, quan es fan aquestes convocatòries a Andorra està clar que el Govern està fent un acord amb les Nacions Unides perquè hi hagi més candidats andorranos. Però és clar, són processos independents en els quals no es pot influir sobre el resultat dels candidats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, ara sí que entrariem en les repreguntes.

Si no n'hi ha, passariem a la següent pregunta que, com deia la consellera Ferrer va també lligada amb els acords internacionals.

Pregunta número 10.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2005, relativa a quines organitzacions internacionals en les que participa Andorra s'ofereixen quotes per integrar als nacionals andorranos.

Fou registrada amb el número 1080, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Ferrer.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Per ser breu, i com que l'exposat de la pregunta coincideix amb el que acabo de fer en l'anterior, em cenyiré a la pregunta concreta.

En quantes organitzacions internacionals en les que participa Andorra s'ofereixen quotes per ocupar llocs de treball per integrar als nacionals andorranos? Hi ha nacionals andorranos que ocupen llocs de treball en organismes internacionals? En el supòsit afirmatiu, quants?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Per la informació que tenim hi ha cinc organitzacions internacionals en les que participa Andorra que ofereixen quotes per ocupar llocs de treball per integrar els nacionals andorranos, i també per la mateixa informació que tenim hi ha sis andorranos en aquests moments que ocupen llocs de treball en organismes internacionals.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Tenim el torn de rèplica.

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Perdó, com que estic una mica constipada no sé si ha dit, el Sr. ministre, cinc organismes internacionals en els quals Andorra hi té...

Però, al marge d'aquests organismes internacionals en els quals Andorra hi deu tenir plaça perquè qualsevol nacional andorrà hi pugui treballar. A nivell dels altres organismes internacionals, una mica el que comentàvem abans, és en funció dels mèrits que qualsevol ciutadà de l'estat membre participant en aquest conveni pugui postular per aquestes places.

Jo crec que seria bo sobretot, tenint en compte que el nivell... -bé, si en tot cas també estadísticament així es demostra- que el nivell de gent amb formació a Andorra és molt elevat, que des del ministeri es tingués alguna llista de les persones en funció dels tipus d'estudis que estan fent, i que serien susceptibles a l'acabar els estudis d'ajudar-los a entrar o a poder concursar en aquests tipus de concursos internacionals en els organismes internacionals en què participem per ocupar llocs de treball.

La meua pregunta... no sé si m'he explicat bé, és: des del Ministeri d'Exteriors es té aquesta relació de persones susceptibles d'ocupar aquests llocs, i que per l'interès d'Andorra se'ls ajudi i se'ls afavoreixi, i que com a mínim puguin participar i donar-los formació per afavorir que tinguem gent nacional en aquests organismes? -que dit de passada, paguem les quotes religiosament, s'hi participa tant des del Govern com des del Consell en delegacions internacionals, i que estaria bé que en aquests desplaçaments poguessin contar amb una persona, com a mínim, de nacionalitat andorrana en aquests organismes treballant a dintre, que de pas també ens podria informar millor de com es couen totes les coses a dintre, des d'una altra perspectiva. Crec que seria molt positiu per a Andorra i pregunto, a la repregunta, si el Ministeri d'Exteriors hi està treballant d'alguna manera amb aquesta relació de persones, afavorint que hi puguin participar, i que puguin accedir a aquests llocs de treball.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu el torn per la vostra dúplica.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies, Sr. síndic.

No coincideixo plenament amb la consellera.

El Govern, realment, creu que és important que hi hagi com més andorrans millor treballant als

organismes internacionals. Els quins tinguin, doncs, la capacitat, les ganes i la motivació. De vegades és difícil a per alguns, doncs, considerant el desplaçament perquè aquests organismes normalment tenen seu en països relativament llunyans, però tot el que es pugui fer per afavorir-ho, doncs, em semblen bones idees i les recullo, evidentment, des d'aquí.

De moment n'hi ha sis, hi ha sis funcionaris internacionals de nacionalitat andorrana. El sistema que funciona en tots els països és aquest, doncs, de publicitar els edictes que fan els organismes a través de mediacions que fem aquí amb el BOPA, però qualsevol altra iniciativa o suggeriment que faci la consellera mereix atenció, i la Comissió d'Exteriors li proposa, doncs, que parlem quan ens veiem per a veure de quina manera podríem encara afavorir més la presència d'andorrans en aquests organismes internacionals.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs ara, en les repreguntes.

Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

A l'enunciat de la pregunta la companya Rosa va posar: "En quines organitzacions internacionals?", i és cert que la pregunta diu "Quantes organitzacions internacionals". Doncs, com que el ministre ens ha dit quantes, i ens ha contestat cinc, jo ara li demano: quines? Així completem la pregunta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, molt bé, moltes gràcies Sr. síndic.

Tenim quota a les Nacions Unides, una quota mitja de 5,94, és a dir, gairebé sis persones les que ens tocaria a Andorra i que de moment en tenim tres a les Nacions Unides. Per tant, ens quedaria la quota de tres i amb els exàmens que farem al mes de febrer segurament ja ens hi aproparem més; al Consell d'Europa tenim una quota de més de dos, és a dir, de gairebé tres, en tenim un treballant en aquest moment; a la UNESCO tenim una quota de dos

persones i dos andorrans que hi treballen; i després, a l'OACI tenim una quota d'una persona, no tenim ningú encara; i a la Cort Penal Internacional hi hauria quota per a una persona de categoria professional també, i no hi tenim encara cap persona.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, agraeixo també les precisions que ha sol·licitat aquí el company parlamentari i volia preguntar-li al Sr. ministre en relació amb això, si des del Ministeri d'Exteriors..., el Ministeri d'Educació sí que té les dades dels estudiants a fora, les formacions que s'estan fent -hi ha l'Institut d'Estudis Andorrans-, si des del Ministeri d'Exteriors a través de l'Institut d'Estudis Andorrans, per exemple, o a través del Ministeri d'Educació s'ha facilitat aquesta informació perquè des d'allà, doncs, es pugui ajudar a guiar a les persones que en un futur puguin estar interessades per ocupar aquests llocs de treball.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Es fan, algunes vegades, alguns *mailings* amb els diferents estudiants que tenim a l'estranger per les qüestions de beques, normalment.

Amb tot el que ha estat organismes internacionals s'ha seguit el mateix sistema que fan els altres països.

Jo no ho trobo gens malament, al contrari, de poder publicitar amb els estudiants directament, doncs, amb una carta el fet de què hi ha amb certs organismes internacionals possibilitats que estiguin atents al BOPA, que segueixin els edictes que van sortint i, en tot cas, de cara als exàmens específics com els de les Nacions Unides, doncs, és una bona idea i la veritat és que em sembla que hi podem treballar plegats.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta passariem a la pregunta número 11.

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa a la repercussió de l'aplicació dels impostos indirectes sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, sobre la producció interna i sobre les activitats comercials, en el cost de la vida.

Fou registrada amb el número 1081, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Font Mariné.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no tornaré a llegir l'enunciat de la pregunta.

Aquesta pregunta ve motivada perquè últimament l'estat de nerviosisme dels diferents agents econòmics del nostre país els porten a fer mencions en mitjans de comunicació diversos, i el nostre ministre de Finances també ha fet algunes manifestacions en aquests mitjans, i la pregunta concreta seria: quina és l'estimació del Govern en relació amb l'increment que pot representar l'aplicació dels nous impostos indirectes? -veure IMI, IPI... IAC... perdó IP... perdó I... perdó, em faré mal al final...

(Se sent riure)

ISI, IPI i IAC, que ho podien haver fet en un de sol o fer-ho per separat, i seria més fàcil.

I, quines mesures pensa adoptar el Govern per tal de minimitzar-ne els efectes, aquests que estem esmentant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern és conscient de la confusió que hi ha amb el tema de l'IPC i de l'impacte sobre el que seria l'Índex dels Preus del Consum.

Dels diferents impostos indirectes que entraran en vigor l'any que ve i que, per tant, som conscients d'això i volem prendre totes les mesures escaients per intentar minimitzar aquest impacte.

Quant a l'estimació del Govern en la relació amb l'increment sobre aquest IPC ens mantenim amb les declaracions que sempre s'han fet, és a dir, l'increment sobre l'IPC variarà o l'impacte sobre l'IPC d'aquests impostos estarà entre un 0,7 i un 1,4, i per tant nosaltres pensem que l'IPC per l'any que ve amb l'impacte aquest inclòs serà d'un 3,7. Això es basa en unes hipòtesis òbviament, es basa no en l'1,4 sinó quedant-se pel mig, i es basa també en tots els informes que tenim del servei d'estudis amb una baixada del preu del petroli.

A partir d'aquí, quines mesures pensem adoptar? Ja les estem adoptant. Primordialment anem per tres camins: unes són les campanyes de sensibilització i d'informació que anem fent, se n'estan fent ja unes amb la Cambra de Comerç, i n'hi ha actualment unes altres amb el propi ministeri o el propi Govern, aquestes són sectorials -les altres van ser molt generals-, campanyes en mitjans de comunicació, *mailings* als obligats tributaris -el 15 de desembre els obligats tributaris rebran un *mailing* també amb molta més informació, i durant tot l'any que ve pensem també fer unes sessions o unes informacions i un tracte molt proper amb tots els sectors per si sorgeixen també dubtes a l'hora dels preus o dels càlculs i poder-los ajudar molt directament.

Això seria el primer tema quant a campanyes de sensibilització que ja hem encetat; després hi ha un altre tema que ja he enunciat també varies vegades que són les modificacions tècniques sobre l'ISI, l'IPI i l'IAC, que les entrarem abans de finals d'aquest any; i per últim les diferents reunions que hem anat tenint amb els diferents representants sectorials i les diferents associacions com per exemple la PIME, el col·legi de farmacèutics, el de comptables, metges, dentistes, advocats, distribuïdors de begudes, carburants, ÀGIA, constructors, etc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Font teniu el torn per la rèplica.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre vostè dels dos apartats de la meua pregunta ens ha respost els dos evidentment, però primer, si vol, li comentaré el que a mi m'ha inspirat la seva contesta i primer, en el primer apartat.

En el primer apartat vostè ens ha fet una valoració o una estimació que és el que jo li demanava de l'increment que representaria l'aplicació de l'IMI, IPI i IAC sobre l'IPC, però ha estat molt escaritat. Ens ha donat un resum, suposo que si vostè diu que tenen tota una sèrie d'estudis fets i contrastats podem algun dia a través d'una demanda d'informació escrita, poder-los obtenir.

Però, em quedo molt escèptic perquè tenim una història molt recent que no va més enllà de l'any 2000. Si analitzem l'IPC o la variació de l'IPC entre l'any 1999 i 2001 per incloure-hi el fenomen del 2000 podem constatar fàcilment que l'IPC de l'any 1999 estava a 2,54, l'IPC de l'any 2000 va pujar a 4,32 i l'IPC de l'any 2001 va tornar a baixar a 2,77.

Suposo que tots els observadors coincidirán amb l'anàlisi que jo faig al respecte, que aquest increment exagerat i irregular de l'IPC va ser degut a la problemàtica que va haver-hi a l'any 2000 que va ser la famosa entrada a l'euro.

El que passa és que a mi em sobta una miqueta que vostès siguin tan optimistes a nivell de fixar la valoració de l'increment de l'IPC tan baixa perquè vist això podem analitzar ràpidament que l'IPC en el seu moment va créixer d'aquesta quantitat tan important quan no es tractava de cap de les maneres, d'un increment de cost. Es tractava únicament d'una transformació de moneda que aquesta transformació de moneda estava regida per un coeficient de transformació internacional i homogeneïtzat, i que la conseqüència va ser una conseqüència que tots sabem: l'augment del cost de la vida d'aquest país va patir un aldarull important.

Per una altra banda, amb l'aplicació de l'IMI, l'ISI, l'IPI i l'IAC -ho he de dir de pressa perquè em surti perquè sinó, no hi ha manera, nosaltres tenim una recança molt important perquè jo penso que en aquest cas vostès, el Govern aquest i l'anterior, han fet la seva feina a mitges. No ha estat prou didàctic prop dels empresaris, ara, sembla ser que tenen la voluntat de rectificar el tret i recuperar el temps perdut, i la major part dels empresaris d'aquest país que seran els recaptadors, en aquest cas, de l'impost en qüestió es troben davant d'unes disjuntives específiques a les seves empreses i es troben amb unes dificultats molt importants en el moment d'encaixar-se dins dels diversos casos de figura i, diversos casos de figura dins de cada un dels impostos perquè són tres impostos diferents i amb possibilitats d'encaixos diferents.

Jo penso que els encoratjo a què continuïn amb la intencionalitat de ser didàctics, però penso que serà una necessitat imperiosa, penso que arribarà tard perquè si no ho tinc mal entès tots ens haurem d'acollir-nos a un sistema tributari des de primers de gener, i molta gent jo penso que agafarà camins equivocats ja sigui per la inoperància de la informació -que al meu entendre és una crítica que faig i que tothom pot contrastar en la societat civil- i per una altra banda també hi haurà evidentment -i no vull pas exculpar amb això l'altre factor- és la picaresca empresarial.

La meva temença més important és que aquesta imposició, de la manera que està plantejada i amb les mancances reglamentàries que comporta, probablement es converteixi en una eina de fer beneficis fiscals, i mai en cap cas vostès ens han parlat de com rectificaran el tret, jo suposo que ho faran "incessament sous peu", com diuen els francesos.

Després hi havia l'altre aspecte de la pregunta que era: quines mesures pensen prendre per pal·liar aquests efectes perversos? Vostè ha enfocat un caire, però jo penso que s'ha descuidat al meu entendre el més important. El més important que és l'acció que vostès puguin emprendre de cara a pal·liar l'efecte d'aquests impostos en la massa salarial.

Vostès són el primer empleador de l'Estat, tenen una quantitat d'empleats important i, a més, vostès amb el seu sistema de remuneració i d'augment de la remuneració marquen la pauta dins del sector empresarial del país. Quasi bé tothom, avui en dia, espera l'IPC i augmenta el salari en base a l'IPC de la mateixa manera que fan vostès malgrat que vostès de vegades ens han donat una sorpresa, i ho han separat en dues vegades.

Bé, això em sembla una cosa que fins ara tenia una pràctica habitual i tothom s'havia més o menys acostumat, però això era dins d'un context on hi havia una regularitat de creixement. En aquests moments aquesta regularitat de creixement es veurà truncada totalment per un sobrecost i, doncs, per un encariment directe del cost de la vida a primers d'any i no a finals del 2006.

Jo penso que vostès haurien de plantejar-se la manera de poder pal·liar aquesta manca de poder adquisitiu que representarà aquest increment del cost de la vida amb tota la massa salarial vostra i, per tant, en conseqüència la dels empresaris.

Per un altre costat...

El Sr. síndic general:

Sr. Font hauríem de...

El Sr. Jordi Font:

Ja acabo. Gràcies per recordar-me el temps.

Per un altre costat jo voldria recordar que aquest impacte salarial no tindrà les mateixes repercussions sobre els diferents tipus de salari.

Si agafem el resum estadístic del Govern tenim que el salari mig a finals del 2004 -que és l'última data estadística publicada- el salari mig d'aquest país és de 1.538 euros que després, el salari mig per a les persones compreses entre l'edat de vint-i-quatre i vint-i-nou anys que és una massa molt important de gent i que estan en un moment crucial de la seva vida és ja de només de 1.330 euros, i pels de més de seixanta-cinc és de 1.229 euros.

Jo penso que això necessita reflexió. De tota manera jo espero que prosperi la nostra proposta legislativa el dia 15 i que llavors tinguem un temps més gran per poder reflexionar sobre el tema però, si no, els encoratjaria a què ho pensin perquè realment les persones que estan a la franja base salarial tindran serioses dificultats per fer front a aquest augment del cost de la vida.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre té el seu torn de dúplica.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Espero no descuidar-me cap argument amb la llarga rèplica que ha fet.

Primer, sembla ser que vostè està qüestionant la validesa de l'estudi fet pel Servei d'Estudis del Govern -del ministeri. Està en el seu dret i pot agafar qualsevol altre estudi econòmic al que pugui tenir accés. Nosaltres, en principi pensem que aquest és un bon servei que hi ha al Govern -el Servei d'Estudis-, està integrat per grans professionals funcionaris i que, per tant, tenen tota la nostra confiança per poder elaborar aquestes previsions que, com insisteixo, nosaltres pensem que l'IPC de l'any que ve augmentarà un 3,7%.

Quant a què no hem sigut prou didàctics i hem sigut fins a un cert punt inoperants amb el tema de la informació, dir-li que els llargs terminis per entrar en vigor una llei el que creen -i no és una crítica contra ningú, jo el que crec és que estic constatant un fet- el que creen és una certa idea per posposar el problema pel final, i el que ens ha passat amb aquesta llei és que malgrat haver tingut i organitzat diferents conferències l'assistència quan faltava molt

de temps per l'aplicació d'aquesta llei ha sigut molt reduïda. Una.

I, segon tema molt important i que ens ho vam trobar també en les primeres reunions que vam tenir a la Cambra de Comerç, la gent venia molt desinformada, és a dir, sense haver ni llegit la llei, ni saber quina era la implicació d'aquesta llei en el seu propi sector o en el seu propi negoci.

Això conforme ha anat avançant el temps i ens hem donat compte que amb les reunions sectorials ha sigut així, que la gent ve molt més informada i amb preguntes molt més concretes pel seu propi sector.

Aleshores, accepto la crítica de què igual ho hem fet tard, nosaltres pensem que amb la premura de la imposició de l'impost hi ha hagut molt més interès per part de la població i que, per tant, s'estan fent les coses amb el ritme adequat i amb els temps adequats.

Quant a la picaresca empresarial sempre existeix, sempre ha existit i sempre existirà. La nostra funció aquí quant als beneficis fiscals famosos és que hi hagi una clara comprensió per a tota la població -i així ho farem arribar també a tota la població- que l'ISI no pot ser una excusa per determinades pujades de preu, i últimament -ahir i avui- es veuen declaracions en què es dóna un cas d'aquests, d'algun col·lectiu determinat.

Aleshores aquesta picaresca existeix i sempre existirà. La nostra obligació és informar bé la ciutadania de quins són realment els impostos i quins són els augments causats per aquests impostos.

Quant al creixement salarial de la gent que treballa en aquest país sempre es regeix pel que és l'IPC que publica el Govern i que, per tant, aquí nosaltres estem pensant i tots els estudis així ens ho diuen que l'IPC per l'any que ve serà d'un 3,7. I nosaltres farem tot el possible amb totes les mesures que jo li he dit, -més alguna més-, que estem a la seva disposició perquè ens faci arribar, perquè això sigui així i si pot ser que no arribi ni al 3,7 sinó que es quedi per sota l'encariment del que és el cost de la vida per tota la gent treballadora d'aquest país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entrariem ara en l'apartat de les repreguntes.

Els recordaria a les senyories que haurien d'intentar ser concisos en les repreguntes i també en les contestes del Govern. Gràcies.

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, entenc que la seva previsió de l'IPC per l'any proper és del 3,7. Suposo que dins d'aquests estudis vostè tindrà clar quin impacte és degut a l'augment de l'impost indirecte i quina part aproximadament correspon al que podríem considerar un increment dels preus o bé per inflació importada o per altres motius.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres pensem que la inflació per a l'any que ve sense l'impacte de l'ISI es mouria entre un 2,5 i un 2,7 a la qual li pugem de l'1,2 a l'1% per l'impacte de l'ISI. O sigui, no anem a la franja màxima de l'1,4 pensant també que no arribarem a la franja màxima de l'1,4.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Havíeu demanat la paraula per la repregunta Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només comentar un parell d'aspectes de la seva contesta.

Vostè ha dit que les conferències s'han dut a terme i que va constatar una gran desinformació sobre les conseqüències que podien tenir sobre les empreses de cadascú a nivell dels empresaris. Jo li puc dir que he assistit a un parell d'aquestes conferències com a empresari i que a mi em va donar la impressió inversa, no? És a dir, que la persona o les persones que venien a ajudar-nos a tenir una idea de com teníem d'aplicar l'ISI eren elles les que anaven completament desinformades i les explicacions que ens varen donar van ser totalment contraproduents.

Bé, dit això, jo quan parlava de la picaresca, està molt bé de què constatem de què hi ha una picaresca en certs nivells, però quan aquesta picaresca al meu entendre desvirtua una voluntat fiscal d'un país, el país s'ha de dotar de mitjans per poder regular i evitar aquesta picaresca, i vostè sembla ser que ho dóna com a assolit i no han previst, -que jo sàpiga

fins al moment-, cap mitjà de repressió per fer-hi front.

De tota manera a mi el que m'interessa més és la part salarial. Vostè diu que miraran de fer l'increment en funció de l'IPC però que jo sàpiga l'augment que vostès produiran ara entre el 2005 i el 2006 es basarà en l'IPC del 2005, la qual cosa farà que no repercuteixi aquest increment de l'IPC al 2006. Llavors jo demano: pensa el Govern prendre alguna mesura amb els seus assalariats per solventar la manca o la pèrdua de capacitat adquisitiva degut a l'aplicació dels tres impostos anomenats?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, em pertoca defensar als funcionaris que treballen al Ministeri de Finances i la seva gran professionalitat.

Òbviament vostè té una opinió i jo la respecto, és el seu sentiment, amb formacions a les quals vostè va assistir, a part de què nosaltres també vam fer qüestionaris, i si vostè hi va assistir ho sap que vam fer qüestionaris amb aquestes formacions que es van fer a la Cambra de Comerç, igual que estem fent qüestionaris ara amb les formacions que es fan als ministeris, i la seva impressió personal no coincideix amb la de set centes persones... amb la mitja de set centes persones que van anar a aquests curssets.

Aleshores, jo respecto una altra vegada la seva opinió personal però crec que fer política a base d'opinions personals és molt arriscat i molt perillós perquè el que ha de manar és l'opinió del conjunt de la col·lectivitat que assistia a aquelles formacions.

Quant a l'IPC, òbviament nosaltres estudiarem totes aquelles mesures necessàries perquè els salaris de les persones no es vegin minvats amb les possibles puges reals, no dic ara estadísticament calculades sinó reals, del que és l'Índex dels Preus al Consum.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altre repregunta?

Sr. Font per repreguntes.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, li puc assegurar que la meva impressió personal és determinant en aquest cas no perquè en faci un cavall de batalla sinó perquè a nivell empresarial tinc diverses participacions en diversos negocis -i això no es per declarar opulència per la meva part-, i aquests negocis tots ells formen part de col·lectius associats i aquest sentiment és generalitzat dins dels col·lectius.

Només era a títol d'informació.

Per una altra banda jo voldria posar una altra repregunta: és si pensa el Govern prendre mesures -vostè ens ha dit ara fa un moment que segurament que sí, doncs, si no les precisa ja les precisarà- per minimitzar l'impacte econòmic que de ben segur serà superior en les classes més desavantajades, i a veure si hi haurà mesures específiques per la gent que té una franja salarial més baixa que els altres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Torno a incidir en el mateix. És a dir, vostè es basa en xerrades que ha tingut amb la gent, i nosaltres ens basem en enquestes d'opinions que es van fer. Per tant, sense menysprear la seva opinió o l'opinió de les persones de les empreses amb les que vostè treballa, nosaltres ens tenim de basar en dades que són objectives i que es basen en un qüestionari concret que es va fer.

I, quant a les classes menys privilegiades com vostè ha dit, òbviament prendrem les mesures escaients perquè tampoc es vegin afectades.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no crec que el meu company tingués cap dubte de què els treballadors del ministeri tinguin molta professionalitat però, jo vaig tenir el plaer d'escoltar-lo el dia del *Modus Vivendi* a la televisió, i van arribar *e-mails* en aquest sentit, dient que aquests curssets que s'havien fet a la Cambra de Comerç, doncs, que no els havien satisfet i que realment no els havien tret de cap dubte. I vostè va

reconèixer que els empleats no tenien cap culpa sinó que havien rebut ordres seves directament de no ser massa explícits. No sé si la paraula exacta va ser aquesta però vostè va reconèixer que aquells cursets a la Cambra de Comerç -i això ho va fer a la televisió i el va veure molta gent-, perquè després més d'un empresari i sobretot el petit empresari, allà on vas a la pastisseria, o a comprar el pa, o al forn o on sigui, doncs, et diuen: "És que realment m'he sentit enganyat perquè quan sents al Sr. ministre per la televisió que diu que ell mateix ha donat ordres als seus funcionaris, als seus treballadors -evidentment que ells compleixen les ordres i em sembla molt professional- de què no siguin molt explícits perquè sinó després nosaltres ja els hi enviarem per correu", -vostè mateix ho va dir, jo l'estava escoltant-, aleshores no sé, per molt bé que hagi sortit l'enquesta vostè mateix va reconèixer que aquells cursets de la Cambra de Comerç no eren... dic la veritat o no dic la veritat?

El Sr. síndic general:

Sí, però no ha fet la repregunta Sra. Mariona González en l'apartat que estem.

La Sra. Mariona González:

Ja l'he fet. Dic la veritat o no dic la veritat?

Jo el vaig escoltar i vostè ho va reconèixer. Aquells cursets ara reconeix aquí que eren el suficient per fer perdre tres hores als patrons, -a aquell que ha de deixar el forn i anar a baix i deixar la seva petita empresa sola-, perquè jo crec que es van sentir una mica estafats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si voleu contestar si us plau.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. consellera em sembla que no em va interpretar bé, m'agradaria revisar el que jo vaig dir exactament. I jo el que vaig dir és que amb aquelles preguntes que podien ser conflictives, jo vaig donar ordres expressades de no contestar-les perquè no es prestessin a males interpretacions. És a dir, estem parlant d'una introducció d'un impost indirecte on les coses tenen de quedar per escrit, i és el que vaig dir. Jo en cap moment vaig dir que aquelles sessions informatives no eren d'utilitat.

I acabo, perdó...

En cap moment ho vaig dir, i això ho reafirmo aquí. Van ser d'utilitat.

I segon, ho exposaré d'una manera també que vaig dir a la televisió que no hi havia una cultura fiscal en aquest país i, llavors, quan no hi ha una cultura fiscal al país, el millor és començar, com al col·legi o com a la universitat, o sigui, per la primera lliçó per poder anar després a la segona.

Quan jo he dit que en les sessions informatives de la Cambra de Comerç nosaltres les havíem enfocat al principi fent una hipòtesi, pensant que la gent aniria força preparada i que les preguntes serien molt concretes, -i per això com a testimoni està la Cambra de Comerç-, però després de la primera sessió ens vam trobar que era tot el contrari, la gent anava molt poc preparada i les preguntes eren molt genèriques. Aleshores, què ens vam trobar en la Cambra de Comerç? Ens vam trobar que el 80% de les persones que assistien als cursets estaven poc preparats i el 20% anaven a buscar preguntes concretes. El que vam haver de fer és adaptar-nos al 80% i no al 20% i amb aquelles preguntes concretes que es feien que podien tenir dubtes a l'hora de la interpretació del que s'expressava, es va dir, i insisteixo que les meves ordres precises van ser: "No contesteu verbalment perquè quan un contesta verbalment la persona que el sent pot interpretar una altra cosa i després pot dir que el ministeri ha dit això quan realment no ha dit això". Per evitar aquesta confusió vaig dir: "Les agafeu per escrit i les contestarem totes".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el tema de la cultura fiscal em dol perquè fa molts anys que en paguem d'impostos. El que passa és que no són la tipologia d'impostos que vostès volen aplicar en aquests moments. Però, d'impostos fa molts anys que en paguem i potser l'única cultura fiscal que no tenim és la cultura del frau fiscal, aquesta segur que no perquè els impostos que hi havien en aquest país fins ara eren tan senzills que difícilment es feia frau fiscal.

Bé, de totes maneres jo voldria demanar al Sr. ministre si per evitar-nos tots aquests problemes, malentesos i dificultats d'informació no hagués estat més coherent en el moment de voler aplicar una imposició indirecta com la de l'ISI i la de l'IAC, clarificar el Registre de comerç perquè avui en dia

ens trobem aquí a Andorra, en aquest país, que hi ha gent que dins de la tipologia del seu comerç haurà de fer front als tres impostos per separat perquè les clarificacions no han estat fetes prèviament.

Llavors, jo demano: pensa, el Sr. ministre, algun dia donar missatge -o a través del Govern o del ministeri que li pertoqui- una clarificació i una actualització del Registre de comerç i de societats d'aquest país? Perquè si no difícilment adquirirem cultura fiscal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Sense ànim de portar-li la contrària, en absolut, és a dir, com vostè ha dit potser les meves paraules no han estat agraciades en el tema de la cultura fiscal, que després vostè diu que s'ha d'adquirir... però bé, no entrarem en discussions exògenes.

El tema és, vostè em comenta el tema del Registre de comerç. Nosaltres tindrem un Registre tributari, que és per això que el reglament diu el número de Registre tributari. El Registre tributari no necessàriament ha d'anar lligat amb el Registre de comerç. Per tant, nosaltres partim de la base del Registre de comerç però no és l'únic registre que hi haurà. El Registre tributari pot ser diferent que el Registre de comerç, i nosaltres partim d'aquesta base.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, és que no ho deguem entendre igual.

Jo entenc que amb un curset complert, eficaç i sobretot quan es fa venir durant tot un matí, com he dit abans a un taxista o algú que ha de deixar de guanyar uns diners per venir a un curset, no hi pot haver-hi preguntes conflictives, no n'hi ha d'haver perquè una pregunta conflictiva és quan la persona té dificultats per contestar-la, sinó no té perquè haver-hi cap pregunta conflictiva.

Vostè realment ho ha dit seriosament això de què els empresaris aquells, -i parlo dels empresaris petits i no d'aquell que té, evidentment, un comptable o dos

comptables, o tot un servei financer dins de l'empresa, sinó aquest empresari que potser té un assalariat o que no en té cap-, vostè creu que ell havia de venir preparat? Doncs, de què li servia venir a la Cambra de Comerç. Aquests cursets havien de ser cursets perquè aquesta gent marxés amb una seguretat i no ha estat així. No va passar perquè aquesta sensació no és sola la que va pel carrer, és a dir, aquell dia amb els *e-mails* la gent es queixava d'això.

Vostè de debò creu que ho van fer bé creient que havien de venir preparats -parlo dels empresaris petits, evidentment no parlo de les grans empreses perquè aquests tenen un servei financer. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo ja he dit que a la Cambra de Comerç va haver-hi una barreja de sectors i de tipus d'empresa. Per tant, van venir empresaris de grans empreses i empresaris molt petits, i això representa una dificultat.

També li he dit, i potser no ho he dit amb les paraules adequades i m'excuso per això... també li he dit que nosaltres al principi vam enfocar aquests cursets de la Cambra de Comerç per entrar en matèria directament, i ens vam donar compte que el primer que teníem de fer era explicar aquests impostos indirectes. Aleshores, la gent que va sortir d'allà... -és la nostra experiència-, la gent que va sortir d'allà, va sortir amb una idea clara, pel que nosaltres sabem, del que era la imposició indirecta, i nosaltres ja teníem la idea de què aquests cursets sectorials per anar molt més a fons amb els problemes concrets que té cada sector amb l'aplicació d'aquest ISI, IPI o IAC.

Per tant, jo crec que m'ha mal entès quan em diu que jo reconec que els cursets han estat inútils... jo no els he reconegut mai com a inútils aquests cursets, al contrari, els reconec molt útils, número u. I número dos, si no s'haguessin fet aquests primers cursets a la Cambra de Comerç ara amb aquests cursets sectorials que estem fent, la gent sortiria molt menys contenta del que està sortint d'aquests cursets, en general.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Font teniu la paraula per la repregunta.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Ja he entès bé el tema del Registre tributari però voldria una petita precisió continuant amb la meua idea que he expressat en l'anterior pregunta.

És a dir, tindrem un Registre tributari o tres Registres tributaris? És a dir, un Registre tributari dels obligats tributaris que tenen de pagar per l'ISI, un per l'IPI i un per l'IAC?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només per aclarir al Sr. conseller, que al reglament ho estipula ben clar que és un únic Registre tributari.

El que ens ha passat amb la implementació d'aquests impostos és que malgrat que certes lleis deien molt clar quines eren les obligacions, o certs reglaments deien clar quines eren les obligacions, i doncs pel Registre tributari es crea una certa confusió potser, per manca d'interpretació del propi reglament.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, mirem d'avançar una mica amb les repreguntes perquè portem molta estona amb aquest tema. És molt interessant però encara queda molt camí per fer.

Teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè m'ha dit que hi ha un sol Registre tributari i no pensa que hi ha un greuge comparatiu en els obligats tributaris que tenen de cotitzar per l'IAC al costat dels altres dos? M'explico: és a dir, si he entès bé, perquè ja començo a dominar-ho però no del tot-, els obligats tributaris que cotitzaran per l'IAC pagaran per anticipat perquè se'ls hi prendrà la part que tenen de pagar quan passin la Duana, que són els importadors. En canvi els altres dos obligats tributaris tindran un temps de demora i serà en funció de les seves activitats comercials que paguin. En canvi els de l'IAC pagaran quan entraran a Andorra i tant si venen o no venen aquells productes ja hauran cotitzat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

És així, és a dir, s'ha buscat un sistema que fos senzill, i la millor manera de fer liquidar l'IAC era a través de l'IMI. I, aquest és el sistema més senzill. També he dit en totes les compareixences en públic que he tingut, -inclosa la de la televisió-, que aquest era un primer pas i al que aniríem és a fer un impost generalitzat quan diem que el país estigués més preparat per poder donar aquest pas cap endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, anem acabant, doncs, faríem l'última repregunta.

El Sr. Jordi Font:

Miri, el concepte de senzill jo no ho comparteixo en absolut amb vostè perquè el fet que quedi registrat l'import que té aquest tribut a l'obligat tributari que aporta gènere a Andorra a través de l'IAC es pot registrar. Una altra cosa és la facturació i l'efectivitat del pagament. De la mateixa manera que els altres industrials que tributen pels altres conceptes tinguin una demora, els importadors no la tindran. I, aquí em sap greu perquè estic defensant el meu cas personal però també el cas de tots els importadors del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Sr. ministre no contesta?

Doncs, passaríem a la pregunta número 12.

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa al Protocol d'actuació en casos de violència domèstica (PAVD).

Fou registrada amb el número 1082, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Té la paraula la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Durant la passada legislatura, l'anterior ministra de Salut i Benestar va comparèixer davant la Comissió Legislativa d'Affers Socials el dia 19 de juny del 2001. En aquesta compareixença la ministra va comunicar que al dia següent, Govern aprovaria el protocol d'actuació en casos de violència domèstica, i tot seguit al cap de dos dies se'n faria la presentació oficial als mitjans de comunicació. A les acaballes del 2005 i després de més de quatre anys, desconec si Govern ha aprovat dit protocol. En tot cas no he trobat que s'hagi publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*. Tampoc no he trobat que se'n hagi fet cap mena de divulgació, d'informació o de publicitat per donar-lo a conèixer a la població andorrana i sobretot a les víctimes, més que res encaminat a què s'animin a denunciar.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: ha aprovat el Govern un protocol d'actuació en casos de violència domèstica? En cas afirmatiu té el Govern una data prevista per publicar-lo?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, contesta pel Govern la Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. González, primer contestaré la primera pregunta: ha aprovat el Govern un protocol d'actuació en casos de violència domèstica?

És veritat el que els hi va dir la ministra en el seu dia. Govern va aprovar el dia 20 de juny del 2001 el Protocol d'actuació en casos de violència domèstica i el preàmbul. Dos dies després es va fer una presentació pública als mitjans de comunicació del contingut del mateix. També, dos dies després es va signar el preàmbul per part dels dos ministres: la ministra de Salut i Benestar i el ministre de Justícia i Interior, i també es va fer una roda de premsa i es va fer públic.

El dia 5 de juny del 2002 Govern també va aprovar la creació i el funcionament de la comissió de seguiment del Protocol. Per tant, és veritat que es va aprovar pel Govern. El que sí que és veritat és que no es va publicar, i ja li explicaré el perquè.

El Protocol d'actuació en cas de violència domèstica és un document que es va dissenyar i consensuar conjuntament amb tots els agents implicats i que, per

tant, tots els professionals que intervenien directament tenen a l'abast.

Tots els professionals implicats en el Protocol han rebut formació en referència al desenvolupament del seu rol en el desenvolupament del Protocol.

La voluntat del Govern no ha estat mai un document tancat sinó establir una primera línia de treball i fer un diagnòstic del funcionament per identificar els possibles errors.

Conscients que era un document que havia de patir modificacions, i pendents de l'aprovació del nou Codi penal, el Govern va decidir fer un seguiment i una avaluació del Protocol mitjançant els grups de treball i poder-lo novament refer, consensuar i publicar.

Així mateix, per tal que la població estigués informada de l'existència d'un treball coordinat entre els diferents professionals per atendre les víctimes de violència domèstica i seguint les recomanacions del Consell d'Europa i de les Nacions Unides al respecte, s'ha fet divulgació de la informació que es considera bàsica en relació amb els recursos, serveis, professionals que estan donant resposta a aquesta problemàtica.

Aquesta informació s'ha fet arribar tant a diferents institucions, biblioteques, empreses, comuns; professionals lliberals com a metges, advocats, psicòlegs i altres.

En resposta a la possible publicació del Protocol s'ha fet un procés d'avaluació del funcionament del Protocol, i durant el mes de gener es reprenen els grups de treball per tal de poder concloure aquesta millora i posteriorment i amb el vist i plau de tots els membres dels grups de treball es publicarà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entrariem en el torn de rèplica.

Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

A veure la informació més bàsica que pot haver-hi és la publicació del Protocol en concret, i a mi em preocupa que no es publicu aquest Protocol perquè miri, en el Pressupost del 2002 i dins del projecte del Pla d'atenció a la dona, hi havia l'objectiu de garantir l'atenció social a les dones maltractades, evidentment mitjançant la implantació de dit Protocol.

En el Pressupost del 2003 s'hi troba exactament el mateix.

En el pressupost del 2004, i encara dins del mateix projecte del Pla d'atenció a la dona, seguim trobant per tercer any consecutiu el mateix objectiu de garantir l'atenció social a les persones maltractades, és a dir, la implantació del Protocol. Però, al mateix temps com vostè ha dit en una de les activitats referents a la violència domèstica trobem la de redissenyar i publicar-lo, és a dir, en aquell moment es donava compte que el Protocol sigui quin sigui s'havia de publicar.

L'any 2004 el pressupost destinat al Pla d'atenció a la dona tenia una dotació de 150.615 euros per dur a terme onze activitats contra la violència domèstica. Se'n van liquidar 152.104 euros, és a dir, va haver-hi una desviació del pressupost d'uns 1.000 euros i poqueta cosa més.

A veure, jo entenc que... -encara que no puc compartir, evidentment- que a l'any 2004 amb les despeses tan elevades que es van dedicar a la campanya, tu creus que van ser quasi bé 80.000 euros?... I quasi bé 30.000 euros a l'any 1985, que es sacrificà una bona part dels diners que anaven destinats a la partida de violència domèstica.

Però, al Pressupost del 2005 tornem a trobar exactament una altra vegada el mateix, és a dir, la implantació d'un pla que no ha estat mai publicat i la de redissenyar-lo i publicar-lo.

Al Pressupost del 2006 tornem a trobar el mateix. És per això que jo he fet aquesta pregunta. Jo no sabia de quin protocol es parlava, si del 2001 no publicat, del redissenyat... al final veig que encara no s'ha redissenyat. Jo no sabia quin era el protocol que el Govern porta més de cinc anys -i amb aquest any que ve farà sis anys- intentant implantar.

Jo, permetrà que posi en dubte la credibilitat dels pressupostos que fan des del Govern i l'eficàcia que el Sr. Mirapeix també va dir aquell dia que havien de ser molt eficaços, doncs, perquè miri, primer es pressuposta una cosa i després se n'executa una altra i, per posar un exemple, a l'any 2004 dins del Ministeri de Salut i Benestar hi van haver 468 transferències de crèdit d'una partida a una altra, és a dir, no serveixen de res aquests pressupostos...

El Sr. síndic general:

Hauríem de centrar-nos, potser, per fer una pre pregunta final...

La Sra. Mariona González:

Sí, és que això és molt centrat, Sr. síndic, perquè ara veurà que està molt centrat amb la qüestió que és la violència de gènere.

Ha transcorregut molt de temps i ha costat molts diners, i encara no sabem si avui en dia aquest protocol és, un cop més, un manifest ple de bones intencions o de generalitats perquè avui en dia aquest protocol encara està secret, no el trobes enlloc. És a dir, publicat no ho està. No és una cosa pública quan ho hauria de ser.

En canvi la violència domèstica ha continuat augmentant.

Miri, si agafa la premsa aquests dies, la Policia diu que té dades d'increment en les seves intervencions i dona índexs de reincidència; la Batllia diu que no hi ha advocats de guàrdia per aquests casos i que les ordres d'allunyament poden trigar des de divendres fins a dilluns i els processos són lents i feixucs; els psicòlegs denuncien mancances i diuen que el suport psicològic arriba tard i no és suficient i tots ells coincideixen amb les associacions de dones en dir que molt sovint es retiren les denúncies per cansament, per esgotament psicològic, per falta de recursos econòmics i a més a més perquè és impossible conciliar vida familiar i laboral.

Miri, Sra. Gil, jo entenc que potser no ho han pogut acabar, però jo els dos primers anys de la implantació del Protocol -estem parlant del 2001-, entenc que això podria ser normal, però amb aquestes comissions no és normal que aquestes coses estiguin passant ara després de cinc anys d'implantació d'un protocol, jo, crec, aquesta manca de previsió en la violència domèstica és inadmissible.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo li respondré, perquè realment tots els professionals implicats en aquest Protocol estan treballant per a les víctimes de violència domèstica... Tots, absolutament tots!

I, bé, jo crec que se'ls ha de defensar en aquest nivell perquè és veritat que estan molt propers a les víctimes, i les víctimes de violència domèstica d'aquest país jo penso que tenen recursos suficients per poder ser atesos.

Evidentment manquen molts recursos i per això també dèiem que aquest Protocol s'havia de modificar perquè hi han hagut errors de funcionament amb els grups de treball, i nosaltres pensem que és molt important poder-los modificar i donar-los les eines necessàries per donar resposta a aquestes víctimes.

Des del Ministeri de Salut i Benestar i sobretot des del Ministeri de Justícia i Interior estem treballant paral·lelament per donar resposta a aquestes víctimes, i evidentment ho estem fent. Des del col·legi d'advocats, des del col·legi d'infermeres, des del col·legi de metges... vull dir, que tothom està molt consensuat en un treball d'atenció cap a la víctima.

Jo també vull dir que aquí s'han fet moltes campanyes de sensibilització que no s'han tingut en compte i que han arribat a les víctimes, i que potser fa cinc anys teníem quatre casos denunciats o deu casos denunciats, i en data d'avui en tenim vuitanta-nou. Evidentment no és una data favorable per aquest país que es denunciïn vuitanta-nou casos de violència domèstica, però per a nosaltres sí que és favorable que la gent comenci a denunciar i que nosaltres puguem atendre'ls.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entraríem, doncs, en el que serien les repreguntes.

Tenim un minut per la contesta i la pregunta.

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Miri, jo no he parlat en cap cas de cap professional que no estigui dins del ministeri perquè avui és una sessió de control exclusivament al Govern i jo tinc molt respecte per tots els altres que estan dins d'aquestes comissions i no tinc cap dubte de la seva professionalitat.

Però miri, m'he mirat una mica més el pressupost d'aquests quatre anys, del Pla del projecte d'atenció a la dona, i d'un pressupost del projecte del Pla d'atenció a la dona de 635.000 euros durant quatre anys aproximadament el 70% del pressupost ha anat a treballs externs i publicacions, el 10% a conferències i dietes i un 10% a famílies.

Miri, anem just al revés del món. Vull dir, que això hagi passat fins ara bé, però ara ja no pot ser més.

Arreu aquests plans d'adaptació contra la violència de gènere van just al revés. El 70% es dedica a l'atenció a la víctima, exclusivament. Jo diria que aquest protocol d'atenció d'actuació en casos de

violència domèstica sembla més aviat un pla de màrqueting que no pas una cosa realment eficaç i amb una atenció que hauria d'anar encaminada cap a la víctima.

Aquest nou protocol que vostè diu que estan redissenyant, m'imagino que té moltes diferències a l'anterior, o va pel mateix camí? El pressupost dotat serà el mateix, el 70% per publicacions i el 10% per la víctima, o serà ja d'una vegada el 70% per la víctima i el 10% per publicacions?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies, Sr. síndic.

A veure, jo vull tornar a incidir en què aquest protocol d'actuació es va consensuar. És un document consensuat i treballat amb tots aquests col·lectius que he nomenat abans. I, evidentment aquests col·lectius són els que estan dia a dia treballant amb aquest protocol i amb aquest circuit d'atenció a la víctima. Per tant, jo sí que els he de comptar dins del nostre ministeri perquè estan treballant conjuntament amb nosaltres transversalment, el dia a dia, cas per cas. Per tant, jo els he de tenir en compte i nosaltres... en el protocol hi hauran canvis, evidentment, però hi hauran canvis a nivell de funcionament intern perquè cas per cas, doncs, potser totes les institucions s'han trobat amb dificultats per atendre'l i això és el que hem de modificar dins del Protocol perquè han de ser molt més propers a la víctima i amb això han d'haver-hi dificultats, i amb això li dono molt la raó perquè moltes dificultats per atendre a les víctimes, potser no totes les víctimes ens arriben, pel que sigui, pel motiu que sigui i nosaltres sí que hem de ser molt més propers en aquests nivells.

Per tant, aquí sí que hem de donar molta més resposta del que estem donant i per això hem de modificar aquest protocol amb el qual estem treballant amb tots els col·lectius implicats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que sé el perquè no els hi arriben totes les víctimes, però en parlarem després amb el tema del telèfon d'urgències de violència domèstica.

No obstant això, jo li voldria demanar: després de cinc anys d'intentar aplicar un protocol que vostè diu que no funciona, té el Ministeri d'Afers Socials la quantificació dels resultats obtinguts en relació evidentment amb els objectius que es marcaven dins del pressupost per tal de saber cap on dirigir els canvis i les modificacions, sobretot demano les pressupostàries, del nou protocol?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no he dit que no funcionés el Protocol. Jo penso que el Protocol ha funcionat molt bé, diria jo personalment com a ministra de Salut i Benestar i els col·lectius suposo que en faran la reflexió que calgui també.

Penso que ha estat un primer protocol. Realitzar un protocol d'aquestes característiques no és fàcil, primera perquè hi ha molts agents implicats i consensuar totes les propostes amb tothom, doncs, cadascú té la seva visió de la víctima també o del tractament que s'ha de donar a aquesta víctima, i la veritat és que no ha estat fàcil elaborar un protocol d'aquestes característiques. Però després de valorar i de treballar amb els casos, jo penso que aquí sí que s'han trobat les dificultats i les diferències reals amb les quals nosaltres hem de treballar, i aquí s'implicarà el ministeri i tots els agents implicats, tant a nivell pressupostari com a nivell professional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, jo pel que he entès, el Protocol no està publicat però no és secret.

Suposo que vostè a hores d'ara sap les dificultats que ha tingut algun membre d'aquesta Sala per poder consultar-lo, i jo només li demanaria si seria possible que ens fes arribar a tots els consellers generals, fins i tot als que estem a l'oposició, un exemplar, una còpia d'aquest Protocol.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo no tinc cap problema per enviar-los-hi. Els hi faré arribar. Però que tinguin en compte que també és un protocol en vies de modificació, eh?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Doncs, continuariem amb la sessió de preguntes.

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa al telèfon que Govern té assignat per les urgències de violència domèstica.

Fou registrada amb el número 1083, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Continua tenint la paraula la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Davant les reiterades peticions fetes al Govern per les associacions de dones i pel Grup de dones, demanant que el telèfon del que disposa el Ministeri de Salut Benestar i Família, d'atenció a les víctimes de violència domèstica per tal de seguir el Protocol establert en aquests casos, sigui públic, de tres xifres, en servei les vint-i-quatre hores i gratuït, es pregunta: té previst Govern posar en funcionament un telèfon públic, de tres xifres i gratuït per tal d'atendre els casos de violència domèstica les vint-i-quatre hores del dia?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la ministra de Salut.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Govern té un telèfon com tots saben. El telèfon que Govern té assignat actualment per les urgències de violència domèstica és un telèfon d'accés indirecte al

que poden accedir Batllia, Fiscalia, Hospital, Policia, Centres d'Atenció Primària i les associacions de dones.

Tots els professionals que tenen accés al telèfon assignat per les urgències de violència domèstica han estat formats per reconèixer els indicadors, previament treballats i consensuats, i per saber quan s'ha d'activar el Protocol i contactar amb els treballadors socials de guàrdia.

Des del Govern s'ha recollit, i és cert, la demanda de les associacions de dones de fer públic el telèfon d'atenció en cas d'urgència de violència domèstica, i actualment el Ministeri de Salut, Benestar Social i Família juntament amb el Ministeri de Justícia i Interior està en procés de valoració de les necessitats de fer un telèfon d'urgències públic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de rèplica Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies.

Miri, aquest telèfon evidentment va lligat amb el Pla d'atenció a la dona del que estàvem parlant abans, i jo crec que no es pot limitar a rebre les trucades dirigides, o sigui indirectes, derivades dels serveis socials en cas d'extrema urgència social, perquè ara que finalment he pogut tenir aquest Protocol d'actuació de violència domèstica que m'ha costat tant d'aconseguir he vist que ha de ser una urgència molt urgent per poder trucar-hi, i perquè aquests professionals que hi ha, puguin trucar-hi.

A veure, qualsevol dona que visqui al país i pateixi qualsevol situació de risc sigui físic, psicològic o social jo entenc que ha de poder trucar a un telèfon fàcil de recordar de tres xifres, sobretot gratuït, durant les vint-i-quatre hores del dia, com ja quasi bé s'està posant en pràctica a tot arreu.

Aquestes persones han de ser ateses per professionals dels serveis socials per poder donar-los ells la informació, l'atenció i tot el que sigui l'auxili o qualsevol cosa que necessitin. Evidentment que també ha de poder trucar qualsevol persona que estigui en coneixement d'algun maltractament i que vulgui denunciar-ho, evidentment, i sobretot que segons com vulgui guardar l'anonimat. Perquè hi ha moltes dones maltractades que ni van a la Policia, ni van a Urgències, pràcticament no van enlloc però que sí que en qualsevol moment del dia, sigui dissabte o sigui diumenge -encara que els treballadors socials no treballin-, doncs, potser poden

necessitar una ajuda o una informació i volen guardar l'anonimat, llavors és imprescindible tenir un telèfon en aquests moments.

En un Estat de Dret no és normal que entitats de caràcter voluntari, sobretot com les associacions de dones, tinguin la responsabilitat de filtrar i decidir si han de trucar a aquest telèfon secret -perquè vostè diu que ho sap tothom i no ho sap ningú, vull dir, sabem que existeix però és un telèfon secret-, en cas de què sigui un cas urgent.

Aquestes entitats han de ser exclusivament de suport. Aquí el que ha d'assumir les seves competències en un Estat de Dret, torno a repetir, és el Ministeri de Benestar. Jo li poso un exemple: és com si demà passat el ministeri... no sé, em penso que és el de l'Ordenament del Territori, doncs, quan algú veies foc al bosc doncs, que hagués de trucar a una associació de defensa de la natura perquè ells tinguessin de dir si hi han d'anar els bombers o si hi ha d'anar un camió o hi han d'anar dos... Jo crec que no funciona així això, no és normal.

A veure, en un país de setanta mil persones quantes podrien trucar fora de l'horari laboral? Tampoc podrien trucar tantes.

I, a més a més, en aquests països que per sort tenen...

El Sr. síndic general:

Sra. González, si pot anar acabant, si us plau?

La Sra. Mariona González:

Acabo, acabo.

En aquests llocs que per sort gaudeixen d'un telèfon senzill de recordar i gratuït les vint-i-quatre hores del dia el percentatge de recurrència és tan sols d'un 3,6%. Vol dir que de les persones que truquen només hi ha un 3,6% que tornen a trucar, perquè aquest telèfon serveix realment per solucionar i per indicar cap on han d'anar les persones i sobretot les dones amb algun risc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu el torn per la vostre dúplica.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, aquest número ja li he dit que no era un número secret. Jo penso que el té força gent, sobretot institucions. Els que no ho tenen és la població en general, això és cert.

Miri, jo com a treballadora social -perquè sóc de formació treballadora social-, fa quinze anys que treballo a l'Administració en l'àmbit social i, per tant, sé perfectament què és un cas de violència domèstica perquè l'he tractat, i per tant, som prou sensibles -els treballadors socials del ministeri i jo mateixa com a ministra en aquests moments- som prou sensibles a les dificultats que tenen aquestes persones. Per tant, en un primer moment fa quatre anys o fa cinc anys es va iniciar aquest telèfon d'urgències que jo penso que va ser una bona solució en aquell moment i, de fet, ens ha servit per poder valorar tot el desplegament que s'ha fet d'aquest protocol i a més a més, incidir molt amb que aquestes persones denunciïn perquè evidentment no ho feien i els hi costava molt. Com a mínim se'ls ha sensibilitzat molt perquè ho fessin. Jo penso que aquest primer recurs ha estat important perquè el tinguéssim a nivell de país, i jo en camp moment he dit de no tenir cap altre telèfon de tres xifres. Únicament el que estem valorant, -i de fet a les associacions de dones ho vam dir-, és que a finals d'aquest any valorant les demandes que havíem tingut a nivell del telèfon d'urgències, a nivell de la Policia i a nivell de l'hospital doncs, és que valoraríem si realment era necessari aquest número de tres xifres o no. Per tant, és un número que de fet, nosaltres, estem oberts per valorar la possibilitat d'obrir-lo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per repreguntes havia demanat la paraula el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, Sra. ministra, jo tampoc conec el Protocol d'actuació en casos de violència domèstica, i la meua pregunta és la següent: li consta a vostè alguna demanda d'aquest protocol, directament a vostè? Això seria una part de la pregunta, i l'altra pregunta seria: li consta si aquest protocol se li ha facilitat a algun dels consellers d'aquesta Sala? I després, l'altra pregunta li tinc de dirigir a vostè perquè indirectament se'm contesti: vostè ha seguit la discussió sobre aquest tema, li consta que s'hagi dit que aquest protocol ja el té algun conseller en aquesta Sala?

El Sr. síndic general:

Sí, probablement ens estem desviant una mica de la qüestió. Estem parlant de la violència domèstica, potser ens hem de centrar més en...

El Sr. Jaume Serra:

Bé, suposo que no està més lluny de saber si al registre d'obligats tributaris o el fet de què hi hagi ISI, IPC tingui alguna cosa a veure amb l'increment del cost de la vida.

Jo crec que està tan a prop, Sr. síndic, amb tots els respectes, com això. És a dir, vostè és el que ho ha de valorar. Jo no m'he queixat de què el registre d'obligats tributaris tingui a veure amb un increment del cost de la vida...

El Sr. síndic general:

Per a aquest tipus d'actuacions, Sr. Serra, ho deixarem a discreció de la Sra. ministra perquè faci l'ús que cregui convenient.

La Sra. Montserrat Gil:

Jo vull contestar.

A mi no em consta que cap conseller d'aquesta Sala tingui el Protocol, almenys jo personalment no l'he fet arribar a ningú.

És evident que quan el Sr. López me l'ha demanat jo no tinc cap problema per presentar-lo a tota la Sala i que tots els consellers el tinguin.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha més repreguntes?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic. Només per al·lusions.

Miri, Sra. ministra, jo amb aquesta intervenció que he fet abans només he volgut posar de relleu el fet de què existeixen determinats documents, com aquest protocol, que afecten als ciutadans amb caràcter general i que els consellers generals, doncs, no tenen coneixement, perquè el Govern no els ha fet arribar als consellers generals.

Jo li he fet una demanda arrel d'un problema concret que va haver-hi i que no és ara el moment d'explicar-ho, i si vostè vol en parlarem el dia que vulgui, i per tant, li he demanat si ho podria fer arribar a tots els consellers generals, i vostè ha dit que sí, doncs, jo m'he donat completament per satisfet amb la seva resposta i espero que així ho faci.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, continuariem si hi ha alguna altra repregunta i si no, doncs, continuariem amb la pregunta número 14.

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa a la solució que pensa donar a la Federació Andorrana de futbol per substituir el terreny de joc d'Aixovall.

Fou registrada amb el número 1084, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Mariona González Reolit.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En les darreres setmanes sembla que s'ha confirmat el que ja fou fet públic per la propietat del terreny l'hivern passat, en el sentit que no hi hauria renovació del contracte d'arrendament del terreny destinat a camp de futbol ubicat a Aixovall.

Aquesta pèrdua d'un terreny que la Federació Andorrana de Futbol ha vingut emprant per organitzar-hi l'activitat esportiva de molts equips infantils i juvenils, suposa una greu preocupació al món de l'esport d'Andorra.

En aquestes condicions es pregunta al Govern: què ha fet i què pensa fer el Govern per trobar un terreny en el qual es pugui ubicar ràpidament un camp de futbol que pugui substituir el d'Aixovall i permetre mantenir l'activitat esportiva dels nombrosos equips infantils i juvenils que empraven les instal·lacions d'Aixovall?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Esports.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo en un primer aclariment -perquè ho sàpiga perquè donaré una sèrie de xifres- no sol comptaré els equips infantils i juvenils sinó que també inclouré els benjamins, els alevins i els cadets, que formen part també d'aquest col·lectiu d'infants que juguen i, doncs, en aquest cas, no els hem de deixar de banda.

Bé, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* d'ahir el Govern d'Andorra va treure un edicte per treure un nou pla d'infraestructures esportives. En aquest sentit ja ho vam proposar en el nostre programa electoral, i amb això volem tenir un coneixement exacte de les necessitats de les instal·lacions esportives que tenim en aquest país. Hi ha dos aspectes fonamentals: un anàlisi del sistema esportiu, què vol dir això? Que mirarem el número de llicències i la tendència cap on va l'esport aquí a Andorra; i després l'ús d'instal·lacions, perquè avui en dia no tenim un recompte exacte de quin és l'ús de totes les instal·lacions del Govern d'Andorra.

Bé, i ara li faré uns petits detalls actualment per la seva preocupació de la situació de l'actual camp d'esports d'Aixovall relatiu a la federació. Nosaltres aquí també hem implicat una part que és el Futbol Club Andorra que quasi bé té tants o més infants que la federació, però li parlaré exactament de la federació.

Avui en dia Aixovall acull un 26% dels joves que practiquen futbol. El 74% restants d'aquests joves de les categories que li he mencionat abans estan jugant en altres instal·lacions esportives. Aquest 26% representen cent vuitanta nens que fan activitats de futbol base a Aixovall i estan repartits sis-cents vuitanta-vuit entre sis-cents setanta-quatre nens i catorze nenes. Noranta vuit nens utilitzen Aixovall per competicions -el 14% del total dels nens. Dels nou equips que hi ha només dos utilitzen setmanalment Aixovall i representa solament un 22%. Del total dels partits de futbol de lliga que es fan en aquestes categories són un màxim de trenta partits setmanals. A Aixovall se'n desenvolupen deu que representa un 33%, i sis a l'estadi comunal d'Andorra, sis al camp d'Escaldes-Engordany, i vuit al camp d'Encamp.

Llavors, al nostre país avui, actualment, ens preocupa Aixovall però tenim tres camps de futbol onze, i els hi cito: avui en dia encara tenim Aixovall, l'estadi comunal i Encamp. Tres camps de futbol set: Escaldes, Ordino i Sant Ermengol; i dos camps de futbol cinc que són Andorra la Vella i Ordino, aquest també em refereixo a les escoles d'Ordino.

En total, actualment, a Andorra tenim aptes vuit camps per a la pràctica del futbol. Més concretament els espais esportius que poden acollir activitats de futbol base, base futbol set -nens i nenes menors de catorze anys- serien un total de nou: dos a Aixovall, dos a l'estadi comunal, dos a Encamp, un a Escaldes-Engordany i un a Sant Ermengol.

Llavors, accions que hem realitzat al Govern: avui en dia el Govern està parlant amb la família propietària del camp d'Aixovall, i no fa gaires dies jo vaig tenir

una reunió amb ells i ens van dir i assegurar que quasi bé aquesta temporada la podríem acabar, i ho dic per algunes confusions que hi han hagut en alguna emissió de ràdio. Es va fer el pagament del 2005 i de moment el pagament no ens l'han retornat -deu fer un mes i mig, vull dir que estem desnonats però han acceptat el pagament al dia d'avui.

El Govern ha tingut diferents trobades també amb els estaments implicats i particularment amb la Federació de futbol i amb el Futbol Club Andorra que tampoc no l'hem de descartar perquè tenen la fortalesa, ja li dic, potser més important que la federació. Llavors, la federació de futbol està també per la seva part, i vaig tenir una reunió no fa gaires dies en la que em van dir que tenien potser alguna alternativa amb les ajudes de la FIFA i d'estaments internacionals dels quals podien habilitar alguns camps. I, a Govern també tenim l'actual camp d'esports d'Ordino, i avui en dia si hi ha algun problema es solventarà però es podrà utilitzar ja que la Federació de Rugbi ha entrenat tot el mes d'agost i part de setembre mentre s'arreglava el camp del M. I. Consell General.

Nosaltres hem tingut unes reunions amb el Col·legi Sant Ermengol i la situació ha estat molt positiva, el seu director va estar molt obert en tot moment per dir-nos que cap problema, que hauríem d'arreglar algunes coses però, que per a l'any que ve -per a la temporada de la primavera- ja podia estar acabat, o sigui que al setembre que ve ja es podran jugar partits allà.

Llavors també, el Govern està col·laborant amb la federació andorrana per facilitar la instal·lació de minicamps en les diferents escoles del país. Hi ha una part de la política de la FIFA que està fent unes ajudes i es pot mirar també amb el Ministeri d'Educació per buscar camps alternatius dins de les escoles sobretot pel futbol set perquè és molt més fàcil.

I, també estem en contacte amb diferents comuns, per exemple amb el d'Andorra la Vella per buscar un ús més òptim d'aquestes instal·lacions que té i fer un ús racional dels espais. Potser també un problema que tenim és la falta de comunicació que hi ha entre comuns, Govern i federació amb aquests espais. Llavors, voldríem fer un tripartit en el que tots tres forméssim part d'aquest grup per poder posar-nos d'acord perquè és un problema d'horaris.

El Sr. síndic general:

Si us plau, si pot anar fent les seves conclusions Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Sí, ja acabo Sr. síndic.

Llavors, uns acords que també volem fer amb les administracions es destacar el fet que en molts països d'alta montanya es desenvolupen activitats de competició de futbol i aquestes s'adapten a la climatologia del país, el que nosaltres no pensem és que si tenim camps més alts no s'haurà d'adaptar la climatologia a nosaltres sinó nosaltres a la climatologia. I nosaltres, l'únic que vull mostrar és la nostra preocupació en totes les activitats del futbol, no només en les de la federació perquè ja li he dit abans que cent vuit nens, és a dir alguns més que els de la federació, són del Futbol Club Andorra que representa el 60% del nostre ús de les instal·lacions d'Aixovall.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Sí, estariem doncs, en el torn de rèplica de la Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo per la rèplica encara deixaré de banda menys gent que vostè dels que utilitzen el camp d'Aixovall.

En la pregunta ens hem limitat a dir equips infantils i juvenils perquè aquesta és la base però evidentment al darrera d'això vénen els adults.

Miri, la Llei de l'esport aprovada l'any 1998 reconeix que els valors que acompanyen l'esport: el companyerisme, la cooperació, la solidaritat, la disciplina i la integració, a més del benefici que aporta la seva pràctica a la salut, són indispensables per al desenvolupament de l'ésser humà.

La federació de futbol mou molts esportistes, molts més dels que vostè ha dit i aficionats -també ha de pensar en els aficionats i en els pares. Per posar un exemple, i les seves xifres no concorden gaire amb les meves. Miri el camp d'Aixovall l'utilitzen cada setmana nou-centes persones entre infants i familiars en els partits de categories base que tenen lloc d'octubre a maig tots els caps de setmana perquè el parteixen per la meitat. Mil set-centes persones entre entrenaments d'equips nacionals, entrenaments escolars i unió esportiva de Sant Julià, entrenament de selecció en base i els partits de la lliga nacional, -perquè no oblidem que és allà on es fa la lliga nacional. Això representa que el camp d'Aixovall acull cada setmana dos mil sis-centes persones.

A més a més, vora dos mil durant l'època en què es celebra el memorial del Francesc Vila i el torneig de futbol femení.

És a dir que la Federació Andorrana de Futbol contribueix enormement, -com d'altres federacions, com el futbol club i com tots els esports-, a la millora de la qualitat de vida de moltes persones. Si d'això en fem un compte anyal representa que el camp d'Aixovall acull més de cent mil persones a l'any, senyor, i estem parlant d'un país petit, és a dir, no és que sigui Barcelona. Cent mil persones o més de cent mil persones a l'any és una quantitat molt gran.

Aquesta llei, vostè m'ha dit que, -és veritat-, que ahir va sortir aprovada al BOPA una licitació per aquest pla. Aquesta llei aprovada el 1998 ja mandatava en el seu capítol 2, article 69 el ministeri encarregat d'Esports a participar en l'elaboració del pla general d'infraestructures que s'havia de realitzar amb caràcter plurianual. D'això fa set anys si no m'equivoco, i això és una eina bàsica per saber com s'ha d'invertir en les instal·lacions.

Jo, ahir com vostè ho ha dit i ho ha ratificat, i jo ho vaig llegir al BOPA, me n'alegro de què tots s'hagin despertat però, crec que ara s'han despertat una mica massa tard perquè el fet de no haver complert la llei ens porta cap a uns problemes que Govern tenia l'obligació de preveure ja que la llei també diu que aquest pla -d'això no me'n recordo si ho ha dit- també ha de contenir un programa d'utilització per a cada instal·lació o equipament que permeti un ús i una explotació racional de la màxima ocupació possible... que aquest la té, eh?

En canvi ara, s'externalitza l'esport i jo això li dic perquè he anat seguint la premsa aquests dies, o bé s'externalitza el futbol, un altre dia podem parlar de l'atletisme també perquè s'han quedat sense pista per entrenar i per competir a l'hivern... Més enllà de les nostres fronteres o bé s'arriba a un tracte -que no se sap- amb els propietaris del camp d'Aixovall, o bé s'habilita el camp d'Ordino i la lliga nacional. Doncs, miri s'ajorna i es para durant tots els mesos d'hivern perquè és veritat que ens hem d'adaptar a la climatologia però no cal portar-los al Pas de la Casa ni més amunt de mil metres perquè tenim llocs aquí en els quals hi ha menys gel i menys neu a l'hivern.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu el vostre torn de dúplica.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com sempre les xifres no compten. Avui mateix ho estàvem contant i li puc assegurar que passen mil cent persones, -contant la lliga nacional. Vostè aquí no en parla de la lliga nacional d'adults de la qual vostè en la seva rèplica n'ha parlat. Solament m'ha demanat el que són els infants, llavors jo li he concretat el tema dels infants. Si vol un altre dia li donaré, perquè estigui al seu servei, tota la informació que li faci falta a nivell d'adults i de les altres categories que hi ha i que juguen a Aixovall. Però això li puc dir que està molt clar.

El camp d'Ordino el pensem rehabilitar i fer-hi algunes coses a curt temps perquè és clar el necessitem, i el necessitem sobretot per exemple com l'hem necessitat aquest estiu per a altres coses, ja hi estem d'acord. En cap moment he citat ni el Pas de la Casa ni cap lloc que fos descabellat ni lluny del nucli urbà d'Andorra la Vella.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entrariem en l'apartat de les repreguntes.

Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, vostè realment està convençut que el camp d'Ordino per molt que l'habiliti, -a part de què el cobreixin-en ple mes de gener, febrer i aquests mesos tan durs de l'hivern, la canalla petita que aquests sí que juguen al camp d'Aixovall també, -les categories base-, podran jugar com ho fan ara de les nou del matí fins a les vuit de la nit en un camp ple de neu o ple de gel a l'hivern ? Perquè miri, a Ordino jo li puc dir... -i vostè viu bastant amunt-

(Se sent riure)

... però, jo li puc dir que a partir dels túnels ja és un altre món, i miri sí que estem en un país dels pirineus però dels túnels avall fa una temperatura i dels túnels amunt en fa una altra, i Ordino està dels túnels amunt. Vostè creu que poden jugar els equips de base al camp d'Ordino durant tot l'hivern?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sí que visc amunt i potser la climatologia d'Andorra... visc quasi a mil cinc-cents metres més alt que on segurament viu vostè.

Llavors, fa trenta dos anys que hi sóc a Andorra i la climatologia la conec molt bé. Però gràcies pel seu suggeriment d'anunciar-me que després dels túnels, doncs, canvia la climatologia perquè ja me n'havia donat compte...

Bé, però jo dins d'aquestes coses amb el canvi de meteorologia el camp d'Aixovall està a nou-cents vint-i-vuit metres d'alçada. El camp d'Ordino està a mil dos-cents seixanta-tres metres d'alçada, i el camp d'Encamp està a mil dos-cents trenta-vuit metres, i avui en dia hi està jugant tota aquesta canalla. Llavors, no sé si la diferència respecte a Aixovall és de tres-cents trenta-cinc metres amb el d'Ordino i amb el d'Encamp de tres-cents deu... Vull dir, si això és tan descabellat i tan important per tres-cents metres, doncs, això em sembla, Sra. consellera, que no és un problema per poder-hi jugar.

Ja li dic que nosaltres ens hem d'acoblar a la climatologia i no la climatologia a nosaltres, i si cal pararem la lliga durant el mes de gener i l'allargarem un mes a l'estiu que serà més agradable i la gent també tindrà més ganes de jugar a futbol.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sra. Mariona.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

I això acontenta a totes les parts implicades Sr. Font?

El Sr. Carles Font:

Sra. González jo no sé si els acontenta o no els acontenta. El que sí sé és que el Govern farà el possible per trobar el que tenim. Ja ens agradaria al Govern de tenir deu mil metres quadrats al centre d'Andorra la Vella per poder fer estadis i tot això. En aquest país també el bon costum i el bon acontentament de tothom, de vegades també t'has d'adaptar a les necessitats, no a l'acontentament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

M'han entrat ganes de demanar al Sr. ministre a veure per què pujar al Pas de la Casa és descabellat? però no faré aquesta pregunta, eh?

(Se sent riure)

La pregunta és la següent? Té alguna incidència o alguna cosa a veure, -el fet d'aquesta no possible renovació del contracte a Aixovall-, el disfuncionament que estem veient dins de les escoles amb la utilització de l'estadi del Consell -o camp de rugbi-?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el camp del M. I. Consell -o camp de rugbi- avui juga el VPC, pensi Sr. conseller que en un camp d'herba natural la utilització màxima és de divuit hores a la setmana. Avui en dia al camp del Consell s'hi està jugant amb entrenament de juniors, cadets i tot l'abast del rugbi, s'hi està jugant infrautilitzant molt aquell camp perquè s'estan fent aproximadament unes trenta hores, i quasi bé estem al doble. I a més a més li dic que avui en dia el camp del Consell per jugar a futbol no està adequat perquè no és un camp pla, llavors quan la pilota es tira va saltant i es perd el control que segurament alguns sectors estaríem més descontents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sr. síndic és que no és la pregunta que he posat. És a dir, jo no parlo de l'ocupació.

És un camp al qual hi ha molts escolars que hi van i durant aquest curs escolar hi ha tota una sèrie de disfuncionaments dins de l'aplicació, i demanava si té res a veure? Si s'havia passat més gent a aquell camp amb previsions del que podia passar a Aixovall o no. És a dir, no és entrar dins del fons, és només sí o no, res més. En tot cas ja ho discutiríem a nivell de la Comissió d'Educació o per una altra via.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Perdó Sr. Dallerès si no he entès la vostra pregunta. No té res a veure una cosa amb l'altra.

Vull dir, el camp nosaltres el continuem deixant al Lycée i a tots els estaments que ens ho demanen. No té res a veure.

L'únic és que s'ha controlat una mica per problemes tècnics perquè hi havia un accés completament lliure, i avui en dia es regula una mica. Senzillament això.

I a disposició quan em vulgueu parlar a la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Si us plau, un aclariment molt ràpid.

Si ho he entès bé heu dit que el camp d'Aixovall estem desnonats, però hem fet un pagament per poder-nos quedar i al mateix temps estem discutint amb la propietat la renovació. És a dir, la mateixa propietat que ens ha fet desnonar ens està renegociant el contracte? Aclariu-m'ho perquè a aquestes hores ja se'm fa una mica espès.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Carles Font:

Perdó Sr. conseller, potser també m'he expressat malament.

Nosaltres, pel camp d'Aixovall es va acabar el contracte avui fa exactament onze mesos i un dia perquè estava signat fins el dia 31 de gener del 2004, és a dir que fa onze mesos que estem... però jo he tingut uns contactes amb la propietat i ens deixa una tolerància en aquest camp. No he dit que vulguin renovar el contracte, -que no és el cas que ho vulguin renovar-, però deixa una tolerància perquè actualment entre que hi ha la Llei del sòl i la moratòria, ells en aquests moments tampoc ho poden fer. També penseu que aquest camp el dia que la propietat se'l quedi, dins del contracte està signat que s'haurà de tornar en el seu estat natural, i per

això hi ha una tolerància, i no que vulguin renovar el contracte.

Ara sí que em sembla que m'he explicat bé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, passaríem a la pregunta número 15.

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa a l'externalització d'una part del servei de manteniment de carreteres.

Fou registrada amb el número 1085, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals Pantebre.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 17 de novembre, durant la seva compareixença davant la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, el ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial va anunciar l'externalització d'una part dels serveis de manteniment de carreteres, per raons de falta d'efectius i, també, de costos.

Veient que, un cop més, no disposem de cap element que ens permeti avaluar aquestes circumstàncies, vol dir la necessitat d'externalitzar-ho, sobretot pel que fa als costos, es pregunta al Govern: quin és actualment el cost dels serveis que es pretén externalitzar?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Tal com vaig explicar en la meua compareixença en la comissió legislativa, des del nostre ministeri es constata i ens preocupa el fet de què no s'ha pogut incorporar ja fa més de dos anys personal fix per a aquesta àrea de conservació i explotació de

carreteres degut bàsicament a la diferència dels salaris i la competència entre els dos sectors: el sector públic i el sector privat.

Aquest és el motiu, i també la voluntat del Govern de no incrementar personal fix, i el perquè ens hem plantejat externalitzar alguns serveis que en aquest moment hauríem de fer i que per manca de personal no hem fet o hem tingut moltes dificultats almenys per fer els mínims indispensables.

Un dels serveis és el servei de pintura. Tenim uns setze mil metres de barana en tot el país i creiem que en uns quatre o cinc anys s'hauria de fer tot el tomb a tot el país de les bases existents.

També hem de reconèixer que la durada de pintura a l'aire lliure és màxim uns sis o set mesos -uns 140 dies- per problemes de fred i pluja, i el que hem fet nosaltres és pressupostar pel Pressupost del 2006 una partida que és de 50.000 euros bàsicament en funció de poder portar el manteniment i la pintura d'aquesta partida.

Necessitaríem sis persones per poder fer aquest servei que nosaltres pretenem externalitzar.

L'altre servei és el de manteniment i neteja de les cunetes. Tenim dos-cents vuitanta-dos quilòmetres de carreteres entre les quals hi ha les carreteres generals i les secundàries. Aquests serveis són bàsicament la neteja de cunetes, els passos d'aigua, la runa acumulada i també tallar tota la gespa dels costats de les carreteres durant la temporada d'estiu. També aquesta temporada d'actuació és de sis mesos i coincideix amb el mateix temps, que això vol dir que va del 30 d'abril al 30 de setembre, que és el període en què es pot actuar per tallar la gespa.

Això vol dir que també, en aquest cas, necessitaríem unes deu persones per poder cobrir almenys tota la xarxa viària que són dos-cents vuitanta-dos quilòmetres i que bàsicament s'ha de fer però per manca d'efectivitat o dels efectius de personal i per la dificultat que ja he enunciat no es pot fer. S'han fet molts pocs treballs dels dos tant de pintura com de neteja i fa onze anys que això es va posposant.

Llavors, d'alguna manera nosaltres pel Pressupost del 2006 s'ha dotat d'alguna partida, que en aquest cas és de 100.000 euros, per a totes les actuacions del país. I, com he dit per aquest servei necessitaríem unes deu persones i avui és molt difícil. Hi havia dues places demanades ja fa molts anys i no s'han cobert i això es va quedar així. Què passa? Doncs, que el que estem perdent és que tots aquests serveis es van degradant i el que volem és restablir una mica el tema i per això externalitzem aquests dos serveis.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, té el torn de rèplica el Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ens acaba de donar el problema i la causa. La diferència de salaris entre el sector privat i el públic evidentment, ningú vol treballar al públic si guanya més al privat.

Sap quin és el problema?... -i per això la pregunta l'he formulada com l'he formulada. De la mateixa manera que li vaig fer de paraula a la comissió li torno a fer avui-, el problema és que en aquests últims deu o onze anys hem vist externalitzar, -parlant políticament correcte-, una pila de coses, i els que hem estat a l'Administració -com vostè, jo, i d'altra gent, els comuns i demés- hem vist i coneixíem el cost del servei abans de passar a l'exterior i coneixem el seu cost després sense, normalment, massa millora del servei, -li parlo, per exemple, dels ajudants de menjador, de la recollida de brossa, de la neteja de rius... i així podríem anar bastant lluny-, serveis que la qualitat no la perden però tampoc la milloren però el cost puja un 10, 15, 20, 30%.

Bé, doncs, jo aquesta vegada la pregunta que li feia i que li torno a fer, no és si necessita sis o deu persones, jo li demano quant costa ara el metre de barana pintat perquè és el que vostè demanava a l'empresa, suposo que quan es faci l'edicte que oferti el preu de barana pintada i el preu de cuneta netejada. I jo, la pregunta tan primària i tan ximple que faig és que vull saber quant costa ara per saber quant em costarà de la butxaca el dia que ho donem al privat. Quant em costarà de més? És tan senzill com això. I això, jo penso que aquest cost vostè si ha fet disset quilòmetres amb tants diners m'ha de saber dir el preu del metre.

Jo només vull això i assentar-me a esperar com cada vegada quan passi a externalitzar-se i tingui de dir: "Mira, ja han posat un 20% a sobre... ja han posat un 25% a sobre..." i resignar-me. Perquè és clar ja va quedar clar l'altre dia que vostès són lliberals i per tant l'externalització i el servei privat és la mare de totes les doctrines. Per tant, a callar i a aguantar la minoria, però com a mínim que aquesta... -i diré una paraula que el Sr. síndic em permetrà- que aquesta presa de pèl, perquè jo ho considero així, estigui argumentada. Almenys jo quan el miri que la pugui justificar.

Per tant, Sr. ministre, -ara i si no el té ara doncs, tan aviat com sigui possible-, el meu grup parlamentari vol saber això que vostè externalitzarà, i quant ens

costa ara? I, per tant, el dia que ho externalitzem... bé quina diferència de preu li tornem a donar a un privat una vegada més?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu el torn per la vostra dúplica.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

No és la meva pretensió prendre el pèl a ningú... això d'entrada.

El que sí que he de dir és que la valoració d'aquest servei, què vol dir? Si no pintem, quin cost té?... Zero. Si no pintem el cost és zero. Per què? Doncs, perquè no tenim personal.

El que estem dient és que tenim de fer un servei, hem de pintar i, per tant, això té un cost, i el cost que nosaltres haurem d'aprovar serà el cost del mercat. S'haurà de fer una licitació i a partir d'aquí serà el cost que nosaltres tindrem.

En aquests moments li estic dient que no estem fent aquest servei, llavors, per tant, difícilment li puc dir el cost real d'avui.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entràriem a les repreguntes.

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Primer, Déu me'n guard de dir-li a vostè que pren el pèl. Quan jo parlo de presa de pèl és per aquests últims anys de govern lliberal en aquest sentit. És una enorme presa de pèl, al meu criteri, que suposo que puc exposar aquí. La seva gestió acaba de començar i ja li diré quan acabi, si de cas, quan ho consideri però ara no el vull jutjar.

Vostè l'altre dia ens va dir que només havia pogut fer per falta de personal una tercera part de les baranes que es podien fer. No em digui que els cost és zero! Si vostès han fet una tercera part de les baranes que es poden fer, digui'm quant li costa això... no li demano res més. Em sembla que no demano cap miracle. Això té un cost i vostè ho ha de tenir en un lloc o en un altre... O m'hauré d'esperar a la liquidació dels comptes d'aquest any per veure quant ha costat el metre de barana?

Per tant, és tan senzill com això... és tan senzill com això perquè la mateixa pregunta li vaig fer a un col·lega seu fa un any i mig o dos, i vaig poder saber

que els ajudants del servei de menjador de l'Escola Andorrana de cop... bufff! una quarta part...

Doncs, jo vull saber simplement això.

Vostè em diu que no troba personal... és que si el va pagant al preu que el paga no en trobarà, i li marxarà el que té... vaja! d'això no cal que en parlem més.

Per això li dic jo que la doctrina del Govern és fer el que vulgui, però com a mínim no pot fer el que vulgui, i m'ha d'explicar a mi quant em costarà aquesta broma.

Per tant, vull saber el que costa ara i, si m'ho pot dir ara i si no un altre dia, però quant costa ara el metre per saber jo el que vostè adjudicarà de metre netejat i de metre pintat. Doncs, vull saber la diferència.

Res més.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Com vostè ha dit sí que s'han fet una sèrie de metres però aquesta sèrie de metres estan barrejats amb tots els altres serveis que el nostre departament està donant. Llavors, difícilment li puc dir el cost real d'això. Només li puc dir el que realment l'empresa privada està cobrant. Aquesta és una de les dades que li podem constatar.

El cost real de nosaltres no li puc dir... No li puc dir perquè, ja li estic dient, no és un departament que faci exclusivament pintura, fa, doncs, treta de neus... i altres temes dins de l'Administració i hi han hagut moments que han pintat una barana que realment s'ha de fer perquè aquesta no pot aguantar més.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López per repreguntes.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, si l'he entès bé, vostè explica que un dels problemes que es troba és que no troba personal per la diferència de salari que hi ha entre el sector públic i el sector privat.

Jo li demanaria, si no se li ha acudit com a solució, potser, millorar el salari del sector públic; perquè, naturalment, semblaria lògic que si vostès troben problemes per contractar personal, perquè el salari

que està oferint l'Administració no és atractiu, voldrà dir que aquest salari que està oferint l'Administració no s'adiu a les característiques del lloc de treball.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre, si voleu contestar.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Bàsicament, com que el meu company estava anunciant el tema de la funció pública, aquest és el que determina el salari de cadascun dels llocs. Llavors, evidentment aquest té una escala que és molt difícil de poder competir. Tot i així, és molt difícil de competir amb el sector públic perquè en un moment d'eufòria constructiva com hi ha, vostè comprendrà que és molt difícil de poder trobar peons per anar a l'Administració.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. López per repreguntes.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, quan he vist al Sr. ministre de Finances que li feia un comentari he pensat que naturalment diria això.

Tot i així, Sr. ministre, jo conec una mica que fa uns anys es va fer una classificació dels llocs de treball, es va fer una graella salarial i es va assignar un salari dins d'aquesta graella en funció de cada lloc salarial. Però, a vostès no se'ls hi ha acudit per un moment que potser estava mal fet això? No se'ls hi ha acudit pensar que caldria revisar-ho si a un lloc de treball específic no troba personal i diu que no pot competir amb el sector privat perquè el salari que es paga és molt insuficient i no trobem personal? No podria passar, per una casualitat, que això estigués mal fet i que per tant s'hagués d'actualitzar?

El Sr. síndic general:

Anem centrant el tema una mica en l'externalització del manteniment de les carreteres.

Sr. ministre? Contesta el ministre de Finances?

El Sr. Ferran Mirapeix:

Més que contestar si està mal fet, jo diria que els temes evolucionen i, per tant, el que pot ser vàlid en un moment pot ser no vàlid en un altre.

I sí que se'ns ha ocorregut revisar tot el tema de la funció pública, i sí que ho estem fent i ho continuarem fent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Havia demanat la paraula, també, el Sr. Casals per repreguntes.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, llavors Sr. ministre, jo li hauré de demanar que la pròxima vegada a la comissió ens digui exactament el que ens ha de dir perquè recordo per exemple el tema de la depuradora d'abans i alguna altra cosa i després les versions van canviant.

Vostè ens va parlar de motius de personal i de costos, per tant, és que els costos ja els tenia avaluats... Ni que la barana de la carretera fos el sostre de la Capella Sixtina per no saber quant costa el preu de la pintura... Però bé, vostè ens va parlar de falta de personal i de costos, per això li faig la pregunta jo, sinó no vinc aquí a passar la tarda. Vull dir, si vostè no em parlés de costos jo no li demanaria el cost, però vostè m'ha parlat de costos i a mi m'agradaria saber el cost només per saber... ja dic, l'increment a l'hora de la privatització -que ja m'he cansat de dir externalització perquè ja són ganes de marejar la perdiu.

Per tant, si avui veig que no té la informació, jo li insisteixo en demanar-li per escrit o per la via que faci falta, però jo abans de què el servei es privatitzi vull saber el que li costa al servei públic.

Espero que m'hagi fet entendre prou clarament. Gràcies.

El Sr. Manel Pons:

Bé, jo el que sí que vaig fer a la comissió -i almenys així va ser la meva exposició- és l'èmfasi amb que vaig dir el tema de manca de personal, i aquesta és la real. I els costos van ser un tema induït.

Però, vull dir, el nostre tema en aquests moments és el tema del personal, i el tema del personal és el que motiva tot aquest tema.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, quan ha dit el Sr. Casals si havíem d'esperar fins a la liquidació del pressupost, doncs, amb aquest comentari dic que amb la liquidació del pressupost no veurem quant costen aquests serveis perquè aquest servei fa vàries feines.

Per això nosaltres li estem preguntant perquè si no jo miraria als altres anys el què costa.

Justament abans hem parlat de la classificació dels llocs de treball, i com vostè sap perfectament s'està fent una gestió de l'acompliment. Per tant, jo penso que és fàcilment, hi ha un departament de la funció pública, i un responsable de cada servei i de cada àrea per saber per cada persona de l'Administració quant temps dedica a pintar baranes o a fer una altra cosa, aproximadament. Tampoc anem a demanar en detall de si un dia ha fet set hores d'una cosa i dos d'una altra. Aproximadament.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre...

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, si vostè no elabora un preu de cost, -que són els preus de cost el que li està demanant el meu company-, com vostè podrà jutjar les ofertes que li arribin si vostè no té una idea del que és el cost? Com podrà jutjar si no li estan prenent el pèl amb aquelles ofertes? Es basarà únicament amb la Llei de la competència? Imaginem-nos que només hi ha un licitant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Bàsicament, segurament que ens hem de basar en el preu del mercat, i espero que no sigui un sol, perquè per molt que nosaltres diem el que ens pot costar a nivell de la funció pública, haurem de passar pel mercat. Nosaltres no podem fixar el preu del que

nosaltres volem pagar. Serà el mercat el que fixarà el preu.

Llavors, l'única cosa que estava dient el Sr. Casals és la diferència que vol veure d'aquest possible cost amb el possible cost que sortirà al mercat.

Bàsicament.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Bé, he entès ben bé el procediment però no el comparteixo en absolut.

Si vostè no fixa un preu de licitació de sortida com es fa a totes les administracions de tots els països moderns, es trobarà amb la sorpresa de què tindrà un preu que no sabrà vostè si allò correspon realment al treball. Sabrà el què li voldran cobrar? Això sí que ho sabrà. Però, si realment aquell preu és el preu realment imputable a aquella feina, això no ho sabrà.

Per una altra banda li voldria posar una segona pregunta que no sé si és una malaptesa per part meua però voldria l'aclariment: vostè ha parlat d'una quantitat de quilòmetres que m'ha semblat exagerada, i ha parlat de carreteres secundàries. L'Administració central també ha de tenir cura de les cunetes i de les tanques de les carreteres secundàries?... No sé, ho demano.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Com que crec que a tots plegats ens convé saber bé el cost d'un servei abans de decidir si la manera en què ho estem fent és suficientment, jo diria, competitiva -és a dir, hi ha uns costos acceptables-, el que li demanaria, i recolzant la demanda del conseller és que quan vostè ens faci aquest estudi de costos -i vist que l'Administració no té una comptabilitat analítica de costos perquè hi ha alguna cosa en amortitzacions que no es tenen en compte- que ens ho donin amb elements que siguin comparables. Quan els faci que els faci de la manera més comparable possible perquè del meu coneixement, l'Administració no amortitza i, és clar, no es podran només sumar als costos directes sinó també als indirectes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

La repregunta, si us plau.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, la pregunta és: vostè quan em doni aquesta informació inclourà les amortitzacions i altres costos que no es contemplen?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Procurarem fer-ho en termes econòmics d'empresa.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Casals...

Havíeu demanat la paraula, Sr. Dallerès?

El Sr. Josep Dallerès:

Sí. Gràcies Sr. síndic.

Vist que l'externalització la tenim a sobre o privatització, jo demanaria justament perquè no fos exactament una privatització sinó que fos més... -i dic, i em baso en la resposta que se'm va donar l'altre dia: "Perquè som lliberals"- es conta fer... -tinc entès com ha quedat clar de què és una cosa que ja la tenen ben pensada-, es pensa donar tots aquests quilòmetres a una sola empresa tipus contracte o sistema molt clausurat al qual únicament es puguin presentar una o dues empreses que tinguin suficient personal per participar, o hi ha la possibilitat de què això surti amb trams per sectors d'una altra manera? Per explicar-me bé, que pugui ser un sistema d'adjudicació diferent de l'enquitrament.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

L'externalització o el contracte que vostè està dient ja li he matisat d'entrada que tenim una temporada molt concreta, podem dir. Vol dir que encara que ho fem amb una empresa, no arribarem a fer els quilòmetres que hem de fer o la quantitat de quilòmetres que hem de fer.

Llavors d'alguna manera el que s'haurà de fer, suposo, -i hi és al plec de bases-, és buscar uns trams per poder-hi arribar, si voleu, per fer el tomb aquest.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, si no hi ha cap més repregunta continuariem amb la pregunta...

Sí, perdó Sr. Jordi Jordana. Teniu la paraula per la repregunta.

El Sr. Jordi Jordana:

No, només per precisar que com que només s'està parlant de privatització i externalització, doncs, diré que hi ha una diferència elemental entre les dos coses.

Jo demano que quan es parla d'externalitzar suposo que es tracta de què aquest servei públic es faci per mitjà d'una empresa externa, però no és pas privatitzar. El terme de privatitzar no és pas el correcte, m'imagino jo, no?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Bé, el que seria és fer un contracte amb una empresa per fer això. Doncs, externalitzar.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta.

El Sr. Jordi Jordana:

No, per al·lusions.

El Sr. síndic general:

Per al·lusions?

El Sr. Jordi Jordana:

Del Sr. Casals, que ha estat una presa de pèl permanent durant deu anys i, és clar, jo em sento al·ludit.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordana això no són al·lusions...

El Sr. Jordi Jordana:

No? Bé, doncs, res.

El Sr. síndic general:

Pot fer-ho per un altre motiu però no per aquest.

Hi ha alguna altra repregunta? No?...

(Se senten veus)

Jo crec que ni l'una ni l'altra perquè no són al·lusions.

Molt bé, no hi ha cap més repregunta?

Doncs, passem a la pregunta número 16.

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de novembre del 2005, relativa al nomenament d'ambaixador a les Comunitats Europees.

Fou registrada amb el número 1086, i publicada en el Butlletí número 35/2005, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

D'ençà el 8 de juny del 2005 en què es publicà al BOPA el cessament de la Sra. Meritxell Mateu del càrrec d'ambaixadora extraordinària plenipotenciària del Principat d'Andorra a les Comunitats Europees -entre altres càrrecs a altres ambaixades-, no consta que el Govern hagi nomenat cap altra persona per substituir-la en el càrrec.

Com sigui que fa pocs dies apareixia en els mitjans de comunicació que el ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació pensa intensificar les negociacions i contactes amb la Unió Europea per al desenvolupament i l'aplicació del Conveni de Cooperació signat per Andorra amb la UE -amb la Unió Europea-, la pregunta que es formula al Govern és la següent: pensa el Govern nomenar en breu termini una persona per ocupar el càrrec d'ambaixador o ambaixadora per a la Unió Europea?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Exteriors.

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies, Sr. síndic.

El Govern en la sessió del Consell de ministres del 23 de novembre va decidir de proposar el nomenament de l'ambaixadora Carme Sala Sansa com a ambaixadora a la Unió Europea.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel torn de rèplica Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies.

Bé, només voldria dir que nosaltres vam parlar amb els companys del grup de formular aquesta pregunta i la vaig escriure el dia 21 de novembre, es va entrar a tràmit el dia 22 de novembre i celebro que fos el detonant que el Govern l'endemà prengués la decisió de nomenar a l'ambaixador o ambaixadora en qüestió perquè, és clar, sinó seria moltíssima casualitat, no? i tampoc sóc de les que cregui gaire.

Només vull fer una petita apreciació, i és que dedueixo realment que hagi estat la nostra pregunta el detonant de què s'hagi pres aquesta decisió perquè al BOPA, avui, encara no hi ha cap nomenament fet, la qual cosa és lògica vistos els procediments en matèria de diplomàcia internacional, els plàcets, etc, que necessiten uns terminis i no es pot fer... jo crec que si el dia 24 hagués pogut sortir el nomenament publicat al BOPA no dubto que vostès ho haguessin fet. I, amb la mateixa eficiència només també manifestar-los que he detectat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, que vostè Sr. cap de Govern, el Sr. Albert Pintat, a l'any 1995 va ser nomenat ambaixador per a aquest càrrec també, i no se l'ha cessat mai d'aquest càrrec. En canvi la Sra. Meritxell Mateu sí que el 16 d'abril del 1997 se la nomena i se la cessa al juny del 2005. Vegi que a aquestes alçades no hi ha problema però que consti que no se l'ha cessat mai del càrrec d'ambaixador pel qual fou nomenat per Decret del 6 d'abril del 1995.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu el vostre torn de dúplica.

El Sr. Juli Minoves:

Jo no voldria decebre a la Sra. Ferrer, però sembla que he de dir que no va ser el detonant en aquesta qüestió. El procés de cercar un ambaixador per la

Unió Europea que a més hi vagi a residir és un procés que necessita un cert temps. A partir del cessament de la Sra. Mateu es va, doncs, indicar la Sra. Meritxell Marsà, que és la diplomàtica a Brussel·les, com a encarregada de negocis que té les mateixes facultats segons la Convenció de Viena que un ambaixador acreditat. Va començar, doncs, la recerca d'un nou ambaixador. La Sra. Carme Sala va ser una de les primeres persones amb la qual es va pensar i parlar i, finalment la Sra. Sala doncs, va acceptar aquest càrrec i el dia 23 de novembre va ser, doncs, proposada; ara serà acceptada si això ho creu bé el president de la Comissió Europea. Ho vaig presentar directament a la comissió el dia 25 de novembre que és quan hi va haver la reunió del Comitè de Cooperació a Brussel·les i, doncs, esperem que aviat estarà al lloc però, mentrestant és la Sra. Meritxell Marsà que és l'encarregada dels negocis a la Unió Europea.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entrariem a les repreguntes.

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, només dir que crec que tampoc es tracta aquí de fer una carrera per veure quin ha estat el detonant perquè es nomenés o no, o que es fes públic en tot cas el nomenament d'un ambaixador.

Només dir que pel tema del qual es tracta, precisament de les relacions d'Andorra amb la Unió Europea confio que tindrem altres sessions per poder parlar àmpliament i, bé, aquí queda la intervenció d'avui, en tot cas pel que a mi respecta, en relació amb aquest nomenament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta, si no li sap greu, Sra. Ferrer?

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Res, doncs miri, la pregunta: quines són les indicacions o orientacions polítiques, si n'hi haurà, què rebrà l'ambaixadora en relació amb aquest càrrec a grans trets?...

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, s'aixeca la sessió i moltes gràcies per la vostra col·laboració i la vostra feina.

(Són les 20.45h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 1 de desembre del 2005

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de novembre del 2005, relativa **a la signatura de la Convenció del Consell d'Europa relativa al blanqueig, el descobriment, l'embargament i la confiscació dels productes del crim i al finançament del terrorisme (STCE no. 198)**, (Reg. Núm. 1114).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de novembre del 2005, relativa **a una suposada conspiració destinada a desestabilitzar el Govern**, (Reg. Núm. 1115).

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 30 de novembre del 2005, relativa **a la gestió de les cendres i les escòries dins del territori andorrà**, (Reg. Núm. 1116).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, consellera general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 21 de novembre del 2005, relativa **a la xarxa de depuradores**, (Reg. Núm. 1070).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 21 de novembre del 2005, relativa **als problemes que ocasionen les obres als ciutadans en la xarxa viària**, (Reg. Núm. 1071).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa **als decrets de creació, modificació o supressió de fitxers de naturalesa pública**, (Reg. Núm. 1076).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa **al decret d'ajuts a l'habitatge**, (Reg. Núm. 1077).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2005, relativa **a la circulació de camions els dies de gran afluència turística**, (Reg. Núm. 1078).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2005, relativa **a la convocatòria oberta per a la provisió de llocs de treball a la seu de la Secretaria General Iberoamericana a Madrid**, (Reg. Núm. 1079).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2005, relativa **a quines Organitzacions Internacionals en les que participa Andorra s'ofereixen quotes per integrar als nacionals andorrans**, (Reg. Núm. 1080).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa **a la repercussió de l'aplicació dels impostos indirectes sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, sobre la producció interna i sobre les activitats comercials, en el cost de la vida**, (Reg. Núm. 1081).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa **al Protocol d'actuació en casos de violència domèstica (PAVD)**, (Reg. Núm. 1082).

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa **al telèfon que Govern té assignat per les urgències de violència domèstica**, (Reg. Núm. 1083).

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa **a la solució que pensa donar a la Federació Andorrana de futbol per substituir el terreny de joc d'Aixovall**, (Reg. Núm. 1084).

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 22 de novembre del 2005, relativa **a l'externalització d'una part del servei de manteniment de carreteres**, (Reg. Núm. 1085).

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de novembre del 2005, relativa **al nomenament d'ambaixador a les Comunitats Europees**, (Reg. Núm. 1086).